

School of Theology at Claremont

1001 1383609

The Library

SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT

WEST FOOTHILL AT COLLEGE AVENUE
CLAREMONT, CALIFORNIA

PJ
4571
05
1836

AN ANALYSIS

OF

THE TEXT

OF THE

HISTORY OF JOSEPH,

UPON THE PRINCIPLES

OF

PROFESSOR LEE'S HEBREW GRAMMAR.

FOR THE USE OF THE

STUDENTS IN ST. DAVID'S COLLEGE, LAMPETER.

BY ALFRED OLLIVANT, D.D.,

LATE FELLOW OF TRINITY COLLEGE, CAMBRIDGE;

VICE-PRINCIPAL OF ST. DAVID'S COLLEGE; AND ONE OF THE EXAMINING CHAPLAINS
TO THE LORD BISHOP OF ST. DAVID'S.

Third Edition,

ENLARGED, AND ADAPTED TO THE SECOND EDITION OF THE GRAMMAR.

LONDON :

JAMES DUNCAN, 37, PATERNOSTER ROW :

J. & J. J. DEIGHTON, AND T. STEVENSON, CAMBRIDGE; J. PARKER, OXFORD;
BELL AND BRADFUTE, EDINBURGH; AND M. OGLE, GLASGOW.

1836.

Theology Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT
California

L.C. - 24-25061

TO THE
REV. LLEWELYN LEWELLIN, D.C.L.,

PREBENDARY OF ST. DAVID'S AND BRECON,

AND

PRINCIPAL OF ST. DAVID'S COLLEGE,

THESE PAGES,
DESIGNED FOR THE USE OF THE COLLEGE
OVER WHICH HE PRESIDES,
ARE INSCRIBED,
IN TOKEN OF HIS SINCERE REGARD,
BY HIS FAITHFUL FRIEND AND SERVANT,

THE AUTHOR.

PREFACE.

THE following pages are of a very unpretending nature. They contain little more than a grammatical analysis of the History of Joseph, formed upon the basis of Professor LEE's Hebrew Grammar. The Compiler having in the course of his public duties to give lectures to a numerous class upon the structure of that language, thought he could not render them a more important service than by introducing them to an acquaintance with that excellent work, in which its principles are so fully and clearly explained. He has found in practice that while the short grammars, which are so much in use, are calculated only to give a superficial knowledge, there are few who feel inclined to commence the study with a larger and more philosophical treatise in their hands. They are too often discouraged by its length and the particularity of its details, of which the reasons do not at first sight present themselves to view. The study of the grammar itself is not sufficiently interesting to attract the generality, and if they attempt to acquire it gradually by beginning at once to construe and investigating the difficulties as they arise, they are perplexed amidst the multiplicity of rules, and often disappointed in their search. It is to obviate these inconveniences that the following pages are designed. Proceeding upon the supposition that the learner is acquainted only with his letters and vowel points, they explain, by reference to the grammar, the inflections and anomalies that occur. In this manner the rules of syllabication, the formation of words, and the fundamental principles of the language may be gradually acquired, and the obstacles which retard the progress of the student, eventually overcome. As it was considered desirable, as much as possible, to avoid repetition, the analysis of the earlier words is of necessity much more copious than that of those which follow. A comparison of them will show how little besides the mere signification of words will remain to be attained, if these be thoroughly

mastered. A certain degree of acquaintance with the accentual system being indispensable to a complete understanding of the inflections of words, it has been alluded to in the earlier chapters so far as was deemed requisite. It may, however, be expedient for the learner to omit the references upon this subject the first time of reading the work. Whenever an expression occurs which appeared to illustrate the phraseology of the New Testament, it has been particularly noticed, in order to direct attention to the close connection that exists between the two. A few historical and critical remarks have also been introduced, principally taken from the Scholia of Rosenmüller, Eichorn's edition of Simonis' Lexicon, and the Latin Version of Dathe. The numbers included within the brackets refer to Professor Lee's Grammar, the others to the Analysis itself.

The Index will be found to contain almost all the words which are explained or referred to in the course of the work. Those only have been omitted, for which it was conceived that the others furnished a sufficient guide. It has been printed without points, partly to diminish the expense, and partly because it was designed to serve as an exercise for examination in the points, which in this manner it is enabled to do, while its end as an index is equally answered without them. The words which have the inseparable particles prefixed to them in the text, will be sometimes found stripped of them in the index.

The parts of the verb that occur in the history are most of them given under their respective roots. When they are not explained, they may easily be found by comparing them with the tables in the grammar.

It may by some be deemed a needless task to have analysed a portion of the sacred text, when the *Clavis Pentateuchi* of Robertson is within every one's reach. But to say nothing of the difference there is between the plan pursued in the present work and that of Robertson, it is obvious that the general adoption of the latter as an elementary treatise, would not direct the student to the Grammar of Professor Lee, which the Compiler considers admirably fitted to further the interests of Hebrew Literature, and sound Biblical learning in this country. Besides which he is of opinion that the number of elementary works in any study is far from being an evil. He has been informed that an analysis of the same portion of Scripture, but on the basis of Schröder's grammar, has been executed by Mr. Reay. Of this fact he was not aware till a great part of his own was finished; had he been apprised of it, he might still have been influenced by the considerations above mentioned to adhere to his purpose.

To the Syndics of the University Press, who have liberally defrayed the expense of the publication, he begs to express his sincere acknowledgments.

He will only add, that if it assist at all in facilitating the study of the sacred tongue, or be found of any service to those, for whom it has been more particularly designed, he will consider that circumstance an abundant recompense for his pains.

PREFACE TO THE THIRD EDITION.

THE circumstance of a third Edition of this work being called for in little more than two years after the publication of the second, has afforded to its Compiler the gratifying conviction, not only that his own efforts to smooth the way to the attainment of the Hebrew language, have been favourably received, but, which is a point of infinitely more consequence, that the number of those who are anxious to attain it, has been and still is considerably on the increase. He will venture again to express his hope, that the study of it may ere long be so general as to justify the requirement from every Candidate for Holy Orders of a competent proficiency in the original language of the Old Testament, of which, by the mere fact of being a Candidate for the sacred office, he professes a desire to become an authorised expositor. It is difficult to assign a satisfactory reason why we should act upon different principles with respect to the two ancient tongues in which it has pleased God to reveal his will to mankind. A correct and critical knowledge of the one is by common consent considered indispensable to every sound interpreter. By what arguments then can we justify our neglect and ignorance of the other? To say nothing of the light which is thrown by the Hebrew upon the language of the New Testament, it must be obvious to every one who will candidly reflect, that if we are unacquainted with it, we must be incapable of exercising an independent judgment upon the meaning of a single chapter of the Old. Our interpretations, even if correct, must rest upon the authority of others, while we are destitute of the necessary subsidia to enable us to ascertain whether they are true or false. *Thou that teachest*

another, teachest thou not thyself? is a reproof that may justly be applied to every Minister of religion, who voluntarily continues in ignorance, when the means of information are within his reach. The increasing attention which has been paid to this study in the English Universities for some time past is a proof that its importance is now duly felt and appreciated in those seats of learning, and it is a gratifying reflection to the Compiler of these pages, that it has been considered from the first, as he trusts it may ever continue to be, an essential part of the system of education pursued in the College with which he has the honour to be connected.

In preparing the third Edition he has made a few alterations and additions in the Analysis which appeared to him likely to be useful. He has also adopted a method by which the chapter and verse of each word referred to may be immediately perceived, having understood that the want of this assistance occasioned some difficulty to the Student, and has added a second index of some of the most important rules and grammatical principles that are noticed in the work. He trusts, as before, that his connection with St. David's College will furnish him with a sufficient apology for the few observations he has ventured to make in the notes upon the Welsh language. His principal object in doing so was to direct the minds of those who are so much more conversant with this branch of study than himself, to a further investigation of the affinity, which has often been stated to exist, between the Hebrew and the Welsh, in the hope that it may not only tend to the illustration of their own language, but give them an additional motive for making themselves acquainted with the sacred tongue, and thus laying a sure foundation for their future attainments in theological learning.

*St. David's College,
May 30, 1836.*

GENESIS.

CHAP. XXXVII.

2 אֵלֶּה ׀ תְּלִדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה
רָעָה אֶת־אָחָיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָחָה וְאֶת־בְּנֵי
זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבְתָּם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃
3 וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זִקְנִים הוּא לוֹ
4 וַעֲשֶׂה לוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים׃ וַיֵּרְאוּ אָחָיו כִּי־אֵתוֹ אֶהָב
אֲבִיהֶם מִכָּל־אָחָיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלָם׃
5 וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחָיו וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ׃
6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַע־נָא הִנֵּה אֲשֶׁר חֲלָמְתִּי׃
7 וְהִנֵּה אֲנִי חֲנוּ מֵאֲלֹמִים אֲלֹמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה
אֲלַמְתִּי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֲלַמְתֵּיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּוּ
8 לְאֲלַמְתִּי׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחָיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־
מִשּׁוֹל תִּמְשׁוֹל בָּנוּ וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ עַל־חֲלָמְתִּיו
9 וְעַל־דִּבְרָיו׃ וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ
לְאָחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלָמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ
10 וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּוּ לִי׃ וַיִּסְפֹּר
אֶל־אָבִיו וְאֶל־אָחָיו וַיַּגִּד־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֵרָח
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלָמְתָּ הִבּוֹא נִבּוֹא אֲנִי וְאַמָּךְ
11 וְאַחִיד לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהּ אֶרְצָה׃ וַיִּקְנְאוּ־בּוֹ אָחָיו וְאָבִיו
12 שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ וַיִּלְכוּ אָחָיו לְרְעוּת אֶת־צֹאן
אֲבִיהֶם

- 13 אָבִיהֶם בְּשֹׁכֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אֲחִיךָ
 רָעִים בְּשֹׁכֶם לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲגִנִי :
 14 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רֹאֵה אֶת־שְׁלוֹם אֲחִיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם
 הָעָאן וְהַשְׁבֵּנִי דָּבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מִעֵמֶק חֲבֹרֹן וַיָּבֹא
 15 שְׂכֵמָה : וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲה בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ
 16 הָאִישׁ לֵאמֹר מַה־תִּבְקֹשׁ : וַיֹּאמֶר אֶת־אֲחִי אָנֹכִי
 17 מִבְּקֹשׁ הַיִּידֶה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רָעִים : וַיֹּאמֶר הָאִישׁ
 נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים גְּלוּכָה דַּתִּינָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף
 18 אַתֵּר אָחָיו וַיִּמְצְאֵם בְּדֹתָן : וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֵק וּבְטָרֶם
 19 יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
 20 אֶל־אָחָיו הִנֵּה בָעַל הַחַלְמוֹת הִלְזָה בָּא : וַעֲתָה לָכֵה
 וְנִהְרָגְהוּ וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶתֶד הַבְּרוֹת וְאֶמְרֵנוּ חֵיהַ רָעָה
 21 אֲכַלְתָּהוּ וְנִרְאָה מִה־יְהִי חַלְמָתֵנוּ : וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן
 22 וַיַּצִּלְהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכְּנוּ נַפֶּשׁ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ו
 רְאוּבֵן אֶל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה
 אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וַיֵּד אֶל־תִּשְׁלַחוּ־בּוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם
 23 לְהַשִּׁיבּוֹ אֶל־אָבִיו : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אָחָיו
 וַיִּפְשְׁטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כְּתֹנֶתוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר
 24 עָלָיו : וַיִּקְרָהוּ וַיִּשְׁלַכוּ אֹתוֹ חֲבֵרָה וְהַבּוֹר רֹק אֵין בּוֹ
 25 מַיִם : וַיִּשְׁבּוּ לֶאֱכֹל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ וְהִנֵּה
 אֶרֶצַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּנְמִלִּיתָם נִשְׂאִים נִכְאֹת
 26 וַצְרִי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
 אֶל־אָחָיו מַה־פָּצַע כִּי נִהְרָג אֶת־אָחֵינוּ וּכְסִינוּ אֶת־
 27 דָּמּוֹ : לָכֵן וּנְמַכְרֵנוּ לַיִּשְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְּנוּ אֶל־תְּהַרְבּוֹ
 28 כִּי־אָחֵינוּ בִּשְׂרָנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחָיו : וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים
 מְדִינִים

מְדִינִים סְחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ
 אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמַעֲאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף
 מִצְרָיִמָּה : וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וַהֲנֵה אֵין־יוֹסֵף 29
 בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו : וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֵּלֶד 30
 אֵינָנו וְאֲנִי אֵנָּה אֲנִי־בָא : וַיִּקְחוּ אֶת־כֶּתֶנֶת יוֹסֵף 31
 וַיִּשְׁחֲטוּ שָׁעִיר עֲזִים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֶּתֶנֶת בַּדָּם :
 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־כֶּתֶנֶת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ 32
 זֹאת מִצָּאֵנוּ הַפֶּרֶזָּא הַכֶּתֶנֶת בְּנֵךְ הוּא אִם־לֹא :
 וַיִּפְרֹה וַיֹּאמֶר כֶּתֶנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכַלְתָּהּ טָרֶף 33
 טָרֶף יוֹסֵף : וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתּוֹ וַיִּשֶׁם שֵׁן בְּמַתְנָיו 34
 וַיִּתְּאֵבֵל עַל־בָּנָיו יָמִים רַבִּים : וַיִּקְמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־ 35
 בָּנָתָיו לְנַחֲמֹו וַיִּמָּאֵן לְהַתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֶרְדָּא אֶל־בְּנִי
 אָבֵל שְׂאֵלָה וַיִּבֶךְ אֹתוֹ אָבִיו : וְהַמְדָּנִים מָכְרוּ אֹתוֹ 36
 אֶל־מִצְרַיִם לְפוֹטִיפָר סָרִיס פְּרֹעֶה שֶׁר הַטְּבָחִים :

CHAP. XXXIX.

1 וַיִּוֹסֶף הוֹרֵד מִצְרָיִמָּה וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפָר סָרִיס פְּרֹעֶה
 שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרִי מִדַּל הַיִּשְׁמַעֲאֵלִים אֲשֶׁר
 2 הוֹרְדָהוּ שָׁמָּה : וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ
 3 מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי : וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי
 יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ :
 4 וַיִּמָּצֵא יוֹסֵף תָּן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרֹת אֹתוֹ וַיַּפְקְדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ
 5 וְכָל־יֶשְׁלוֹ נָתַן בְּיָדוֹ : וַיְהִי מֵאֵץ הַפְקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ
 וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יֶשְׁלוֹ וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְל
 יוֹסֵף וַיְהִי בִרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יֶשְׁלוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֶה :
 וַיַּעֲזֹב

- 6 וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאֻמָּה כִּי
אִם-הִלָּחַם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהָ תָאֵר וַיִּפְּהָ
7 מֵרָאָה : וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֵּשֶׂא אִשְׁת־
אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָּה עִמִּי :
8 וַיִּמָּאֵן . וַיֹּאמֶר אֶל-אִשְׁת־אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא-יָדַע אֹתִי
9 מִה-בְּבֵית וְכָל אֲשֶׁר-יָשָׁלוּ גִתּוֹן בְּיָדִי : אֵינְנִי גָדוֹל
בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא-חֲשׂוֹךְ מִמֶּנִּי מֵאֻמָּה כִּי אִם-אוֹתָךְ
בְּאִשֶּׁר אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאִיךָ אַעֲשֶׂה הֲרַעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
10 וַחֲטָאתִי לָאֱלֹהִים : וַיְהִי כַּדְבָּרָה אֶל-יוֹסֵף וַיֹּם . וַיֹּם
11 וְלֹא-שָׁמַע אֵלֶיהָ לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ לַהֲיוֹת עִמָּה : וַיְהִי
כַּהַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מְלָאכָתּוֹ וְאִין אִישׁ
12 מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שֵׁם בְּבִית : וַתִּתְּפֹשְׁהוּ בְּבִגְדּוֹ לֵאמֹר
שִׁכְבָּה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה :
13 וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ כִּי-עָזַב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיֵּנֶס הַחוּצָה :
14 וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא
לָנוּ אִישׁ עֲבָדִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עִמִּי וְאֶקְרָא
15 בְּקוֹל גָּדוֹל : וַיְהִי כִשְׁמָעוֹ כִּי-הִרְיֹמְתִי קוֹלִי וְאֶקְרָא
16 וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה : וַתִּנָּח בְּגָדוֹ
17 אֶצְלָהּ עַד-בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל-בֵּיתוֹ : וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעֲבָדִי אֲשֶׁר-הִבֵּאתָ לָנוּ
18 לְצַחֵק בִּי : וַיְהִי כִּהִרְיָמִי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ
19 אֶצְלִי וַיֵּנֶס הַחוּצָה : וַיְהִי כִשְׁמָעֵ אֲדֹנָיו אֶת-דְּבָרֵי
אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה
20 לִי עֲבָדְךָ וַיַּחֲר אָפּוֹ : וַיִּקַּח אֲדֹנִי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ
אֶל-בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר-אֶסְרִי הַמֶּלֶךְ אֶסְרִים וַיְהִי-
שֵׁם

- 21 שֵׁם בְּבֵית חֶסֶד : וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו
 22 חֶסֶד וַיִּתֵּן חָנּוּן בְּעֵינָיו שֶׁר בֵּית-הַסֶּהֶר : וַיִּתֵּן שֶׁר
 בֵּית-הַסֶּהֶר בְּיַד-יוֹסֵף אֶת כָּל-הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבֵית
 הַסֶּהֶר וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עֲשִׂים שֵׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה :
 23 אֵין ׀ שֶׁר בֵּית-הַסֶּהֶר רָאָה אֶת-כָּל-מְאוּמָה בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר
 יְהוָה אָתּוֹ וְאֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ :

CHAP. XL.

- 1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲטָאוּ מִשְׁקָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם
 2 וְהָאִפֶּה לְאֲדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם : וַיִּקְצֹף פְּרַעֲהַ עַל
 3 שְׁנֵי סְרִיסָיו עַל שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֶׁר הָאֲזִפִּים : וַיִּתֵּן
 אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שֶׁר הַטְּבָחִים אֶל-בֵּית הַסֶּהֶר מְקוֹם
 4 אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם : וַיִּפְקֹד שֶׁר הַטְּבָחִים אֶת-יוֹסֵף
 5 אֹתָם וַיִּשְׁרַת אֹתָם וַיְהִיו יָמִים בְּמִשְׁמַר : וַיַּחְלְמוּ
 חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלָמוֹ בַּלַּיְלָה אֶחָד אִישׁ כִּפְתָּרוֹן
 חֲלָמוֹ הַמִּשְׁקָה וְהָאִפֶּה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 6 אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֶּהֶר : וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בִּבְקָר
 7 וַיֵּרָא אֹתָם וְהֵנֶם זָעֲפִים : וַיִּשְׁאַל אֶת-סְרִיסֵי פְרַעֲהַ
 אֲשֶׁר אָתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית-אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנִיכֶם
 8 רָעִים הַיּוֹם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלָמְנוּ וּפְתָר אֵין
 אָתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פְּתָרָנִים סִפְרוּ-
 9 גַּא לִי : וַיִּסְפֹּר שֶׁר-הַמִּשְׁקִים אֶת-חֲלָמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר
 10 לוֹ בְּחֻלּוֹמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לִפְנֵי : וּבִגְפֹן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים
 וְהוּא כִפְרַחַת עָלְתָה נֹצֶה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁבְּלִיתִיהָ עֲנָבִים :
 11 וְכֹס פְּרַעֲהַ בְּיָדִי וְאָקַח אֶת-הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחֵט אֹתָם
 אֵל

12 אֶל-כּוֹס פֶּרֶעָה וַאֲתָן אֶת-הַכּוֹס עַל-כַּף פֶּרֶעָה : וַיֹּאמֶר
 לוֹ יוֹסֵף זֶה פֶּתְרִנִּי שְׁלֶשֶׁת הַשָּׁרְגִים שְׁלֶשֶׁת יָמִים הֵם :
 13 בְּעוֹד ׀ שְׁלֶשֶׁת יָמִים יֵשֶׁא פֶּרֶעָה אֶת-רֹאשׁוֹ וְהִשְׁבִּיחַ
 עַל-כַּנּוֹ וְנָתַתְּ כּוֹס-פֶּרֶעָה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרָאוּשׁוֹן אֲשֶׁר
 14 הָיִיתָ מַשְׁקִהוּ : כִּי אִם-זָכַרְתִּי אֶתְךָ כְּאִשְׁרִי יֵיטֵב לָךְ
 וְעֲשִׂיתָ-נָּא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתִּנִּי אֶל-פֶּרֶעָה וְהוֹצֵאתִנִּי
 15 מִן-הַבַּיִת הַזֶּה : כִּי-גָנַב גָּנַבְתִּי מֵאָרֶץ הָעִבְרִים וְגַם-
 16 פֹּה לֹא-עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי-שָׁמוּ אֹתִי בְּבוֹר : וַיֵּרָא
 שֶׁר-הָאֲפִים כִּי-טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל-יוֹסֵף אַף-אֲנִי
 17 בַּחֲלוּמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִלִּי חֲרִי עַל-רֹאשִׁי : וּבִסָּל
 הָעֲלִיוֹן מִכָּל מֵאֵכֵל פֶּרֶעָה מַעֲשֶׂה אִפָּה וְהָעוֹף אֵכֵל
 18 אֲתָם מִן-הַסָּל מֵעַל רֹאשִׁי : וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה
 19 פֶּתְרִנִּי שְׁלֶשֶׁת הַסָּלִים שְׁלֶשֶׁת יָמִים הֵם : בְּעוֹד ׀
 שְׁלֶשֶׁת יָמִים יֵשֶׁא פֶּרֶעָה אֶת-רֹאשׁוֹ מֵעֲלִיף וְתִלָּה אוֹתָךְ
 20 עַל-עֵץ וְאֵכֵל הָעוֹף אֶת-בְּשָׂרְךָ מֵעֲלִיף : וַיְהִי ׀ בְּיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלֵּדָת אֶת-פֶּרֶעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל-עַבְדָּיו
 וַיֵּשֶׂא אֶת-רֹאשׁ ׀ שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת-רֹאשׁ שֶׁר הָאֲפִים
 21 בְּתוֹךְ עַבְדָּיו : וַיָּשֶׁב אֶת-שֶׁר הַמִּשְׁקִים עַל-מַשְׁקֵהוּ
 22 וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל-כַּף פֶּרֶעָה : וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים תִּלָּה
 23 כְּאִשְׁרִי פָתַר לָהֶם יוֹסֵף : וְלֹא-זָכַר שֶׁר-הַמִּשְׁקִים אֶת-
 יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ :

CHAP. XLI.

1 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפֶרֶעָה חָלַם וְהִנֵּה עֹמֵד
 2 עַל-הַיָּאָר : וְהִנֵּה מִן-הַיָּאָר עֹלֵת שִׁבְעַ פָּרוֹת יְפוֹת
 מֵרָאה

3 מִרְאָה וּבְרִיאַת בֶּשֶׂר וּתְרַעֲנָה בְּאָחוּ : וְהִנֵּה שֶׁבַע
 פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִדְּהִיאוֹר רָעוֹת מִרְאָה
 וּדְקוֹת בֶּשֶׂר וְתַעֲמֻדָּה אֶצֶל הַפָּרוֹת עַל-שֹׁפֶת הַיָּאָר :
 4 וְתֹאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמִּרְאָה וְדָקָת הַבֶּשֶׂר אֶת שֶׁבַע
 5 הַפָּרוֹת וְכַת הַמִּרְאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּקָּץ פֶּרְעָה : וַיֵּשֶׁן
 וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וְהִנֵּה ׀ שֶׁבַע שִׁבְלִים עֲלוֹת בִּקְנָה אֶחָד
 6 בְּרִיאוֹת וְטָבָת : וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים דְּקוֹת וְשִׁדּוּפָת
 7 קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן : וְתִבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים הַדְּקוֹת
 אֶת-שֶׁבַע הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֹאוֹת וַיִּקָּץ פֶּרְעָה
 8 וְהִנֵּה חֲלוֹם : וַיְהִי בַּבֹּקֶר וַתַּפְעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא
 אֶת-כָּל-חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת-כָּל-חֲכָמֶיהָ וַיִּסְפֹּר פֶּרְעָה
 9 לָהֶם אֶת-חֲלֹמוֹ וְאִין-פּוֹתֵר אוֹתָם לִפְרָעָה : וַיְדַבֵּר שֶׁר
 הַמִּשְׁקִים אֶת-פֶּרְעָה לֵאמֹר אֶת-הַטָּאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם :
 10 פֶּרְעָה קָצָף עַל-עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בַּמִּשְׁמֶר בֵּית שֶׁר
 11 הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֶת שֶׁר הָאֱפִים : וַנַּחֲלֶמָה חֲלוֹם
 בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ בִּפְתָרוֹן חֲלֹמוֹ חֲלָמְנוּ :
 12 וְשֵׁם אֲתָנּוּ נָעַר עַבְדִּי עֶבֶד לְשֶׁר הַטְּבָחִים וַנִּסְפֹּר-לּוֹ
 13 וַיַּפְתֵּר-לָנוּ אֶת-חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ בְּחֲלֹמוֹ פֶּתֵר : וַיְהִי
 בְּאֶשֶׁר פִּתְרֵנוּ לָנוּ כֵּן הִירָא אֹתִי הַשִּׁיב עַל-כַּפֵּי וְאֲתוֹ
 14 תָּלַה : וַיִּשְׁלַח פֶּרְעָה וַיִּקְרָא אֶת-יֹסֵף וַיִּרְאֶהוּ מִן-
 15 הַבּוֹר וַיִּנְלַח וַיַּחֲלֶף שְׂמֻלָּתוֹ וַיָּבֹא אֶל-פֶּרְעָה : וַיֹּאמֶר
 פֶּרְעָה אֶל-יֹסֵף חֲלוֹם חֲלֹמֹתִי וּפְתָר אֵין אֲתוֹ וְאֲנִי
 16 שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֲתוֹ : וַיַּעַן
 יֹסֵף אֶת-פֶּרְעָה לֵאמֹר בִּלְעָדִי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם
 17 פֶּרְעָה : וַיְדַבֵּר פֶּרְעָה אֶל-יֹסֵף בְּחֲלֹמֵי הַנֶּגֶז עֹמֵד עַל-
 שֹׁפֶת

- 18 שִׁפְתֵי הַיָּאֵר : וְהָנָה מִן־הַיָּאֵר עֲלֹת שִׁבְעַת פָּרוֹת
- 19 בְּרִיאֹת בְּשָׁר וּיֶפֶת תֵּאֵר וּתְרַשְׁנָה בָּאָחוּ : וְהָנָה
- שִׁבְעַת־פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלֹת אַחֲרֵיהֶן דָּלוֹת וְרַעוֹת תֵּאֵר
- מֵאֵד וְרַקוֹת בְּשָׁר לֹא־דָאִיתִי כִּהְנָה בְּכָל־אַרְץ מִצְרַיִם
- 20 לָרַע : וּתֹאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת אֶת שִׁבְעַת
- 21 הַפָּרוֹת הַרְאֵשְׁנוֹת הַבְּרִיאֹת : וּתִבְאֶנָּה אֶל־קִרְפָּנָה
- וְלֹא נֹודַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְפָּנָה וּמְרִאִיהֶן רָע כְּאִשֶּׁר
- 22 בַּתְּחִלָּה וְאִיקָץ : וְאֵרָא בְּחִלְמִי וְהָנָה שִׁבְעַת שִׁבְלִים
- 23 עֲלֹת בְּקֶנֶה אֶחָד מִלֵּאֹת וְטֹבוֹת : וְהָנָה שִׁבְעַת שִׁבְלִים
- צִנְמוֹת רַקוֹת שְׂדֵפוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם :
- 24 וּתְבִלְעֵן הַשִּׁבְלִים הַרְקֹת אֶת שִׁבְעַת הַשִּׁבְלִים הַטֹּבוֹת
- 25 וְאָמַר אֶל־הַחֲרַטְמִים וְאִין מִגִּיד לִי : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
- פֶּרְעָה חֲלוֹם פֶּרְעָה אֶחָד הוּא אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה
- 26 הַגִּיד לַפֶּרְעָה : שִׁבְעַת פָּרוֹת הַטֹּבוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה
- וְשִׁבְעַת הַשִּׁבְלִים הַטֹּבוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד
- 27 הוּא : וְשִׁבְעַת הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת הָעֲלֹת אַחֲרֵיהֶן
- שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה וְשִׁבְעַת הַשִּׁבְלִים הַרְקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים
- 28 יִהְיוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעָב : הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־
- 29 פֶּרְעָה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הִרְאָה אֶת־פֶּרְעָה : הֵנָּה
- שִׁבְעַת שָׁנִים בָּאוֹת שִׁבְעַת גָּדוֹל בְּכָל־אַרְץ מִצְרַיִם :
- 30 וְקָמוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשִּׁבְעַת בְּאַרְץ
- 31 מִצְרַיִם וְכֹלָה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ : וְלֹא־יִוָּדַע הַשִּׁבְעַת
- בְּאַרְץ מִצְרַיִם הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵיכֶן כִּי־כִבְדָּהּ הוּא מֵאֵד :
- 32 וְעַל הַשָּׁנֹת הַחֲלוֹם אֶל־פֶּרְעָה פָּעַמִּים כִּי־נִכְוֹן הַדָּבָר
- 33 מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ : וְעַתָּה יִרְאֵה
- פֶּרְעָה

פָּרַעַה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁתָּדְּלוּ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 34 יַעֲשֶׂה פָּרַעַה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל-הָאָרֶץ וְחָמַשׁ אֶת-אֶרֶץ
 35 מִצְרַיִם בַּשָּׁבַע שָׁנִי הַשֵּׁבַע : וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-אֹכֵל
 הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הַבָּאת הָאֵלֶּה וַיִּצְבְּרוּ בָר תַּחַת יָד-
 36 פָּרַעַה אֹכֵל בַּעֲרִים וְשִׁמְרוּ : וַהֲיָה הָאֹכֵל לַפְּקֻדֹן
 לְאֶרֶץ לְשִׁבְעַ שָׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶה בָאָרֶץ מִצְרַיִם
 37 וְלֹא-תִכְרֹת הָאָרֶץ בָּרָעָב : וַיִּטֵּב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פָּרַעַה
 38 וַיַּעֲנֵן כָּל-עַבְדָּיו : וַיֹּאמֶר פָּרַעַה אֶל-עַבְדָּיו הִנֵּמְצָא
 39 כֹּזֵה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ : וַיֹּאמֶר פָּרַעַה אֶל-
 יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָהּ אֶת-כָּל-זֹאת אוֹן-נָבוֹן
 40 וְחָכָם כְּמוֹד : אַתָּה תִּהְיֶה עַל-בֵּיתִי וְעַל-פִּיךָ יִשָּׁק
 41 כָּל-עַמִּי רַק הַכֶּסֶּא אֲנִי מִמֶּנּוּ : וַיֹּאמֶר פָּרַעַה אֶל-
 42 יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּסֶר
 פָּרַעַה אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל-יַד יוֹסֵף
 וַיִּלְבָּשׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי-שֵׁשׁ וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל-צַוְאָרוֹ :
 43 וַיַּרְכֵּב אוֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְרָאוּ לִפְנָיו
 44 אֲבִירָד וַנְתָּן אוֹתוֹ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר פָּרַעַה
 אֶל-יוֹסֵף אֲנִי פָּרַעַה וּבִלְעָדִיךָ לֹא-יָרִים אִישׁ אֶת-יָדוֹ
 45 וְאֶת-רִגְלוֹ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְרָא פָּרַעַה שְׁם-יוֹסֵף
 צָפְנָת פַּעֲנָח וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-אֲסִנַּת בַּת-פּוֹטִי פֶרַע כִּהֵּן אֵן
 46 לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּסֶף בֶּן-שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה בְּעַמְדוֹ לִפְנֵי פָּרַעַה מִלֹּד-מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי
 47 פָּרַעַה וַיַּעֲבֹר בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בַּשָּׁבַע
 48 שָׁנֵי הַשָּׁבַע לִקְמָצִים : וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֹכֵל שָׁבַע
 שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בָאָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן-אֹכֵל בַּעֲרִים אֹכֵל

שְׁדֵה-הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ : וַיַּצְבֵּר יוֹסֵף
 בָּר כַּחֲזוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי-חָדַל לִסְפֹּר כִּי-אֵין
 מִסְפָּר : וַלְיוֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרִם תְּבוֹא שְׁנַת
 הָרָעָב אֲשֶׁר יִלְדֶה-לוֹ אֶסְנַת בַּת-פּוֹטִי פָּרַע כֹּהֵן אוֹן :
 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת-שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי-נִשְׁנֵי אֱלֹהִים
 אֶת-כָּל-עַמְּלִי וְאֶת כָּל-בֵּית אָבִי : וְאֶת שֵׁם הַשְּׁנִי
 קָרָא אֶפְרַיִם כִּי-הִפְרִנִּי אֱלֹהִים בָּאָרֶץ עֲנִי : וַתִּחַלֶּינָה
 שִׁבְעַת שְׁנֵי הַשָּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בָּאָרֶץ מִצָּרִים : וַתִּחַלֶּינָה
 שִׁבְעַת שְׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כָּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב
 בְּכָל-הָאֲרָצוֹת וּבְכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם : וַתִּרְעַב
 כָּל-אָרֶץ מִצְרַיִם וַיַּצְעֵק הָעָם אֶל-פָּרֹעַ לֵלֶחֶם וַיֹּאמֶר
 פָּרֹעַ לְכָל-מִצְרַיִם לָבוֹ אֶל-יוֹסֵף אֲשֶׁר-יֹאמַר לָכֶם
 תַּעֲשׂוּ : וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתָּח יוֹסֵף
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם וַיַּחֲזֹק הָרָעָב בָּאָרֶץ
 מִצְרַיִם : וְכָל-הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָּה לִשְׁבֹּר אֶל-יוֹסֵף
 כִּי-יַחֲזֹק הָרָעָב בְּכָל-הָאָרֶץ :

CHAP. XLII.

וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ-שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו
 לָמָּה תִּתְרָאוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה שְׂמֹעַתִּי כִּי יֵשׁ-שֹׁבֵר
 בְּמִצְרַיִם רְדוּ-שָׁמָּה וּשְׁבֵרוּ-לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲתִיה וְלֹא נָמוּת :
 וַיֵּרְדּוּ אַחִי-יוֹסֵף עֲשָׂרָה לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרַיִם : וְאֶת-
 בְּנֵימִן אָחִי יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אָחִיו כִּי אָמַר פֹּר
 יִקְרָאנוּ אֶסּוֹן : וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים
 כִּי-הָיָה הָרָעָב בָּאָרֶץ כָּנָע : וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט עַל-
 הָאָרֶץ

הָאָרֶץ הוּא הַמִּשְׁכָּב לְכָל־עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֶתִּי יוֹסֵף
7 וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לּוֹ אַפָּיִם אֶרְצָה : וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו
וַיִּכְרַם וַיִּתְנַפֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
8 מֵאֵין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְשֹׁבְר־אֵבֶל : וַיִּכַּר
9 יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ : וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת
הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרִגְלִים אַתֶּם
10 לְרֹאוֹת אֶת־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא
11 אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לְשֹׁבְר־אֵבֶל : כִּלְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד
12 גִּחְנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרִגְלִים : וַיֹּאמֶר
13 אֲלֵהֶם לֹא כִי־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֹאוֹת : וַיֹּאמְרוּ
שְׁנַיִם עָשׂוֹר עֲבָדֶיךָ אַחִים ׀ אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בָּאֶרֶץ
כְּנָעַן וְהִנֵּה הַקְטָן אֶת־אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנו :
14 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר
15 מְרִגְלִים אַתֶּם : בְּזֹאת תִּבְחָנוּ חֵי כְרַעְהוּ אִם־תִּצְאוּ
16 מִזֶּה כִּי אִם־בָּבוֹא אֲחֵיכֶם הַקָּטָן הִנֵּה : שְׁלַחוּ מִכֶּם
אֶחָד וַיִּקַּח אֶת־אֲחֵיכֶם וְאֶתֶם הָאֲסוּרִים וַיִּבְחָנוּ דְּבָרֵיכֶם
הָאֵמֶת אֲתֶכֶם וְאִם־לֹא חֵי כְרַעְהוּ כִּי מְרִגְלִים אַתֶּם :
17 18 וַיֹּאסֶף אֲתָם אֶל־מִשְׁמֶר שְׁלֹשֶׁת יָמִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי
19 יָרָא : אִם־כְּנִים אַתֶּם אֲחֵיכֶם אֶחָד יֹאסֶר בְּבֵית
מִשְׁמָרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעְבּוֹן בְּתֵיכֶם :
20 וְאֶת־אֲחֵיכֶם הַקָּטָן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְרוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא
21 תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו אֲבָל
אֲשָׁמִים ׀ אֲנַחְנוּ עַל־אֲחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ
בְּהַתְחַנְנוֹ אֵלָינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלָינוּ הַצָּרָה
הַזֹּאת

- 22 הָיָאתָ : וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר הֲלוֹא אִמְרָתִי
 אֵלֵיכֶם ׀ לֵאמֹר אֶל־תַּחֲטְאוּ בִילֵד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמּוּ
 23 הִנֵּה נִדְרָשׁ : וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַעַי יוֹסֵף כִּי הַמְּלִיץ
 24 בֵּינֵתָם : וַיִּסָּב מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבֶד וַיָּשָׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר
 אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת־שְׁמֵעוֹן וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לַעֲנִיָּהֶם :
 25 וַיַּעַן יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּרֶךְ וּלְהוֹשִׁיב בְּסִפֵּיהֶם אִישׁ
 אֶל־שִׁקּוֹ וּלְתֵת לָהֶם צֹדֶה לַדֶּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן :
 26 27 וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־חֲמִרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם : וַיִּפְתַּח
 הָאֶחָד אֶת־שִׁקּוֹ לָתֵת מִסְּפּוֹא לַחֲמִרוֹ בַּמָּלּוֹן וַיֵּרָא אֶת־
 28 כֶּסֶפוֹ וְהִנֵּה־הוּא בְּכִי אֲמַתְחָתוֹ : וַיֹּאמֶר אֶל־אָחִיו
 הַיּוֹשֵׁב בְּסִפִּי וְגַם הִנֵּה בְּאֲמַתְחָתִי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחֲדְדּוּ
 אִישׁ אֶל־אָחִיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ :
 29 וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּנָּדוּ לוֹ אֵת כָּל־
 30 הַקְּרֹת אֹתָם לֵאמֹר : דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדֹנִי הָאָרֶץ אֲתָנוּ
 31 קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ : וַנֹּאמֶר אֵלָיו
 32 כְּנִים אֲנִינּוּ לֹא הֵינּוּ מִרְגָּלִים : שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲנַחֲנוּ
 אֲחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינָנו וְהַקָּטָן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ
 33 בְּאָרֶץ כְּנָעַן : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ אֲדֹנִי הָאָרֶץ בְּזֹאת
 אִדְעָ כִּי כְנִים אַתֶּם אֲחֵיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֹתִי וְאֶת־
 34 רַעֲבֹן בְּתִיכֶם קָחוּ וּלְכוּ : וְהִבִּיאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם הַקָּטָן
 אֵלָי וְאִדְעָה כִּי לֹא מִרְגָּלִים אַתֶּם כִּי כְנִים אַתֶּם אֶת־
 35 אֲחֵיכֶם אֲתָן לָכֶם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ : וַיְהִי חֵם
 מְרִיקִים שִׁקְיָהֶם וְהִנֵּה־אִישׁ צָרוּר־כֶּסֶף בִּשְׁקָל וַיֵּרָא
 36 אֶת־צָרוּרֹת בְּסִפֵּיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם וַיֵּרְאוּ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁבַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינָנו וְשְׁמֵעוֹן
 אֵינָנו

37 אִינָנוּ וְאֶת-בְּנֵימָן תִּקְחוּ עָלֵינוּ כְּלָנָה : וַיֹּאמֶר רֵאוּבֵן
 אֶל-אָבִיו לֵאמֹר אֶת-שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם-לֹא אָבִינָנוּ
 38 אֱלֹהֵי תְנָה אֹתוֹ עַל-יְדֵי וְאֵנִי אָשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ : וַיֹּאמֶר
 לֹא-יֵרֵד בְּנֵי עִמְכֶם כִּי-אֲחִיו מָתָּה וְהוּא לְבָדּוֹ נִשְׁאָר
 וְקִרְאֵהוּ אִסּוֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהּ וְהוֹרְדֶתֶם אֶת-
 שְׂיִבְתִּי בִּגְנוֹן שְׂאוּלָה :

CHAP. XLIII.

1 2 וְהָרַעַב כָּבֵד בָּאָרֶץ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל אֶת-
 הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הָבִיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָבִיהֶם
 3 שִׁבוּ וְשִׁבְרוּ-לָנוּ מַעַט-אֶכֶל : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר
 הָעֵד הָעוֹד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא-תֵרְאוּ פָנַי בְּלִתִּי
 4 אֲחִיכֶם אִתְּכֶם : אִם-יִשָּׁךְ מִשְׁלַח אֶת-אֲחִינוּ אִתָּנוּ
 5 נִרְדָּה וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֶכֶל : וְאִם-אֵינָהּ מִשְׁלַח לֹא נֵרְד
 כִּי-הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ לֹא-תֵרְאוּ פָנַי בְּלִתִּי אֲחִיכֶם
 6 אִתְּכֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְמָה תַרְעִתֶם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ
 7 הָעוֹד לָכֶם אֵח : וַיֹּאמְרוּ שְׂאוֹל שְׂאֵל-הָאִישׁ לָנוּ
 וְלִמּוֹלְדֵתָנוּ לֵאמֹר הָעוֹד אֲבִיכֶם חַי הַיֵּשׁ לָכֶם אֵח וְנִגְדָּ-
 לוֹ עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִידּוּעַ נִדְעַ כִּי יֹאמֶר הוֹרִידוּ
 8 אֶת-אֲחִיכֶם : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל-יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחַה
 הַנֶּעַר אִתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָּה וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת גַּם-אֲנַחְנוּ
 9 גַּם-אַתָּה גַּם-טַפֵּינוּ : אֲנֹכִי אֶעֱרֹבֶנּוּ מִיְּדֵי תִבְקִשְׁנוּ
 אִם-לֹא הִבִּיאתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּנְתִּיו לַפְּנִיָּה וְחָטַאתִי לָךְ
 10 כָּל-חַיִּים : כִּי לֹלֵא הִתְמַהֲמַהְנוּ כִּי-עָתָה שִׁבְנוּ זֶה
 11 פְּעָמִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִם יִשְׂרָאֵל אָבִיהֶם אִם-כֵּן אִפּוֹאֵ

זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש
 מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים
 ושקדים : וכסף משנה קחו בידכם ואת-הכסף
 המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משנה
 הוא : ואת-אתיכם קחו וקומו שובו אל-האיש :
 ואל שדי ותן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את-
 אחיכם אחר ואת-בנימין ואלי פאשר שכלתי שכלתי :
 ויקחו האנשים את-המנחה הזאת ומשנה-כסף לקחו
 בידם ואת-בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני
 יוסף : וירא יוסף אתם את-בנימין ויאמר לאשר על-
 ביתו הבא את-האנשים הביתה וטבח טבח והכו פי
 אתי ואכלו האנשים בצהרים : ויעש האיש פאשר
 אמר יוסף ויבא האיש את-האנשים ביתה יוסף :
 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על-דבר
 הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים
 להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים
 ואת-חמרינו : ויגשו אל-האיש אשר על-בית יוסף
 וידברו אליו פתח הבית : ויאמרו כי אדני ירד
 ירדנו בתחלה לשבר-אכל : ויהי כירבאנו אל-המלון
 ונפתחה את-אמתחתינו והנה כסף-איש בפי אמתחתו
 כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו : וכסף אחר
 הורדנו בידנו לשבר-אכל לא ידענו מי-שם כספנו
 באמתחתינו : ויאמר שלום לכם אל-תיראו אלהיכם
 ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם
 בא אלי ויצא אלהם את-שמעון : ויבא האיש את-
 האנשים

הָאֲנָשִׁים בֵּיתָהּ יוֹסֵף וַיִּתֶּן-מִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן
25 מִסָּבּוֹא לַחֲמִירֵיהֶם : וַיְכִינוּ אֶת-הַמִּנְחָה עַד-בּוֹא יוֹסֵף
26 בַּצְּהָרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי-שָׁם יֵאָכְלוּ לֶחֶם : וַיָּבֹא יוֹסֵף
הַבֵּיתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר-בִּידֶם הַבֵּיתָה
27 וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ אֶרְצָה : וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
הַשָּׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הַעֲדֵנּוּ חַי :
28 וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם לַעֲבֹדָהּ לְאֲבִינוּ עֲדֵנּוּ חַי וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ :
29 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן-אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
אֲחִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַחַדָּהּ
30 בָּנִי : וַיַּמְהֵר יוֹסֵף כִּי-נִגְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל-אָחִיו וַיִּבְקֹשׁ
31 לִבְכוּת וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבֶד שָׁמָּה : וַיִּרְתֹּץ פָּנָיו וַיֵּצֵא
32 וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לֶחֶם : וַיִּשְׁימוּ לוֹ לִבְדּוֹ וְלָהֶם
לִבְדָּם וּלְמִצְרַיִם הָאֲכָלִים אֹתוֹ לִבְדָּם כִּי לֹא יוּכְלוּן
הַמִּצְרַיִם לֵאכֹל אֶת-הָעֵבְרִים לֶחֶם כִּי-תוֹעֵבָה הוּא
33 לְמִצְרַיִם : וַיִּשְׁבּוּ לִפְנָיו הַבְּכוֹר כַּבְּכֻרָתוֹ וַהֲצִיעַר
34 בְּצַעֲרָתוֹ וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ : וַיִּשָּׂא
מִשָּׂאוֹת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתִּרְבַּ מִשָּׂאת בְּנִימִן מִמִּשְׂאוֹת
כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ :

CHAP. XLIV.

1 וַיֵּצֵא אֶת-אֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת-אֲמָתֶיךָ
הָאֲנָשִׁים אֲבָל כֹּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שָׂאת וְשִׁים כֶּסֶף-אִישׁ בְּכִי
2 אֲמָתֶיךָ : וְאֶת-גְּבִיעֵי גְבִיעַ הַכֶּסֶף תִּשְׂים בְּכִי
אֲמָתֶיךָ הַקָּטָן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדָּבָר יוֹסֵף
3 אֲשֶׁר דִּבֶּר : הַבֹּקֶר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ הֶמָּה
וּחְמִירֵיהֶם

4 וַחֲמִירֵיהֶם : הֵם יֵצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֶף
 אָמַר לְאִשֶּׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רִדְף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְחַשְׁנֶתְם
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה :
 5 הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נָחַשׁ יִנְחֹשׁ בּוֹ
 6 הִרְעַתֶּם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם : וַיִּשְׁגְּם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־
 7 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי
 כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כְּדָבָר הַזֶּה :
 8 הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצָּאנוּ בְּכִי אִמְתַּחֲתֵינוּ הִשְׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ
 מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאִיד נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב :
 9 אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֹתוֹ מִעַבְדֶּיךָ וּמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נָהִיָּה לְאֲדֹנִי
 10 לְעַבְדִּים : וַיֹּאמֶר גַּב־עֲתָה כְּדַבְּרִיכֶם כִּן־הוּא אֲשֶׁר
 11 יִמָּצֵא אֹתוֹ יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נָקִים : וַיִּמְהָרוּ
 וַיּוֹרִידוּ אִישׁ אֶת־אִמְתַּחֲתוֹ אֶרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ
 12 אִמְתַּחֲתוֹ : וַיַּחֲפֹשׂ בְּגָדוֹל הַחֹל וּבִקְטָן כֹּלָה וַיִּמָּצֵא
 13 הַגָּבִיעַ בְּאִמְתַּחַת בְּנִימָן : וַיִּקְרְעוּ שְׁמֹלֹתָם וַיַּעֲמִם
 14 אִישׁ עַל־חֻמְרוֹ וַיִּשְׁבּוּ הָעֵדָה : וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאָחִיו
 בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנָו שֵׁם וַיִּפְּלוּ לְבָנָיו אֶרְצָה :
 15 וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם
 16 הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי־נָחַשׁ יִנְחֹשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמְנִי : וַיֹּאמֶר
 יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לְאֲדֹנִי מַה־נִּדְּבַר וּמַה־נִּצְטָדַק הָאֱלֹהִים
 מִצָּא אֶת־עֵוֹן עַבְדֶּיךָ הִנֵּנוּ עַבְדִּים לְאֲדֹנִי גַם־אֲנַחְנוּ
 17 גַּם אֲשֶׁר־נִמָּצֵא הַגָּבִיעַ בִּידּוֹ : וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי
 מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמָּצֵא הַגָּבִיעַ בִּידּוֹ הוּא
 18 יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עָלוּ לְשֹׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם : וַיִּפֹּשׂ
 אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֵּר־נָא עִבְדְּךָ דְּבַר
 בִּאֲזִנִּי

בְּאֶזְנֵי אָדָמִי וְאֶל־יָחִיד אֶפְדָּה בְּעֶבְרֶה כִּי כְמוֹד כְּפָרְעָה :
אָדָמִי שָׁאֵל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הִישָׁלְכֶם אֵב אוֹ־אָח : 19
וְנֹאמֶר אֶל־אָדָמִי יֵשׁ־לָנוּ אֵב זָמָן וְיִלְד זָקִנים קָטָן 20
וְאֶחָיו מֵת וַיִּתֵּר הוּא לְבָרֵדוֹ לֵאמֹר וְאָבִיו אָהָבוֹ :
וְתֹאמֶר אֶל־עֲבָדָי הוֹרְדֵהוּ אֵלַי וְאֶשְׁמָה עֵינֵי עָלָיו : 21
וְנֹאמֶר אֶל־אָדָמִי לֹא־יֻכַּל הַנֶּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעֹזֵב 22
אֶת־אָבִיו וּמָת : וְתֹאמֶר אֶל־עֲבָדָי אִם־לֹא יִרְד 23
אֶחֱיִכֶם הַקָּטָן אֶתְכֶם לֹא תִסָּפִין לְרֹאוֹת פָּנָי : וַיְהִי 24
כִּי עָלִינוּ אֶל־עֲבָדָי אָבִי וַנִּגְד־לוֹ אֶת דְּבָרֵי אָדָמִי :
וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שְׁבָרוּ־לָנוּ מַעַט־אֶכֶל : וְנֹאמֶר 25 26
לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אֶחָינוּ הַקָּטָן אֶתְנוּ וַיִּרְדְּנוּ כִּי־
לֹא נוּכַל לְרֹאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֶחָינוּ הַקָּטָן אֵינָנו אֶתְנוּ :
וַיֹּאמֶר עֲבָדָי אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יֹדְעִתֶם כִּי שְׁנַיִם יִלְדֵה־
לִי אִשְׁתִּי : וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאֵתִי וְאָמַר אֵדָּ טָרַף טָרַף 28
וְלֹא רָאִיתִיו עַד־הַנֶּה : וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם פָּנָי 29
וְקָרְהוּ אֶסֶן וְהוֹרְדִתֶם אֶת־שִׁיבְתִי בְרָעָה שְׁאֵלָה :
וְעַתָּה כִּבְאֵל אֶל־עֲבָדָי אָבִי וְהַנֶּעַר אֵינָנו אֶתְנוּ וְנִפְקְשׁוּ 30
קְשׁוּרָה בְּנִפְקְשׁוּ : וְהָיָה כִּרְאוֹתָיו כִּי־אֵין הַנֶּעַר וּמָת 31
וְהוֹרִידוּ עֲבָדָי אֶת־שִׁיבַת עֲבָדָי אָבִינוּ בִּיגּוֹן שְׁאֵלָה :
כִּי עֲבָדָי עָרַב אֶת־הַנֶּעַר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא 32
אָבִיאֲנוּ אֵלָיְךָ וְחִטָּאתִי לְאָבִי כָל־הַיָּמִים : וְעַתָּה יֵשֶׁב־ 33
נָא עֲבָדָי תַּחַת הַנֶּעַר עֶבֶד לְאָדָמִי וְהַנֶּעַר יַעַל עִם־
אֶחָיו : כִּי־אִיךָ אֲעֵלָה אֶל־אָבִי וְהַנֶּעַר אֵינָנו אֵתִי כִּן 34
אֶרְאֶה בְרָע אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת־אָבִי :

CHAP. XLV.

1 וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֹּצְצִים עָלָיו וַיִּקְרָא
 הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְנַבֵּעַ
 2 יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו : וַיִּתֵּן אֶת־קִלּוֹ בְּבִכְי וַיִּשְׁמְעוּ מִצָּרִים
 3 וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף
 הָעוֹד אִבִּי הִי וְלֹא־יָכֹלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת אִתּוֹ כִּי נִבְהָלוּ
 4 מִפָּנָיו : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גִּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ
 וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֶחֱיֹכֶם אֲשֶׁר־מִכַּרְתֶּם אֹתִי מִצְרֵימָה :
 5 וְעַתָּה ׀ אֶל־תַּעֲצֹבוּ וְאֶל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מִכַּרְתֶּם אֹתִי
 6 הִנֵּה כִּי לִמְחִיָּה שָׁלַח־נִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם : כִּי־זֶה
 שְׁנָתִים הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־
 7 חֶרֶשׁ וְקָצִיר : וַיִּשְׁלַח־נִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם
 8 שְׂאֵרִית בָּאָרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לִפְלִיטָה גְדֹלָה : וְעַתָּה
 לֹא־אַתֶּם שֹׁלְחָתֶם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלַח־נִי לָאֵב
 לִפְרֹעָה וּלְאָדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־אָרֶץ מִצְרָיִם :
 9 מִהֲרֹ וְעָלִי אֶל־אֲבִי וְאִמְרָתֶם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנִךְ יוֹסֵף
 שְׁמָנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם רַדָּה אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד :
 10 וַיֵּשְׁבֶת בְּאֶרֶץ־גִּשְׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלַי אִתָּה וּבְנֶיךָ וּבְנֵי
 11 בְנֶיךָ וְצִאֲנֶךָ וּבְקַרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ : וְכִלְכַּלְתִּי אִתָּךְ
 שָׁם כִּי־עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֹּתֵת־תֹּרֵשׁ אִתָּה וּבֵיתְךָ
 12 וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ : וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוּת וְעֵינֵי אֹתִי בְּנִימִין
 13 כִּי־כִי הִמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם : וְהִגַּדְתֶּם לְאֲבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי
 בְּמִצְרָיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמַהֲרָתֶם וְהוֹרִדְתֶּם
 14 אֶת־אֲבִי הִנֵּה : וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָי בְּנִימֹן־אֶחָיו וַיִּבֶדַּךְ
 וּבְנִימִן

- 15 וּבְנֵימָן בָּכָה עַל-צוּאָרָיו : וַיִּנָּשֶׁק לְכָל-אָחִיו וַיִּבָּךְ
 16 עֲלֵיהֶם וְאֶחָדֵי כֹן דִּבְּרוּ אֶחָיו אִתּוֹ : וַחֲקַל נִשְׁמַע בֵּית
 פְּרָעָה לֵאמֹר בָּאוּ אֲתִי יוֹסֵף וַיִּיטֹב בְּעֵינֵי פְרָעָה וּבְעֵינֵי
 17 עֲבָדָיו : וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל-יוֹסֵף אָמֵר אֶל-אֶחָיִךְ זֹאת
 18 עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת-בְּעִירְכֶם וּלְכוּ-בָאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן : וַקָּחוּ
 אֶת-אֲבִיכֶם וְאֶת-בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלָי וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת-
 19 טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ אֶת-חֶלֶב הָאָרֶץ : וְאֶתְּנָה
 צוּיְתָהּ זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ-לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגֻלוֹת לְטַפְכֶּם
 20 וְלִנְשִׁיכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת-אֲבִיכֶם וּבָאתֶם : וַעֲיֹנְכֶם אֶל-
 תַּחֲם עַל-כָּלִיכֶם כִּי-טוֹב כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא :
 21 וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל-כִּי
 22 פְּרָעָה וַיָּתֵן לָהֶם צֶדֶה לְדֶרֶךְ : לְכָלֶם נָתַן לְאִישׁ
 חֲלִפּוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבִנְיָמָן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וַחֲמִשׁ
 23 חֲלִפַת שְׂמֹלֹת : וּלְאֶבְיָיו שָׁלַח כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים
 נִשְׂאִים מִטּוֹב מִצְרַיִם וַעֲשֶׂר אֶתְנֵת נִשְׂאֵת בָּר וּלְחֶם
 24 וּמִזֶּן לְאֶבְיָיו לְדֶרֶךְ : וַיִּשְׁלַח אֶת-אֶחָיו וַיִּלְכוּ וַיֹּאמֶר
 25 אֲלֵהֶם אֶל-תִּרְגֵּזוֹ בְּהֶרֶד : וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ
 26 כְּנָעַן אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם : וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף
 חִי וְכִי-הוּא מִשָּׁל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפַּג לְבֹו כִּי לֹא-
 27 הָאֱמִין לָהֶם : וַיַּדְּבֵרוּ אֵלָיו אֶת כָּל-דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיֵּרָא אֶת-הָעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח יוֹסֵף לְנִשְׂאֵת
 28 אִתּוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב
 עוֹד-יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֲלֵכֶה וְאַרְאֶנּוּ בְטָרִם אֲמוֹת :

CHAP. XLVI.

- 1 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֹׁבַע וַיִּזְבַּח
 2 זִבְחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל
 בְּמִרְאֵת הַלֵּילָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲנִנִי :
 3 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֶל־תִּירָא מִרְדָּה מִצְרִימָה
 4 כִּי־לִנְוִי גָדוֹל אֲשִׁימָךְ שָׁם : אָנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה
 5 וְאָנֹכִי אֶעֱלֶךָ בְּסֻעָה וַיֹּסֶף יִשְׁתַּי יָדוֹ עַל־עֵינָיו : וַיָּקָם
 יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֹׁבַע וַיֵּשְׁאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 וְאֶת־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם בַּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פָּרָעָה
 6 לְשֹׂאת אֹתוֹ : וַיָּקָתוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רִכְוֹשָׁם אֲשֶׁר
 רָכָשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרִימָה יַעֲקֹב וְכָל־זֶרְעוֹ אִתּוֹ :
 7 בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בָּנָתָיו וּבָנֹת בָּנָיו וְכָל־זֶרְעוֹ הֵבִיא
 אִתּוֹ מִצְרִימָה :
 * * * * *
 * * * * *
 28 וְאֶת־יְהוֹדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גִּשְׁנָה
 29 וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה גִּשְׁן : וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבָּתוֹ וַיַּעַל
 לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו
 30 וַיִּבֶךְ עַל־צוּאָרָיו עוֹד : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוּתָה
 31 הַפֶּעַם אַחֲרֵי רְאוּתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדָה חַי : וַיֹּאמֶר
 יוֹסֵף אֶל־אָחִיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֶעֱלֶה וְאֶנִּידָה לְפָרָעָה
 וְאֶמְרָה אֵלָיו אֲחִי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן בָּאוּ
 32 אֵלָי : וְהָאֲנָשִׁים רָעִי צֹאן כִּי־אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם
 33 וּבִקְרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ : וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם
 34 פָּרָעָה וְאָמַר מִה־מַּעֲשֵׂיכֶם : וְאָמַרְתֶּם אֲנָשִׁי מִקְנֶה
 הָיוּ

היו עבדיך מנעוריו ועד-עתה גם-אנחנו גם-אבותינו
בעבור תשובו בארץ גשן כיתועבת מצרים כל-
רעה צאן :

CHAP. XLVII.

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
ובקדם וכל-אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ
2 גשן : ומקצה אחיו לקח תמשה אנשים ויצגם לפני
3 פרעה : ויאמר פרעה אל-אחיו מה-מעשיכם ויאמרו
אל-פרעה רעה צאן עבדיך גם-אנחנו גם-אבותינו :
4 ויאמרו אל-פרעה לגור בארץ באנו כִּי-אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך כִּי-כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישובו-
5 נא עבדיך בארץ גשן : ויאמר פרעה אל-יוסף לאמר
6 אביך ואחיד באו אליך : ארץ מצרים לפניך הוא
במיטב הארץ הושב את-אביך ואת-אחיד ישובו בארץ
גשן ואם-ידעת ויש-בם אנשי-חיל ושממתם שרי מקנה
7 על-אשר-לי : ויבא יוסף את-יעקב אביו ויעמדהו
8 לפני פרעה ויברך יעקב את-פרעה : ויאמר פרעה
9 אל-יעקב כִּמָּה ימי שני חייד : ויאמר יעקב אל-פרעה
ימי שני מגורי שלישים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי
שני חיי ולא השנינו את-ימי שני חיי אבתי בימי
10 מגוריהם : ויברך יעקב את-פרעה ויצא מלפני
11 פרעה : ויושב יוסף את-אביו ואת-אחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס
12 כאשר צוה פרעה : ויכלכל יוסף את-אביו ואת-אחיו
ואת

- 13 וְאֵת כָּל-בֵּית אָבִיו לָחֶם לֶכֶּי הַשָּׁמַיִם : וּלְחֶם אֵין בְּכָל-
הָאָרֶץ כִּי-כִבְדַּד הָרָעַב מְאֹד וַתֵּלֶה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ
14 כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעַב : וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף הַנּוֹמָצָא
בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשָׂבַר אֲשֶׁר-הֵם שֹׂבְרִים
15 וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת-הַכֶּסֶף בֵּיתָה פְּרֹעָה : וַיְהִי הַכֶּסֶף
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָל-מִצְרַיִם אֶל-יוֹסֵף
לֵאמֹר הִבֵּה-לָנוּ לֶחֶם וְלִמָּחָה נָמוֹת נִגְדָה כִּי אָפֶס כֶּסֶף :
16 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶנָּה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם-
17 אָפֶס כֶּסֶף : וַיָּבִיאוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם אֶל-יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם
יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה הָעֹז וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר
וּבְחִמְרִים וַיִּנְהַלֵּם בְּלֶחֶם בְּכָל-מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא :
18 וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית וַיֹּאמְרוּ
לוֹ לֹא-נִכְתַּד מֵאֲדָנִי כִּי אִם-תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה
אֶל-אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאָר לָפָנַי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם-נִנְוִיתָנוּ
19 וְאֲדַמְתָּנוּ : לָמָּה נָמוֹת לַעֲיֹנֶיךָ גַּם-אֲנַחְנוּ גַּם-אֲדַמְתָּנוּ
קִנְיָה-אֲתָנוּ וְאֶת-אֲדַמְתָּנוּ בְּלֶחֶם וְנַהֲיֶיָּה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ
עֲבָדִים לַפְּרֹעָה וְתוֹ-זָרַע וְנַחֲיֶיָּה וְלֹא נָמוֹת וְהֵאדָמָה לֹא
20 תִּשָּׂם : וַיָּקֹן יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֲדַמַּת מִצְרַיִם לַפְּרֹעָה כִּי-
מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי-חִזַּק עֲלֵהֶם הָרָעַב וַתְּהִי
21 הָאָרֶץ לַפְּרֹעָה : וְאֶת-הָעָם הַעֲבִיר אֹתוֹ לָעָרִים מִקְצֵה
22 גִּבּוֹל-מִצְרַיִם וְעַד-קֶזָּהוּ : חֶק אֲדַמַּת הַכְּהֻנִּים לֹא קִנְיָה
כִּי חֶק לַכְּהֻנִּים מֵאֵת פְּרֹעָה וַאֲכָלוּ אֶת-חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן
23 לָהֶם פְּרֹעָה עַל-כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת-אֲדַמְתָּם : וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל-הָעָם הֵן קָנִיתִי אֲתֶכֶם הַיּוֹם וְאֶת-אֲדַמְתְּכֶם
24 לַפְּרֹעָה הֵא-לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת-הָאֲדָמָה : וְהָיָה
בַּתְּבוּאָה

בַּתְּבוּאָת וּנְתַתֶּם תְּמִישִׁית לַפְּרָעָה וְאַרְבַּע הִידֹת יִהְיֶה
 לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹאֲכַלְכֶם וְלֹאֲשֶׁר בְּבִתְיֶכֶם וְלֹאֲכֹל
 לְטַפְּכֶם : וַיֹּאמְרוּ הִחִיתָנוּ נִמְצָא־חַן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהִינֹנִי 25
 עֲבָדִים לַפְּרָעָה : וַיֵּשֶׁם אֹתָהּ יוֹסֵף לַחֶק עַד־הַיּוֹם 26
 הַזֶּה עַל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לַפְּרָעָה לַחֲמֵשׁ רֶקֶת אֲדָמַת
 הַכְּנָנִים לְבָדָם לֹא הָיְתָה לַפְּרָעָה : וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל 27
 בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בָּאָרֶץ גִּשְׁוֹן וַיֹּאחֲזֵנוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד :
 וַיְהִי יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרַיִם שֹׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יָמָיו 28
 יַעֲקֹב שְׁנֵי תֵּיָו שֹׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאָת שָׁנָה :
 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא ׀ לְבָנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר 29
 לוֹ אִם־נָא מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שְׂוִים־נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי
 וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאַמֶּת אֶל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם :
 וַשְּׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתִי וּנְשָׂאֲתָנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתָּנִי בְּקִבְרָתָם 30
 וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה כְּדִבְרְךָ : וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי 31
 וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמָּטָה :

CHAP. XLVIII.

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ
 חָלָה וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם :
 2 וַיֵּבֶד לַיעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֵךְ יוֹסֵף בָּא אֵלַיךָ וַיִּתְחַנֵּן
 3 יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב עַל־הַמָּטָה : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל
 4 שְׁכֵי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוֹחַ בָּאָרֶץ כְּנָעַן וַיִּבְרַךְ אֹתִי : וַיֹּאמֶר
 אֵלַי הִנֵּנִי מִפְּרֹדֶה וְהִרְבִּיתִּיךָ וּנְתַתִּיךָ לְקָהָל עַמִּים וְנָתַתִּי
 5 אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזֶרַעַךָ אַחֲרַיִךְ אֶתְּנֶת עוֹלָם : וַעֲתָה
 שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לָךְ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאִי אֵלַיךָ
 מִצְרִימָה

מִצְרִימָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרֹאוּבוּן וְשִׁמְעוֹן יְהוּדָה
6 לֵי : וּמִזְלֹדֶתְךָ אֲשֶׁר־הוֹלֵדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לָךְ יִהְיוּ עַל שְׁם
7 אַחֲרֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנֵחֳלָתָם : וְאֲנִי ׀ בְּבֹאִי מִפְּדוֹן מִתָּה
עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבֶרֶת־אֶרֶץ לְבָא
אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לָחֶם :
8 9 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אַלֶּה : וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר
10 קָדֶם־נָא אֵלַי וְאֶבְרַכֶּם : וַעֲנִי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוֹ מִזְּקֵן לֹא
יֻכַּל לִרְאוֹת וַיִּגַּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם וַיַּחֲבֹק לָהֶם :
11 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֵה פָנַיִךְ לֹא כָלֵלְתִי וְהִנֵּה
12 הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים נָם אֶת־זֶרְעֶךָ : וַיֵּצֵא יוֹסֵף אֹתָם
13 מֵעַם בְּרַכְּיוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְאֲפִיו אֶרְצָה : וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־
שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בְּיָמִינוֹ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה
14 בְּשִׁמְאֹלוֹ מִיְּמִין יִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ אֵלָיו : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל
אֶת־יָמִינוֹ וַיִּשֵּׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הִצָּעִיר וְאֶת־
שְׁמָאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שֶׁכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה
15 הַבְּכוֹר : וַיִּבְרַךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
הִתְהַלְכוּ אֲבֹתַי לִפְנֵי אֲבֹרָתָם וַיִּצְחָק הָאֱלֹהִים הִרְעָה
16 אֹתִי מִעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה : הַמְּלֹאךְ הַגָּאֹל אֹתִי מִכָּל־
דָּע וַיִּבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי
17 אֲבֹרָתָם וַיִּצְחָק וַיִּדְּגוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ : וַיֵּרָא יוֹסֵף
כִּי־יָשִׁית אָבִיו יַד־יָמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרַע בְּעֵינָיו
וַיִּתְמַךְ יַד־אָבִיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־
18 רֹאשׁ מְנַשֶּׁה : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־כֵן אָבִי כִּי־
19 זֶה הַבְּכֹר שֵׁם יָמִינוֹ עַל־רֹאשׁוֹ : וַיִּמָּאן אָבִיו וַיֹּאמֶר
יָדַעְתִּי

ידַעְתִּי בְנֵי יִדְעָתִי גַם־הוּא יִהְיֶה־לָּעַם וְגַם־הוּא יִגְדֹּל
 וְאוֹלָם אָחִיו הַקָּטָן יִגְדֹּל מִמֶּנּוּ וְזָרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־
 הַגּוֹיִם : וַיְבָרְכֶם בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר בָּךְ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל 20
 לֵאמֹר יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים בְּאַפְרִים וּבְמִנְשֶׁה וַיֵּשֶׁם אֶת־אַפְרַיִם
 לִבְנֵי מִנְשֶׁה : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת 21
 וְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם :
 וְאָנֹכִי נָתַתִּי לָךְ שָׂבָם אֶחָד עַל־אֶחָד אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיָּד
 הָאֲמֹרִי בְּחֶרֶבִי וּבְקִשְׁתִּי :

CHAP. XLIX.*

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הָאֶסְפוּ וְאֶנִּידָה לָכֶם אֶת־
 אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים :

הַקְבֵּצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב 2
 וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם :

רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֶתָּה 3
 כָּחִי וְרֹאשִׁית אוֹנִי
 יִתֵּר שְׁאֵת וַיִּתֵּר עָו :
 שִׁשְׁי בְּכֹרִי אֶתָּה 4
 כָּחִי וְרֹאשִׁית אוֹנִי
 יִתֵּר שְׁאֵת וַיִּתֵּר עָו :
 לֵוִי בְּכֹרִי אֶתָּה
 כָּחִי וְרֹאשִׁית אוֹנִי
 יִתֵּר שְׁאֵת וַיִּתֵּר עָו :

שמעון

* In the arrangement of this chapter I have chiefly followed Jahn's Edition of the Hebrew Bible, that the attention of the student might be drawn to the poetical structure of the sentences.

- 5 שִׁמְעוּן וְלוֹי אֲחֵים
 כָּלִי חָמֶס מִכְרֵתֵיהֶם :
 6 בְּסֶדֶם אֶל-תֵּבָא נַפְשִׁי
 בְּקֹהֶלֶם אֶל-תִּתְּדֵר כְּבֹדִי
 כִּי בְּאַפִּם הִרְגוּ אִישׁ
 וּבְרָצֹנָם עָקְרוּ-שׁוֹר :
 7 אָרוּר אַפִּם כִּי עָזוּ
 וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּהּ
 אַחֲלָקֶם בְּיוֹעֶקֶב
 וְאַפְיָצֶם בְּיִשְׂרָאֵל :
 8 יְהוּדָה אִמָּה יוֹדֵד אֲחִיהָ
 יִדָּהּ בַּעֲרַף אִיבִיד
 יִשְׁתַּחֲוֶה לָהּ בְּנֵי אֲבִיהָ :
 9 גֹּדֵר אֲרִיָּה יְהוּדָה
 מִטָּרֶף בְּנֵי עֲלִיתָהּ
 כָּרַע רֶבֶץ כְּאֲרִיָּה
 וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמֶנּוּ :
 10 לֹא-יִסּוּר שִׁבְטֵי מִיְהוּדָה
 וּמִחֲזֹק מִבֵּין רַגְלָיו
 עַד כִּי-יָבֹא שִׁלָּה
 וְלוֹ יִקְרַת עַמִּים :
 11 אֲסָרִי לִנְפֹן עִירָהּ
 וּלְשִׁרְקָהּ בְּנֵי אֲתָנֹהּ
 כַּבֶּס בֵּינָן לְבָשׁוּ
 וּבְדָם-עֲנָבִים סוּתָהּ :

חֲבִלִּי עֵינַיִם מֵיָּן 12
וּלְבֶן-שָׁנִים מִחֶלֶב :

זְבוּלֹן לַחֹף יָמִים יִשְׁכֵּן 13
וְהוּא לַחֹף אֲנִית
וַיִּרְכְּתוּ עַל-צִידוֹ :

יִשְׁשֹׁבֵר חֲמֹר גֶּרֶם 14
רֶבֶץ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים :
יִירָא מִנְחָה כִּי טוֹב 15
וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה
וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל
וַיְהִי לָמָס עֶבֶד :

כִּן יִדִּין עָמוֹ 16
כְּאֶחָד שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל :
יְהִי-דֹן נַחֲשׁ עַל-דֶּרֶךְ 17
שְׁפִיפֹן עַל-אֶרֶח
הַנֶּשֶׁף עֶקְבֵי-סוֹס
וַיִּפֹּל רֶכְבּוֹ אַחֹר :

לִישׁוּעָתָה קִנִּיתִי יְהוָה : 18

גֵּד גִּדּוֹד יְגִידָנוּ 19
וְהוּא יִגֵּד עֲקֵב :

- מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמֹ
וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵנֵי-מֶלֶךְ : 20
- נִפְתְּלִי אֵילָה שְׁלַחָה
הִנָּתַן אִמְרֵי-שֹׁפָר : 21
- בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף 22
בֶּן פֶּרֶת עֲלִי-עֵין
בְּנוֹת צָעֲדָה עֲלִי-שׁוּר :
וַיִּמְרְרוּהוּ וַיִּגְבוּ 23
וַיִּשְׁטְמֵהוּ בְּעַלֵּי חֲצִים :
וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ 24
וַיִּפְּזוּ זִרְעֵי יָדָיו
מִיָּדֵי אֲבִיר יַעֲקֹב
מִשָּׁם רָעָה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל :
מֵאֵל אֲבִיד וַיַּעֲזֹרֶךְ 25
וְאֵת שְׁנֵי וַיְבָרְכֶךָ
בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל
בְּרַכַּת תְּהוֹם רִבְצַת תַּחַת
בְּרַכַּת שָׁדַיִם וְרַחֵם :
בְּרַכַּת אֲבִיד גָּבְרוּ עַל-בְּרַכַּת הוֹרֵי 26
עַד תֵּאֲזֹת גִּבְעַת עוֹלָם
תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקֶדֶד גִּזִּיר אֲחִיו :

בְּנִימִין זָאב יִטְרֶה
בְּבֶקֶר יֵאָכֵל עֵד
וְלַעֲרֵב יִחַלֵּק שָׁלָל :

27

כָּל-אֱלֹהִי שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִים עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר-דִּבֶּר 28
לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרָתוֹ בָּרַךְ
אֹתָם : וַיֵּצֵאוּ אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נֹאסֵף אֶל-עַמִּי 29
קִבְּרוּ אֹתִי אֶל-אֲבֹתִי אֶל-הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה עֶפְרוֹן
הַחֲתִי : בַּמַּעֲרָה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הַמְּכֻפָּלָה אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי 30
מִמְרָא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהָם אֶת-הַשָּׂדֶה מֵאֵת
עֶפְרוֹן הַחֲתִי לְאַחֲזֹת-קֶבֶר : וְשָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת-אֲבֹרָהָם 31
וְאֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת-יִצְחָק וְאֵת רִבְקָה
אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קִבְּרֹתִי אֶת-לֵאָה : מִקְנָה הַשָּׂדֶה 32
וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי-חֵת : וַיְכַל יַעֲקֹב לַצֹּנֹת 33
אֶת-בָּנָיו וַיֹּאסֵף רִגְלָיו אֶל-הַמַּטָּה וַיָּגַע וַיֹּאסֵף אֶל-עַמּוֹ :

CHAP. L.

וַיָּפֹל יוֹסֵף וַיִּסָּף עַל-פְּנֵי אָבִיו וַיִּבֶךְ עָלָיו וַיִּשְׁק-לוֹ : וַיֵּצֵאוּ 1 2
יוֹסֵף אֶת-עַבְדָּיו אֶת-הַרְפָּאִים לַחֲנֹט אֶת-אָבִיו וַיַּחֲנֹטוּ
הַרְפָּאִים אֶת-יִשְׂרָאֵל : וַיִּמְלְאוּ-לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵן 3
יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִּים וַיָּבֶכּוּ אֹתוֹ מִצָּרִים שְׁבָעִים יוֹם :
וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְּכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל-בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר 4
אִם-נָא מְצָאתִי חַן בְּעֵינֶיכֶם דְּבַרְוּ-נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה
לֵאמֹר : אָבִי הַשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אֲנִכִּי מֵת בְּקִבְרֵי 5
אֲשֶׁר פָּרִיתִי לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֲעֹלָה-

- 6 נָא וְאֶקְבְּרָה אֶת-אָבִי וְאֶשׁוּבָה : וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה עֲלֶה
 7 וְקַבֵּר אֶת-אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעַדָּה : וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר
 אֶת-אָבִיו וַיַּעַל אֹתוֹ כָּל-עַבְדֵי פֶרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכָל
 8 זִקְנֵי אֶרֶץ-מִצְרַיִם : וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו
 9 רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן : וַיַּעַל עֲמֹו
 10 גַם-רֶכֶב גַּם-פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כְּבֹד מְאֹד : וַיָּבֹאוּ
 עַד-בְּנֹו הָאָמֹד אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ-שָׁם מִסְפַּד
 גָּדוֹל וְכְבֹד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אָבֵל שִׁבְעַת יָמִים :
 11 וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת-הָאָבֵל בְּנֹו הָאָמֹד
 וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל-כְּבֹד זֶה לְמִצְרַיִם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמֹהּ אָבֵל
 12 מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן : וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֹּן כַּאֲשֶׁר
 13 צִוָּם : וַיֵּשְׂאוּ אֹתוֹ בָּנָיו אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
 בְּמַעֲרַת שִׁנְהַת הַמַּכְפֻּלָּה אֲשֶׁר קִנְהָ אֲבֹרָהֶם אֶת-חֲשֹׁדָה
 14 לְאַחֲזֵת-קֹבֶר מֵאֵת עֶפְרֹן הַחֲתִי עַל-פְּנֵי מִמְרָא : וַיֵּשֶׁב
 יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה הוּא וְאֶחָיו וְכָל-הָעֲלִים אֹתוֹ לִקְבֹּר אֶת-
 15 אָבִיו אַחֲרֵי קִבְּרוֹ אֶת-אָבִיו : וַיֵּרָאוּ אַחֲרֵי-יוֹסֵף כִּי-יָמַת
 אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב יֹשִׁיב לָנוּ אֶת
 16 כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ : וַיִּצְוֹ אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר
 17 אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר : כֹּה-תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף
 אֲנִי שָׂא נָא פֶשַׁע אֶחָיד וַחֲטֹאתֶם כִּי-רָעָה גָּמְלוּדָה וַעֲתָה
 שָׂא נָא לִפְשַׁע עַבְדִּי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיִּבְדֵּךְ יוֹסֵף בְּדִבְרָם
 18 אֵלָיו : וַיִּלְכְּוּ גַם-אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֵּנוּ לְךָ
 19 לְעַבְדִּים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף אֶל-תִּירָאוּ כִּי הִתַּחַת
 20 אֱלֹהִים אָנִי : וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבָה
 21 לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי־וָה לְהַחֲיֹת עַם-יִשְׂרָאֵל : וַעֲתָה
 אֵל

- אֶל-תִּירָאוּ אֶנְכִּי אֶכְלָל אֶתְכֶם וְאֶת-טַפְכֶם וַיִּנַּחֵם אוֹתָם
 22 וַיְדַבֵּר עַל-לִבָּם : וַיָּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו
 23 וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים : וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי
 שְׁלֹשִׁים נָם בְּנֵי מְכִיר בֶן-מְנַשֶּׁה יָלְדוּ עַל-בְּרֵכֵי יוֹסֵף :
 24 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֹד וּפְקֹד
 אֶתְכֶם וַהֲעֵלָה אֶתְכֶם מִן-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 25 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב : וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד וּפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וַהֲעֵלְתֶם אֶת-
 26 עַצְמוֹתַי מִזֶּה : וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים
 וַיַּחְנֹטוּ אוֹתוֹ וַיִּשֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם :

ANALYSIS,

&c.

1. Verse 2. אֵלֶּה *eál,le, these.* Demonstrative pron. pl. c. g. with ה paragogic for ל (175, 9). With def. article הָאֵלֶּה xxxix. 7. The vowel (·) is named *Tzêré*, having the sound of *ea* in great. The other is called *Sêgól*, and has that of *e* in bed. The first is of that class which are called perfect, the other is imperfect. *All syllables in Hebrew begin with a consonant. A perfect vowel is one, which with the preceding consonant is capable of making a complete syllable, and is never followed by a consonant, unless it is accompanied with an accent. An imperfect vowel is one that does not, generally speaking, form a syllable, unless it be followed by a consonant or an accent (32. 33, and Pref. p. vi.).*

The point in the ה is called *Dāgêsh*, having the effect of doubling the letter (47).

The letter ה is one of the four called *quiescents* (25), but only at the end of a word.

The accent (·) is called *Mūnákḥ*; it here marks the tone syllable; when it occurs alone, it is a *conjunctive accent*, or one which indicates a connection between the word under which it is placed, and that which follows.

The tone is always on the last or penultimate syllable (63). The line (·), when it follows *Mūnákḥ*, is called *Lēgarmé* (69), and is *disjunctive*, or separates the word from what follows.

2. תֹּלְדוֹת *tō, lēdóth*, generations or histories. The former sense it bears xxxvi. 1, the latter here and elsewhere, the expression יִצְחָק תֹּלְדוֹת אֱלֹהִים being an inscription to the remainder of Genesis, as a similar phrase xxv. 19, is to the history of Isaac, xxv. 19—xxxv. י *Khōlém*, a perfect vowel, is often written without the ו, as in this case (52). The word has two syllables, the first of which ends with the perfect vowel. If it did not, or, in other words, if the *Shěvâ* were final (105), the perfect vowel would of necessity have the tone accent (40), which it has not. The mark (·), upon the first syllable, being the *euphonic accent* (60), is inserted according to the rule (127, 2). 35. Its office is explained (64). The *Shěvâ* does not constitute a syllable (see note, p. 13).

The *Dāgēsh* in ת takes away its aspiration, and gives it the sound of *t* instead of *th* (31. 47. 48). The general rule for its insertion is given (110). That for the present case (110, 1), see 94. Did the second syllable begin with ו, the ו would have *Dāgēsh* inscribed (47).*

The word is n. pl. f. (140) in the definite state of construction (143. 224) with the following noun. Its singular is תִּלְדָּה, an *Hē,emanti* or augmented noun (156) derived from יָלַד or יָלְדָּה 168, by prefixing ת (157, 12), changing the quiescent letter ו (25) with the *Páthakh* into י (87, 1), and adding the feminine termina-

* It is worthy of remark that these same letters b g d c p t, with three others, when initial in the Welsh language, undergo certain mutations, which are in fact the key to grammatical construction and syntax, whereas in Hebrew, so far as we know, the change is merely euphonic.

tion הַיָּר (136, 2). From the same verb is formed מוֹלֵדֶת, xliii. 7, xlvi. 6, *place of nativity, offspring, family*.

In consequence of *tō, lědóth* being in construction, it has the conjunctive accent (247). 1. Where the accent has been previously named, as in this instance, the tone syllable is marked throughout the analysis with (·) as in Professor Lee's Grammar, instead of the accent which appears in the text.

3. יַעֲקֹב *Yā, hăkóv*, (of) Jacob. On the origin of the name see xxv. 26. עָקַב *to be behind, to supplant*, 600. The imperfect vowel *Páthakh* is sustained by the euphonic accent, because it is followed by (·), one of the substitutes of *Shěvá* (29. 129) 38, the sound of which is a very short *a*.

This word, if regular, would be of the form יַעֲקֹב, the *Shěvá* being quiescent, or closing the syllable (40), but the guttural letter ע (18. 23) not commonly taking *Shěvá* quiescent, the *Shěvá* is turned into its substitute (46), and in consequence the imperfect vowel (·) changed into (-), the vowel with which *Shěvá* is in this case compounded (107).

The accent over the word is called *Rěvíáh*, and marks a pause. It is one of those accents called Kings in the table (246).

4. יוֹסֵף *Yō, séf*, Joseph. Adding: see Gen. xxx. 24, from יָסַף 41. The accent is *Gěrāsháim* or double *Géresh*, a disjunctive.

5. בֶּן *ben, son*. "Exstructio familiæ," from בָּנָה *to build*. The original form of this noun was בִּנְיָה, the third species (150) of *segolate nouns* (147, 1, 5, 6), contracted into בֶּן, xlix. 22. by the loss of the quiescent ה (74). It is here written בֶּן, because it is followed by the euphonic accent *Makkáph* (132), the effect of which is to deprive the previous word of its tone, in order to connect it

closely with what follows. 11. The perfect vowel is then of necessity changed into the imperfect. 1. 45.

The plural of this noun is בָּנִים, in construction בָּנֵי (143, 7), ver. 2. The following instances will shew the mode in which it takes the pronominal affixes. בָּנֵי xxxvii. 33. בָּנֵי xxxvii. 32. בָּנֵי xxxvii. 34. בָּנֵי xlvi. 9. בָּנֵי xlv. 10. בָּנֵי xxxvii. 35, which will afford an exercise in the table (145, 5). See 187.

The common mode of expressing age in Hebrew is to say of a person that he is the son of so many years, as in this place, and l. 26. It is adopted also when animals are spoken of. See Exod. xii. 5. 365.

6. שֶׁבַע *shēvāh*, m. numeral *seven*. The construct form for שֶׁבַע, xli. 2. (p. 175). The feminine is שֶׁבַע, in const. שֶׁבַע, pl. שֶׁבַעִים *seventy*, l. 3. *the decimal termination* (181, 5) 7. 528. It is common for two or more words to be joined by *Makkáph* (133).

7. עָשָׂר *hes,ré*, *ten*, and עָשָׂר xlii. 3. f. from עָשָׂר m. These words preceded by the cardinal numbers, are used to express the numbers between ten and twenty. Thus עָשָׂר וְשֶׁבַע *seventeen*, xlvii. 28, so עָשָׂר וָאֶחָד *eleven*, ver. 9. עָשָׂר וְשָׁנִים *twelve*, xlii. 13. It may be observed, that in these combinations, after twelve, when the noun is masculine, the feminine cardinal is used, and vice versa (181, 7). With the decimal termination ים we have עָשָׂרִים *twenty*. 6. whence בָּעָשָׂרִים *for twenty*, ver. 28. On the use of these numerals see (181, 2. 226. 227). The cardinal numbers are, in fact, substantives put in apposition or construction. The decimals are only put in apposition.

The accent is *Mahpák*. It is distinguished from *Yěthív*, which occurs 62, by the latter being *prepositive*, i. e. always on the first syllable.

8. שָׁנָה *shā,náh*, f. *a year*. In const. שָׁנָה, xli. 50,

dual שְׁנַיִם, xli. 1. See 298. Pl. שְׁנַיִם with m. termination, xli. 26. שְׁנוֹת the f. termination is also found. In xli. 30, we have the masc. followed by a fem. participle.

*When a number above ten is spoken of, the noun is put in the singular; from three to ten inclusive, in the plural (181, 14. 226, 3, 4).**

The accent *Pashtá* is disjunctive. It is one of those called *Postpositive*, i. e. only resting on the last syllable, and therefore does not of necessity mark the tone syllable, but in this case it coincides with it.

9. הָיָה *hā, yáh, was.* Verb 3. p. s. pret. of the first species, called *Kal* (182, 6). *The verb used by the old grammarians to exemplify the conjugation* being הָיָה (146, 9), and all others being compared with it as a standard, such a form as הָיָה was technically called a verb "פה" and "לה", i. e. having ה for its first radical, י for its second, and ה for its third, instead of פ ע and ל, as in the standard. It differs in form from the regular verb, as הָיָה (p. 256), by having *Kāmets* instead of *Páthakh* for its second vowel. If this verb had not ended in a quiescent ה, it would have been irregular in consequence of the medial י; but when these two irregularities concur, the verb is made to follow the regular paradigm, so far as respects the medial letter (201). The initial ה likewise causes a slight variation from the standard (205, 12).

In verbs of this class the letter ה is a substitute for י or י, which the Hebrews did not suffer to stand at the end of a word as a moveable consonant. This should be carefully borne in mind, as it will explain almost all their

* In Welsh the noun is *always* singular after the numeral. Cardinalibus pluralibus junguntur substantiva sing. (ut apud Hebræos post decem) dau wr, tri gwr, &c. Dr. Davies's Welsh Grammar.

deviations from the regular paradigm. The parts of this verb that occur in the History of Joseph are as follows, which may be found by comparing them with the paradigm (211). Inf. הָיָה, xxxix. 10. The syllable הָיָה in these *feminine forms of the infinitive* is put for הָיָה (202, 12). הָיָה xli. 27. הָיָה xli. 36. הָיָה xli. 40. הָיָה xli. 48. הָיָה xlii. 31. הָיָה xlv. 10.

10. הָיָה *rō, héh, feeding*. Part. act. (192) הָיָה a verb לֵה, 9. 98. The regular form would be with (·), as in פָּקַד. In const. הָיָה becomes הָיָה, xlvii. 3. Pl. הָיָה ver. 13. in const. הָיָה, xlv. 32. From this verb we have הָיָה, xli. 2. 2. p. pl. f. pres., and הָיָה *pasture*, xlvii. 4. n. m. *Hē,emanti*. 2. of the 4th class (161).

11. הָיָה *eth, with*. For הָיָה in consequence of *Mak-káph*, 5. On the form and usage of this particle read (171, 11. 229, 8, 9). *It is in general used to mark the object spoken of*, and does not admit of translation, but has here the force of a preposition, see xxxix. 2, xlii. 4; with the particle הָיָה prefixed it becomes הָיָה, and means *from*, xlix. 32. It also takes affixes, of which instances will occur 32, and in that case also has the force of a preposition, as הָיָה, xxxix. 6. *with him*. הָיָה xli. 12. *with us*. הָיָה xlii. 24. *from among them*.

12. הָיָה *ē, kháv, his brethren*. This word consists of two parts, a noun and a fragment of a pronoun. הָיָה n. m. *a brother*, xliii. 6. is an apocopated form for הָיָה or הָיָה, having for its plural הָיָה or הָיָה (139), in const. הָיָה, xlii. 3. To express the possessive pronoun *his*, when in connection *with a pl. noun*, the final syllable of the noun is elided, and the letters הָיָה affixed (Table 145, 5).

The vowel (·) or (-) is changed into (·) for euphony. The (·) is an imperfect vowel, but here stands in an *open syllable*, i. e. without a consonant following it,

Dāgēsh being implied (109. 114) though not expressed. The last syllable is generally pronounced *kháv*, not *khav*, with a diphthongal sound, (note, p. 17) 69.

A reference to the table of affixes will explain the following forms which occur in these chapters : אָחִי xlii. 4. אָחִי xlv. 12. אָחִינִי xxxvii. 26. אָחִיךָ xxxviii. 8. אָחִיכֶם xlii. 15. אָחִיךָ xxxviii. 9. אָחִיךָ xxxvii. 16. אָחִיךָ xxxvii. 14. אָחִיכֶם xlviii. 6. The ׳ which the singular noun takes when it has an affix or noun following, as xlii. 4, is in fact the last letter of the primitive form.

13. בָּצֵאֵן *bats, tsón*, for בְּהֵצֵאֵן *in the sheep*. This consists of the *inseparable particle* בְּ (172. 174), which like the others, is *a fragment of a noun*, probably derived from בָּא, the definite article ה (180), and the substantive צֵאֵן. *The article is regularly prefixed* with (-), and puts *Dāgēsh* in the following letter (180, 4, 5). The preposition ב, when it precedes the article, excludes it, and takes its vowel (174, 9) instead of the *Shēvā*, which it *regularly has*. 55. The principle of this contraction, which is of very frequent occurrence, is explained (73). Thus בְּבֹרַי ver. 29. בְּבָרָם ver. 31. בְּבִדְרָי xxxix. 17, where the definite word הָאֵלֶּה that follows, shows that the definite article is omitted in this word (220, 5). בְּכֵל xl. 17, see 129. 146. 280. 330. 346. 411.

בָּצֵאֵן for בְּצֵאֵן (73) *sheep*.

The preposition ב cannot be expressed here in English. It is used with רָצָה in the same manner, 1 Sam. xvi. 11, בְּרָצָה, and xvii. 34. In xlvii. 17, it must be rendered *in exchange for*.

The accent is *Zākéf kātón* (*little*), ■ pause accent, opposed to *Zākéf gādól*. 47.

14. וְהָיָה *vēhū*, and he (was). ו an inseparable particle *generally prefixed with* (:), (173, 1, 2). Before a monosyllable with (ַ) (173, 9), as וְהָיָה xli. 11. Before

(:), or a labial letter, it becomes ם, 311. For the derivation of it see (173) and (note, p. 367). When it takes (-), it is perhaps an illative particle, 19, 134; when (:), a conjunction (173, 10). There are, however, many places where it seems impossible to give an illative force to ם. Though the notion of the conversive power of this particle was in fact erroneous, probably the Punctuators believed it, and pointed ם with (-) in such passages, to shew, as they thought, the application of the rule.

א personal pronoun, third pers. sing. (145, 2), א being a paragodic letter (175, 3). In xlii. 14 it has the force of *this*. *The pronouns often stand in the place of the logical copula* (213, 6), as is the case with א in this place and verses 3. 27. 32. See 104.

15. נַעַר *ná,har*, a youth, or servant, xli. 12. Segolate noun of first species from נָעַר, the furtive vowel assumed in the second syllable, being (-), because the second letter is guttural (108. 148, 7). *It is known to be a segolate by its being Milhél*, i. e. having the tone on the penult. (117). Hence is derived נַעֲרִים *boyhood*, xlv. 34, in the plural form (142, 4). See 26.

16. בְּלֶהָה *vil,háh*. ב though initial does not take *Dāgēsh*, because it is preceded by ם quiescent (110).

The accent *Tēvhír* is a disjunctive.

17. נִשְׂי *něshé*, wives. Const. form of נָשִׁים, which is only found in the plural (141, 2), and with a masculine termination. It is probably a defective noun for נָשִׁים belonging to a root נָשָׂא, and not to נָשָׂה.

18. אָבִיו *ā,vív*, (of) his father. אָב of the same form as אָה 12. originally אָבִי, from a root אָבָה, 9. resumes the ם when it has an affix (145, 8). It forms an irregular plural אָבוֹת with a feminine termination (141).

For the following words which occur in these chapters, אָבִי xlv. 3, אָבִינִי xlii. 13, אָבִיךָ xlv. 3, אָבִיכֶם xlv. 18,

אַבְחִיָּהם xxxvii. 2, אַבְחִיָּה xlvii. 9, אַבְחִיָּה xli. 34, אַבְחִיָּהם xlviii. 21, see the table of affixes (145, 5).

The accent is *Athnák*, the next in power to *Sillúk*, 22, as ■ distinctive.

19. וַיָּבֵא *vay,yā,vé*, and he brings. בֹּא to come in.

The *illative* Vau, 14, connects the verb before which it stands, in such a way with the foregoing verb, as to give it in a measure the same tense, the narrative being so constructed as though the reader were supposed to be present at the transaction (231, 12. 240).

וַיָּבֵא is pres. tense, third pers. sing. fifth conjugation or species called *Hiphhil* (183, 7) belonging to the root בֹּא, which is an irregular verb of form ע"ו and ל"ו, 9. The form of the third pers. pres. *Hiph.* being וַיָּבֵא or וַיָּבֵא (195, 7), this, if regular, would have been וַיָּבֵא, but the ו with the preceding (:) being cast out, and the (..) transferred to the first radical (201, 2), it becomes וַיָּבֵא, when the second syllable beginning of necessity with ב, the imperfect vowel (-) is changed into the homogeneous perfect vowel (ַ) (96. 97), and the word finally assumes the form וַיָּבֵא.

The form וַיָּבֵא is itself contracted for וַיָּבֵא (73), the present tense being derived from a ground form, which in this case is וַיָּבֵא, by prefixing certain letters, which regularly take (:) (189, 15). These letters are in fact abbreviated pronouns. For the manner in which they are prefixed, see (189).

Verbs of this species have generally a causative signification (157, 3—8). Thus בֹּא to enter, *Hiph.* to bring, or cause to come. The other parts of this verb that occur in these chapters, are as follows. Pret. *Kal*, בָּא 3 p. s. m. xxxvii. 23. בָּא f. xlii. 21, בָּא 3 p. pl. xli. 57. בָּא 2 p. pl. xlii. 7. בָּא 1 p. pl. xliii. 21. Pres. וַיָּבֵא xxxvii. 14. וַיָּבֵא xli. 50. וַיָּבֵא 1 p. pl. xxxvii. 10. וַיָּבֵא

xlii. 5. תִּבְאָנָה 2 p. pl. xli. 21. Inf. פִּזָּא xxxix. 16. *With prefixes* as פִּבְזָא xlii. 15. לָבִזָּא xli. 54. with בִּ and לִ used as the Latin Gerund (190, 7). הִבְזָא v. 10 with הִ *whether* (179). *With affixes and prefixes* as בִּבְזָא xlviii. 7. Part. פִּבְזָא xxxvii. 19. pl. פִּבְזָאִים xlii. 5. בִּבְזָא xxxvii. 25. פִּבְזָאִת xli. 29. *Hiph. Pret.* הִבְזָא xxxix. 14. הִבְזָאִת xxxix. 17. הִבְזָאִתִּי 1 p. with affix. xliii. 9. הִבְזָאִי xliii. 2. Imp. הִבְזָא xliii. 16. הִבְזָאִי xlii. 19. Pres. אִבְזָאִנִּי 1 p. with affix. xlii. 37. תִּבְזָאִי xlii. 20. יִבְזָאִי xxxvii. 28. *Hoph.* הוּבְזָאִי xliii. 18. Part. pl. מוּבְזָאִים xliii. 18. *For the conjugation of this verb, see* (205, 10). *For the principle of the grammatical construction of this Species, see* (229, 11).

The accent is *Merká*, a conjunctive.

20. דִּבְבָּתָם *dib, bā, thām, evil rumour of them.* דָּבַב *to creep.* דָּבָר n. f. *rumour*, always in a bad sense. In the construct. form דָּבָר becomes דָּבָר (143, 3, 4), but on the assumption of the asyllabic affix דָּבָר (145, 5) the (ר) of necessity is restored (93).

The vowel preceding the ם is called *the union vowel*, and takes the tonic accent (145, 6).

21. רָעָה *rā, háh, evil.* Adjective f. or attributive noun (note, p. 102). m. רָעָה xlviii. 16. from רָעָה *to be wicked*, 430. With def. article הָרָעָה xxxix. 9. רָעָים pl. m. xl. 7. in the sense of *sad*, as on the contrary טוֹב *good* is put for *merry*, with לֵב *the heart*, Prov. xv. 15. רָעוּת f. xli. 3. Hence לְרָע *for badness*, xli. 19, לֵ taking (ר) (174, 6).

The accent is *Tiphká*. It generally follows *Merká*, 19. and is disjunctive.

The particle אֵל is explained 45. In this and all similar cases the preposition is in fact a noun, and put most probably in construction with what follows (241, 11).

22. אֲבִיהֶם *āvī, hém*, 18. הֶם is the plural affix to a singular noun. In consequence of its being *a grave affix*

(145, 13), the (τ) of שָׁ is changed into *Shěvâ* (99). The substitute (·) is used instead of (:), because ש is a guttural letter (106, 4).

The accent (·) is called *Sillúk*, and corresponds in power to our full stop.

23. V. 3. וְיִשְׂרָאֵל *věis,rā,él*, not *věyis,rā,él* (15), and (as for) *Israel*. וְיִשְׂרָאֵל from שָׂרָה to be eminent, and אֵל, 226. See Gen. xxxii. 29, for the circumstances that occasioned the imposition of the name.

The distinctive accent, 3. indicates that the noun is to be construed as a *nominative absolute* (216, 11, 15). The fact is, that *the real nominative is always supposed to be included in the verb, and the noun thus expressed to be in apposition with it* (216). The nominative absolute has been in some instances retained in the English Version, as in Isaiah i. 7, *Your land*, strangers devour it in your presence. It is found also in Greek, as Il. A. 831. II. 317. Not unfrequently a whole clause stands in the place of the nominative absolute. So in New Test. Rom. viii. 3, τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθενεῖ διὰ τῆς σαρκός. Sometimes we have the nominative omitted by ellipsis, and the verb taken impersonally, as in יִיאָמַר xlviii. 1. *that one tells*, for *it was told*. וַיִּקְרָא xlviii. 2. *one calls* (230, 11, 13).

24. אָהַב *ā,hāv*, loved. 3 p. pret. *Kal*. There are in this species three forms (182, 7), of which this is the most common. It also occurs in the 2d form אָהַב, as in Gen. xxvii. 14. וַיִּהְיֶה xlv. 20. with affix.

25. מִכָּל *mic,col*, from all, i. e. *more than all*, comparison being expressed by the preposition מִן from (241, 8). 220. xli. 40. xliii. 34. xlviii. 19. The LXX retain the Hebrew idiom in this place. Φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ. It is put for מִן כָּל. The preposition loses its final letter, and doubles the following consonant (171, 13)

exactly as in the English *subtle* pronounced *sut,tle*, *amiral* for *admiral*, *Paradise Lost*, 1, 294, the Latin *colligo*, and the Greek *πάλλευκος*.^{*} So מָפָם xlii. 16. *one of you*. This process is called *assimilation*, 40. 124. 136. 143. 147. 175. פֹּל becomes פֵּל in consequence of losing its tone (133, 2), 5.

The preposition מ is *regularly prefixed* to nouns with the imperfect vowel (·) and *Dāgēsh* in the following letter (172, 2), but before a guttural takes (·) as מֵחַת, because a guttural cannot take *Dāgēsh* (172, 4).

The word פֹּל is in fact a substantive meaning *universality*, from פָּלַל *to perfect*, and takes affixes as such. Thus פִּלְפֵּל xlii. 36. פִּלְפֵּלִי xlii. 11. in which cases it has *Dāgēsh* in the ל to show that one of its radical letters has been dropt, which often happens when two of them are the same (77). 30. 81. 116.

26. פִּי-בֶן-זֶקֶנִים *kī-ven, zēkun, nīm*, for the son of old age. יֶלֶד זֶקֶנִים xliv. 20. Words thus connected by *Mak-kāph* are considered as one. The *Métheg* (65) is put on the fourth syllable from the tone, the third being impure (127).

פִּי is a particle used as a causal conjunction *for*, originally of the form פִּי (73), often followed by אֵם 213. It has also the sense of *that*, xl. 16, *as a reason why*, xl. 15 (242, 15), *when*, xliii. 21.

זֶקֶנִים n. pl. masc. *old age*. Nouns denoting age generally appear in the pl. form (142, 4) 15. It is also written זֶקֶנִים (153, 7) without *Dāgēsh*, xliv. 20. Root זָקַן *to be old*; זָקֵן *an old man*, xliii. 27. זָקֵן *old age*, m. sing. xlviii. 10.

27. לוֹ *ló*, *to him*. לִי for לִי (171, 7), a prefix, *to* (174, 3, 8), and י the affix. Thus לִי ver. 9. לָהֶם xxxix. 14. Id.

* The same principle exists in Welsh, as *annuwiol* for *anduwíol*.

xlii. 9. *with respect to* them. לָנִי xxxix. 14. לָךְ xl. 14. in pause for לָךְ.

It is prefixed with (·) in לְעָרִים for לָעָרִים (174, 9. 180, 11) xlvii. 21.

28. וַעֲשֶׂה *věhá, sáh, and he made.* עָשָׂה verb ל'ה 9. The 3 p. pret. is regularly *Milráh* (117). It is here *Milhél*, to avoid the concurrence of two tone syllables (120).

From this verb we have pret. *Kal*, 2 p. m. עָשִׂיתָ xl. 14. 1 p. עָשִׂיתִי xl. 15. 2 p. pl. m. עָשִׂיתֶם xlv. 5. Part. עֹשֶׂה xxxix. 3. Pl. עֹשִׂים xxxix. 22. Inf. עֲשֵׂה l. 20. Fem. לַעֲשׂוֹת xxxix. 11. with affix and prefix עָשָׂהוּ xli. 32. Imp. 2 p. pl. m. עֲשׂוּ xlii. 18. Pres. 1. p. s. עֹשֶׂה xxxix. 9. 3 p. s. m. יַעֲשֶׂה xli. 34. apocopated with ו illative וַיַּעַשׂ xl. 20. f. וַתַּעַשׂ xli. 47. 2 p. pl. m. תַּעֲשׂוּ xli. 55. used as imperative. 3 p. pl. וַיַּעֲשׂוּ xlii. 20. See the table (211). Hence is derived מַעֲשֶׂה n. m. form VII. (161). *work, employment*, in constr. xl. 17, having (·) for (·) as *is constantly the case in nouns of this form* (143, 5).

29. כְּתֹנֶת *cěthó, neth, a tunic.* χιτών, n. f. (135, 6), see 135.

The initial letter has *Dāgėsh* because of the preceding distinctive accent (110, 1).

30. פָּסִים *pas, sím, of parts.* Pl. of פֶּם. This being a defective noun, the ס is doubled by *Dāgėsh*, when the word is augmented, as in פָּל, 25. This phrase has been variously interpreted. "Tunica particularum, i. e. ex variis particulis versicoloribus consuta," or "cui varia frusta sive fimbriæ assutæ erant," or "tunica manicata," from a supposed signification of the Chaldee פֶּם *the hand*. χιτῶνα ποικίλον, LXX. It occurs also 2 Sam. xiii. 18, 19.

31. V. 4. וַיִּרְאוּ *vai, ir, ú, 23. and they see*, viz. his brethren, 14, רָאוּ *to see*, verb ל'ה 9. 3 p. pl. pres. *Kal*. The regular form being יִרְאוּ, (Table 189), this would be יִרְאוּ, ה standing for ו (202, 7). which becomes יִרְאוּ.

(73). From this verb we have in pret. *Kal*, 1 p. רָאִיתִי xli. 19. with affix, רָאִיתָ xli. 28. 2. p. pl. m. רָאִיתֶם xlv. 13. 1. p. רָאִינוּ xlii. 21. Part. רֹאֶה xxxix. 23. Pl. f. רֹאִוֹת xlv. 12. Inf. רֹאֶה xlviii. 11. f. with prefix, לְרֹאֹת xlii. 9. with affix, רֹאִתִי xlv. 30. with both בְּרֹאֹתוֹ *when he sees*, xlv. 31. בְּרֹאִתָּה the same with fem. affix, xxxix. 13. Imp. רֹאֶה xxxvii. 14. Pl. רֹאֵה xxxix. 14. Pres. 1 p. אֶרְאֶה xlv. 34. apocopated with Vau וְאֶרְאֶה xli. 22; with affix אֶרְאֶנִּי xlv. 28. 3 p. apoc. יֵרָא xli. 33. same with ו, יֵרָא xl. 6. 1 p. pl. וְנִרְאֶה xxxvii. 20. 2 p. תִּרְאֶה xliii. 3. 3 p. יִרְאֶה xlii. 35. *Niph.* 3 p. pret. נִרְאֶה xlviii. 3. *Hiph.* 3 p. pret. הִרְאֶה xli. 28. where the characteristic ה takes (·) instead of (·) because of ר (195, 2). תִּתְרָאֵה xlii. 1. 2 p. pres. *Hithp.*

This verb is construed with ב xlv. 34.

32. אָתּוּ *ō, thó, him.* One of the *three forms assumed by אָתּ* when it takes the affix (171, 11), 11. so אָתָּה *thee*, xxxix. 9. See 320.

33. וַיִּשְׁנְאוּ *vai, is, nēú, and they hate.* 3 p. pres. *Kal.* שָׂנֵא *to hate*, of which the 3 p. pret. has (·) (182, 7), 24. 516.

This word shows that the principle laid down (73) though *generally* applied, is not *universally*.

34. וְלֹא *věló, and not.* לֹא for לוֹא (73) is like the other particles, in fact, a noun (171) 42. 45. 58, used as an adverb, “לֹא flexit, flectendo vertit in partem oppositam, et hinc infitatus est.” Schród. Heb. Gr. Reg. 93. הֲלוֹא *whether not*, verse 13. with interrogative ה 63.

The difficulty of considering particles to be nouns will be lessened, if we reflect that in some instances they manifestly are so in our own language, as, *He turned back, Go away.**

35. יָבִילוּ *yā, kélú, could they.* 3 p. pl. pret. *Kal* יָבִיל

* So in Welsh byth bythoedd plainly shews that byth is a noun.

xlv. 1, which takes *i* as its last vowel (182, 7). For the mode of declining it see (188, 2). The pres. is יִקְלֵל xlv. 22. 1 p. pl. נִקְלְלוּ xlv. 26. וַיִּקְלְלוּ xliii. 32. 3. p. pl. with *ו* paragogic, which is explained (175, 17).

The asyllabic affix *ו* of the preterite taking with it the tone accent, the preceding vowel is rejected, and its place supplied by (:) (188, 6).

Métheg is used, because the tone syllable beginning with (:) immediately follows it, as in 2.

36. דַּבֵּר דָּבָר *dab, bĕrô, speak to him.* דָּבַר inf. of 3d species called *Pihél*.

On the general force of this conjugation, see (154, 7, 8, 9). The expression here is elliptical for דָּבַר עִמּוֹ, see a similar ellipsis 93. 202. The construction is explained (206). When an infinitive follows the verb יִקְלֵל, as it does here, it frequently has לֹ prefixed to it. It is construed with the preposition אֶל xxxix. 10. פִּדְבָּרָהּ אֶל-יוֹסֵף *according to her speaking with Joseph*; and with אֶת xli. 9. אֶת-פֶּרְעָה וַיְדַבֵּר *and he speaks with Pharaoh*.

From this verb we have *Pihél* pret. 3. p. דָּבַר, xlii. 30. f. דִּבְרָה xxxix. 19. 1 p. דִּבְרָתִי xli. 28. 3 p. pl. דִּבְרוּ xlv. 15. Part. מְדַבֵּר xlv. 12. Inf. with affix דִּבְרָם l. 17. Imp. pl. דִּבְרוּ l. 4. Pres. 3. p. יְדַבֵּר xlv. 7. f. תְּדַבֵּר xxxix. 17. 1 p. pl. יְדַבְּרוּ xlv. 16. 3 p. pl. יִדְבְּרוּ.

37. לִשְׁלָם *lĕshā, lóm, for peace, peaceably.* שָׁלַם n. s. m. form x. (153, 8), in constr. שָׁלְוָם ver. 14. Some render this clause, *so that they could not even salute him*, the Oriental salutation being “peace be to you,” which occurs xliii. 23. See 468.

38. V. 5. וַיַּחְלֵם *vai, ya, khālóm, and (he) dreams.* 3 p. pret. חָלַם xlii. 9.

The regular form would be יַחְלֵם (189), which is changed on account of the guttural ח (106, 4) 117. We

have חִלְמָתָּ 2 p. pret. ver. 10. 1 p. חִלְמָתִי xli. 15. 1 p. pl. חִלְמָנוּ xl. 8. Prés. 3 p. pl. יִחְלְמוּ xl. 5. 1 p. pl. with ה parag. חִלְמָה xli. 11.

Métheg before comp. *Shěvā* (129) 3. 61.

39. חִלּוֹם *khālóm, a dream*. N. eleventh form (153, 8) with definite article ה (180). הַחִלּוֹם *the dream*, where ה does not insert *Dāgēsh* (180, 5) in ח, because it is a guttural (109), but retains (-) (180, 10). חִלְמָתִי ver. 8. pl. with affix.

40. וַיֹּגֵד *vai,yag,géd, and tells*. וַיֹּגֵד for יִגְדֵּךְ by *assimilation*, 25. 3 p. pres. *Hiph.* The *Kal* יִגְדֵּךְ does not occur, but is found in Arabic with the sense *to be manifest*. חֲגִידָה xlv. 31. 1 p. pres. with ה parag. (175, 4) see 90. וַיִּגְדֵּךְ xliii. 7. יִגְדֵּךְ xlii. 29. חֲגִידָתָם xlv. 13. חֲגִידָה imp. with ה ver. 16. מִגִּיד xli. 24. part. לְחֲגִידָה xliii. 6.

Connected with this is חֲגִידָה xlvii. 15. *before thee*, from חֲגִידָה n. segol. used as a particle, and put for חֲגִידָה in the pause. The ד in this word does not take *Dāgēsh* (111, 4).

41. וַיֹּסְפוּ *vai,yō,sí,phu, and they add*. יֹסְפוּ 3 p. pl. *Hiph.* The 3d. sing. is of the form יֹסִיף for יִסְיֵף (200, 16), (-) not being homogeneous with י (87, 1) see 2. The י characteristic of the *Hiphhil* is often omitted (195, 7), as הוֹרְדָהוּ xlv. 21. תִּסְפֶּנּוּ xlv. 23. This, however, is never done, when the *Hiphhil* takes the *paragogic* ה.

42. עוֹד *hód, again*. S. m. used as a particle (171. 241, 8) 34, properly “*Reditus continuus ad eundem actum, duratio, continuatio.*” *Simonis Lex.*

It has an intensitive signification xlv. 29. . . . וַיִּבְדֵּךְ וַיֹּד, καὶ ἐκλαυσε κλαυθμῶ πῶλον. LXX. We find it with affixes and prefixes חֲעוֹד xliii. 7. 176. *whether yet?* חֲעוֹד xl. 13. *yet within*. מְעוֹדִי xlviii. 15. *ever since I was*. עוֹדָה xlv. 30. *yet thou*. חֲעוֹדָהוּ xliii. 27. *is he yet*.

43. שָׁנָה *senó*, 33. Const. form of inf. *Kal* (190, 6), which is in fact a verbal noun (190), subject to construction, and capable of the varieties of gender. This, though it may appear a peculiarity, is, in fact, what we are accustomed to in other languages, as in Persius, "*Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciet alter*;" see Harris's *Hermes*, c. viii.*

The meaning of this clause is, *they hated him still more* (222, 4). It is literally rendered by the LXX. καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτόν. The idiom is imitated in the Apocrypha and Gr. Test. as καὶ προσέθετο πέναι ἕτερον δούλον, Luke xx. 11. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ προσέθετο δοξάζσαι τὸν Ἰωνάθαν, 1 Maccab. x. 88. See xlv. 23, and compare Acts xx. 38, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν.†

44. V. 6. וַיֹּמֶר *vai, yómer*, and he says. 3 p. pres., from וָמַר xli. 54, contracted for וָמַר (73. 199, 4). 62. In consequence of the *illative Van drawing back the accent* (119, 3), the perfect vowel becomes of necessity imperfect. וָמַר xli. 55. וָמַר xli. 31, with ה paragog. 38. וָמַר xxxix. 7. 3 p. f. וָמַר xlii. 31. 1 p. pl. וָמַר ver. 17. part. pl. See 120.

This verb is often followed by the particle כִּי, whence is derived the construction λέγω ὅτι so common in the LXX. and Gr. Test. as in ver. 35, where the LXX. have λέγων ὅτι καταβήσομαι. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, κ. τ. λ. Luke xxii. 16.

* Dr Davies observes in his *Welsh Grammar*, "Est autem infinitivi multiplex apud Britannos usus, ut et apud Hebræos. Nam sæpissime τεχνικῶς usurpatur loco substantivi, utpote quod magnam in utraque lingua cum substantivo cognationem habet, et constructione nihil ab eo differt, ut in syntaxi videbitur."—Edit. Oxon., 1806, p. 107.

† It is preserved exactly in the Welsh Version, as, Efe a chwanegodd anfon gwas arall.

45. אֲלֵהֶם *ālē, hēm, to them*. אֶל n. s. used as a preposition, 34, pl. אֵלֵם, and with the *grave affix* (145, 13) אֲלֵהֶם, the mutable vowel being shortened by the addition of the suffix (103).

The circumstance of the particle being found in a plural form, which in the prepositions is mostly the case, (171, 14), *is one of the proofs that they are originally nouns* (171, 6). The ׀, which makes part of the pl. affix, called by some grammarians *Yod multitudinis*, is occasionally omitted, as in this word, ver. 22. אֵלָי xxxix. 17, *to him*. אֵלֶיהָ xxxix. 10, *to her*. With *Makkáph* following it is אֵל, as in ver. 10. See 5.

46. שִׁמְעוּ *shim, hú, hear ye*. שָׁמַע *to hear*. 2 p. pl. m. imp. *Kal*. שָׁמַעְתִּי 1 p. s. pret. ver. 17. שָׁמַעוּ 3 p. pl. xliii. 25. שָׁמַעְתֶּם 2 p. pl. xlii. 22. שָׁמַעְנוּ 1 p. pl. xlii. 21. Part. שֹׁמֵעַ xlii. 23. Inf. שָׁמַע xxxix. 19. שָׁמַעוּ xxxix. 15. same with affix. Pres. 2 p. m. תִּשְׁמַע xli. 15. יִשְׁמַעוּ xlv. 2. 3 p. pl.

47. נָא *ná, now, or, I pray*; a particle of entreaty, (243), ver. 14. It is part of the compound *Hosanna*. נָא הוֹשַׁע *save now* (243, 2).

The accent is the distinctive *Zákéf gādól* (*great*). See 13. It has no clause, or governs no word but that on which it is placed.

48. הַזֶּה *haz, zéh, this*. Pron. demonstr. masc. (176), with definite article (180). See 174. The definite article is used with the pronoun, because the substantive is definite (220, 5). הַכֵּהָ xlviii. 9, *here*, for הַכֵּהָ 13. *in this place*; another form is הַלֵּהָ ver. 19. הַכֵּהָ xli. 38, *like this*, 133. 106.

49. אֲשֶׁר *ášher, which*. Pron. rel. common to every gender and number (177), *when*, xl. 13, xlii. 21. See 133. 258.

50. חָלַמְתִּי *khā, lám, ti, I have dreamed*. 38. (-)

changed into (ַ) because of the pause accent (120, 7). So הִלֵּמָה ver. 10.

The accent is *on the penult.* of those parts of the verb which terminate in הָ, תִּי, נִי, בָּה (117, 3) 59, and *on the ult.* of those in הַ, יִ, תָּם, תָּן, which *circumstance affects the syllabication*, and regulates the preceding vowels (188, 6).

51. V. 7. וְהִנֵּה *vəhin, néh, and behold.* הִנֵּה with הַ paragogic (175, 4) from הִנֵּן xxxix. 8, xlvii. 23. א particle used to direct special attention to an object. Hence in Gr. Test. καὶ ἰδοὺ, which so often occurs, as Luke v. 12, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας. It takes affixes as הִנֵּם *behold them*, xl. 6. הִנֵּנוּ *behold us*, l. 18. הִנֵּנִי *behold me*, ver. 13, for הִנֵּי (171, 10).

The accent *Tēlishá Gēdōlá* is prepositive, and therefore does not of necessity mark the tone. *Tēlishá Kētanná* (ִ) is postpositive.

52. אֲנַחְנוּ *ánákh, nū, we.* Pron. pers. (145, 2). So גִּרְחֵנִי xlii. 11, owing to the pause.

The accent *Géresh* is disjunctive.

53. מְאַלְמִים *mēal, lēmím, binding.* Part. pl. *Pihél* אֵלֶם. The verb is not used in *Kal*.

54. אֲלֻמִּים *álum, mím, sheaves.* Pl. masc. termination from sing. fem. אֲלֻמָּה, whence אֲלֻמָּתִי, with affix of 1 p. sing. *my sheaf*. The fem. form אֲלֻמֹּת also occurs (141) as in ver 7. אֲלֻמֹּתֶיךָ with the grave affix (145, 13) יָכֶם of the 2 p. pl.

55. בְּתוֹךְ *béthók, in (the) midst.* בְּתוֹכָה xli. 48. *in the midst of it.* בּ in is regularly prefixed with (:) (174, 3) 13. תוֹךְ a segolate noun 1st sp. of defective form (148, 9) in construction. The form תוֹכָה occurs Gen. xv. 10.

When one noun precedes another in construction, the def. art., generally speaking, is not prefixed to the first,

the word being considered as sufficiently defined (220, 9). 176. 254 supplies a very good illustration of this rule.*

56. **הַשָּׂדֶה** *has, sâ, déh*, (of) the field. Nouns having this termination are masculine (135, 4). In const. **שָׂדֶה** xli. 49. **בַּשָּׂדֶה** ver 15, for **בְּשָׂדֶה**. See 13.

57. **קָמָה** *ká, māh*, arose. 3 p. f. perf. **קָם**, verb **עָרָה** (paradigm, 211), the regular form of which would be **קָמָה** (75. 201, 2). Vau with its preceding vowel being omitted, and the vowel made perfect because of the accent (note, p. 232), it becomes **קָם**, 186.

In verbs of this class the tone in *Kal*, *Nip̄h̄hal*, and *Hip̄h̄hil*, rests on the penult. in those persons, which have syllabic affirmants. In the regular verb on the ult. (118, 4).

58. **וַיִּשְׁבּוּ וַיִּצְבּוּ** *věgam, nits, tsávā*, and also stood erect. **וַיִּצְבּוּ** “proprie additio,” Simonis. n. s. used as a particle 34. (note, 242). **וַיִּצְבּוּ** 3 p. f. perf. *Nip̄h̄hāl* (183). The *Kal* **וַיִּצְבּוּ** does not occur, but appears to have meant *to be placed*. From **וַיִּצְבּוּ** (paradigm 211) is formed by assimilation, 25, **וַיִּצְבּוּ**, and in consequence of the pause accent **וַיִּצְבּוּ**. **וַיִּצְבּוּ** xlv. 1. part. pl. m. *those that stood*.

59. **תִּסְבִּינָה** *thěsub, bé, nah*, surrounded. 2 p. pl. f. pres. **תִּסְבִּינָה**. The general principle of contraction in this class of verbs, which are called **עָרָה**, is given (204, 8). By this principle **תִּסְבִּינָה** will become **תִּסְבִּינָה**. The latter **ס** being then required to commence the second syllable, the (·) is of necessity changed into a perfect vowel, which in *Kal* is (·), whence the form is **תִּסְבִּינָה**. When the word receives an increment, this is again

* The same principle holds in Welsh, as *Brenhin yr Juddewon*, *Ty Duw*. See Dr. Davies's Grammar, chapter de Articulorum Structura.

changed into (·) (204, 11), the tone syllable being the penult. (117, 3) 50. Hence also the ı̇ is changed into (·), with which it is homogeneous by oblique correspondence (96). See 368.

Neither of the accents on the word indicate the tone, the first being used for *Métheḡ* (131) 60, which precedes the *Dāḡésh* (128), the last being *postpositive* 8.

The absence of *Dāḡésh* in the initial ה is occasioned by the previous word ending in a quiescent letter with a conjunctive accent (110, 1).

60. אֲלֻמֹּתַיִם *alum, mō, thē, kēm*, 54.

When two accents of a different kind occur in the same word, the last marks the tone. *Mūnākh* is used for *Métheḡ* on the third place from the tone (126. 131) 59.

61. וַתִּשָּׁתְּחוּן *vat, tish, tā, khävé, nā*, and prostrated themselves to the ground. 3 p. pl. pres. of 7th species, called *Hithpāhel* (183, 9), from שָׁחַ for שָׁחוּ to be low, (86, 2).

For the properties of this species, see (157, 13). In this instance it is *reflective*. By the analogy of the regular verb this word ought to be הִתְשַׁחֵן (paradigm 211), or הִתְשַׁחֵן the form assumed by verbs לָחַץ (202, 11. note); and in consequence of the guttural ה not taking *Dāḡésh*, הִתְשַׁחֵן, and with the apocopated form of the affix הִתְשַׁחֵן. But in words beginning with a sibilant, the ה of the preformant is transposed with it for the sake of euphony (83), which would make it הִתְשַׁחֵן. The 3 p. s. of this verb appears under the irregular form הִשְׁתַּחֵן, the last radical being doubled, and assuming its original shape, viz. ו (202, 7), which will account for the further anomaly. This form of verb is sometimes called *Hith, pāh, lél*. See (185, 13). The euphonic accent is used with ה, because of (·) that

follows it (129), as in 38. From this verb we have וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ xlii. 6. 3 p. pl. וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ xliii. 28. the same.

The form וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ xlvii. 31. is explained (86, 2). וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ xxxvii. 9. is part. pl. m. See also 82.

62. V. 8. וַיֹּאמְרוּ *vai, yó, mǝru, and they say*, 44.

The accent is *Yǝthív* (59).

63. הַמֶּלֶךְ *hāmā, lók*. ה is the interrogative particle (179). 96. 176. regularly prefixed. מֶלֶךְ infin. absolute of מֶלֶךְ *to reign*; whence מֶלֶךְ *a king*, xxxix. 20. segolate i. (148, 4).

64. תִּמְלֹךְ *tim, lók, thou reignest*. 2 s. m. pres. *Kal*; the first letter being a fragment of תָּה *thou* (189), *prefixed* to the form מֶלֶךְ with (:), which is changed into (·) in consequence of the concurrence of two *Shǝvās* (106, 1). The other persons of this tense are formed in like manner by *prefixing*, those of the pret. by *affixing* fragments of the pronouns. See (188, 189).*

The present has here the force of a future, the event being considered certain (231, 11). *The infinitive absolute is taken with the finite verb generally of the same, but sometimes of a different species, to denote certainty*. See (222, 4). *Reigning shalt thou reign, for shalt thou surely reign*. 67. 79. 178. 284. 428. In xli. 4. we have the infinitive put after the verb וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ. This is the origin of such expressions as ἐπιθυμία ἐπιθύμησα, Luke xxii. 15. παραγγελία παρηγγείλαμεν, Acts v. 28. ἰδὼν εἶδον, vii. 34.†

65. וְעָלֵינוּ *hā, lé, nū, over us*. עָל and עָל n. s. *altitude*, from עָלָה 163. used as a particle denoting superiority.

* There is good reason to think that the Welsh verb is formed in a similar manner. See Dr. Davies's Grammar, p. 93. Edit. Oxon. 1809.

† In the Welsh Version the Hebrew idiom is sometimes retained, as *Gan weled y gwelais ddrygyd fy mhobl*, Acts vii. 34, sometimes it is paraphrased, as in Luke xxii. 15, *Mi a chwennychais yn fawr fwytta*.

Also, *on account of, against*, xl. 2; *concerning*, xli. 15. 32; *by*, xlv. 1. It occurs with prefixed particles, as מֵעַל *from above*, and *from*, xli. 42. It is used in construction with nouns, as in xlix. 17, and takes affixes, as עָלָיו ver. 23, *upon him*. מֵעֲלֶיךָ *from thee*, xl. 19. מֵעֲלֵיהֶם xlii. 24. We have here the plural עָלֵי, with the pl. affix (171, 9, 14). With כֵּן 321. it means *therefore*, xlii. 21.

66. אִם *im, whether, if, no*. On the origin and force of this particle, see (242, 5, 6, 7). It is often used by aposiopesis in adjurations, and expresses a strong negation, as xlii. 5. So Heb. iv. 15, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

67. מָשׁוֹל תִּמְשָׁל *mā,shól tim,shól, shalt thou surely have dominion*, 64. מִשָּׁל *to rule*. מוֹשֵׁל xlv. 8. part. *Kal, a ruler*.

68. בָּנוּ *bá,nū, amongst or over us*. בִּ 13. It has (·) because of the monosyllabic affix ׀ (174, 6).

69. דְּבָרָיו *děvā,ráv, not raiv, see 12. his words*. דָּבָר n. s. m. of form II. (153). With def. art. הַדָּבָר ver. 11. Pl. דְּבָרִים, in construction with the asyllabic affix becomes דְּבָרָיו (153, 2), and with affix of ׀ p. pl. דְּבָרֵיהֶם xlii. 16, the accent being on the last syllable. See 54. (145, 13).

The word דָּבָר must often be rendered *thing*, see xxxix. 7, as is the case with ῥῆμα in the Gr. Test. Thus we have οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα, Luke i. 37. עַל-דָּבָר xliii. 18, means *on account of*, the noun being pleonastic, as פִּי. See 349.

70. V. 9. אֲחֵרָה *ā,khér, another*. *Dāgēsh* is implied (109) 12. אֲחֵרָה also occurs. See 108. אֲחֵרֹת f. pl. xli. 3.

71. וַיִּסְפֹּר *vai,sap,pér, and he tells*. 3. s. pres. *Pihél* from סָפַר *to write, number, recount*, with illative *Vau*, and *Dāgēsh* omitted (173, 11) 84, 143. The present of this species and its passive *Pūhál* may be known

by the preformant having (:), and the second radical *Dāgēsh*. The preformants may be considered as having (:) in all the species, which is changed owing to circumstances (189, 15). See 19. 64. לָסָפֶר xli. 49. inf. with לָ to number. Hence also מִסָּפֶר n. s. m. number. סָפְרִי xl. 8. imp. 2 p. נִסְפֵּר 1 p. pl. pres. *Pihel*, xli. 12.

72. הַשֶּׁשׁ hash, shé, mesh, the sun. שֶׁשׁ n. c. g., segolate of iv. sp. (151).

73. וְהַיָּרֵחַ vehai, yā, ré, ákh, and the moon. יָרֵחַ n. m. having furtive *Pathakh*. (45). *Métheq* is sometimes found with initial *Shěvá*, as here.

74. וְאַחַד vĕa, khád, and one. אַחַד one (181. 2), in constr. for אָחַד xl. 5, with art. הָאָחַד xlii. 27.

75. כּוֹכְבִּים cō, cā, vīm, stars. כּוֹכֵב m. The *i* being immutable is not rejected in the plural, as it would otherwise be (101). On this form of noun, see (155, 3. 169, 8, 9). *Métheq* supports the long vowel in the 3d place from the tone (126).

76. V. 10. אָבִיר 18. The accent is *Zarká*. That upon אָבִיר *Sĕgoltá*, both distinctive (246).

77. וַיִּגְעַר בּוֹ vai, ig, har, bó, and he rebukes him. גָּעַר is sometimes followed by a noun without a particle, sometimes with בּ, which, as in many other cases, it is impossible to translate (241, 15). The original sense of the verb will sometimes account for the particle used with it. That of גָּעַר probably was *to cry out*, whence *to cry out against* or *rebuke*.

This form of the present is derived from the ground form גָּעַר (189). See 91. 111. 166.

78. מָה máh, what. Pron. interrog. com. gen. (178). When used with (ַ), see (178, 2). Before *Makkáph* it becomes מַה ver. 15, where it puts *Dāgēsh* in the next word, (178, 4) 123. לָמָה for what, why, xlii. 1, the prefix taking (ַ) (174, 6), also without *Dāgēsh*, לָמָה xliii. 6.

So כָּמָה according to *what*, xlvii. 8. מִי *who*, xliii. 22, which is used also of the plural, xlviii. 8. (178).

79. הָבוֹא נָבוֹא *hāvó nā, vó, shall we surely come.* See 19. 63. 64.

80. אֲנִי *ānī, I.* Pron. pers. 102.

81. וְאִמִּי *věim, mēká, and thy mother.* Perhaps בְּלֶחָה is meant, as Rachel was dead. אִם f. s. *mother.* When augmented it doubles מ, being defective for אִם (77), 25, and changes (·) into the corresponding vowel (96, 2). אִמּוֹ xliii. 29. לְאִמּוֹ xlv. 20, *to his mother*, must imply *of his mother's children*, as she was not herself alive. הָ is the affix 2 p. pl. m. for sing. noun. הָ for pl. noun (145, 5), as in the next word. A noun taking הָ is *Mil-ráh*, when (·) precedes it, *Milhél*, when a vowel. Moses Stuart, Heb. Gram. § 62 (j).

82. לְהִשְׁתַּחֲוֹת *lēhish, tā, khāvóth, to prostrate ourselves.* Feminine inf. (202, 12) 61. The particle ל is often prefixed in this manner, like the French *pour*, where the English language does not require one. See 87. 113. 141. 151. 188. It is very frequently used in a similar way after the verb הָיָה, 9. *to be*, which has given rise to a peculiar mode of expression in Hebrew Greek, by means of the preposition εἰς, as, 2 Cor. vi. 18, ἕσομαι εἰς πατέρα καὶ ὑμεῖς ἕσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

83. אֶרֶצָה *á, rětsāh, to the ground.* אֶרֶץ a segolate n. (148, 5). pl. אֶרֶצוֹת xli. 54. *The affix הָ implies motion to a place* (180, 15, 16. 241, 17). *It does not take the accent, which distinguishes it from the feminine termination* (180, 17). Other instances are to be found, ver. 14. שְׁכֶמָה *to Shechem.* הַבֶּרֶה ver. 24. *into the pit*, where it is used though the noun has the definite article, as הַבֵּיתָה xliii. 16. הַעֲיָרָה xlv. 13. See 101. 152. 170. 197. 233. 456. A noun in constr. may take this increment, as אֶרֶצָה בְּנָעַן xlii. 29. בֵּיתָה יוֹסֵף, *to Joseph's house*,

xliii. 17. 499. By the addition of this particle the noun becomes אֶרְצָה (148, 6), and in the pause אֶרְצָה.

84. V. 11. וַיִּקְנְאוּ-בּוֹ vai, kan, ū, vó, and they are jealous of him. קנא not used in *Kal*. Whence the epithet Κανανίτης, Mark iii. 18, explained by Ζηλωτής, Luke vi. 15. It is construed with אֶת or בּ prefixed to the object, see 77. *Dāgēsh* is here omitted after the illative Vau, 71. By analogy it ought also to be in the נ (113. 194, 6). “Litteras Schevatas dagesh forte sæpissime respuere, Yod shevatum vero rarissime admittere præterquam in vocibus יהודים יְהוּדִים docent Grammatici.” Schroeder. *Heb. Gram.* § 111. Reg. 28. b. See 143.

85. שָׁמַר shā, mār, kept. 24. 257. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διетίρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Luke ii. 51. וְשָׁמְרָה xli. 35. in pause, and they shall keep (it).

86. V. 12. וַיֵּלְכוּ vai, yē, lēkú, and they go. 3 p. pl. pres. *Kal* יֵלֵךְ 150. The present tenses of this class of defective verbs פ are found in the two forms יֵלֵךְ and יֵלְכָה, the former of which is according to grammatical analogy, the other not (200, 4, 5). With Vau וַיֵּלְכָה ver. 17. תֵּלְכָה xlii. 38. Of those which take the latter, a list is given (200, 6). See 90. 107. 140. 282. 306. 307.

87. לִרְעוֹת lir, hóth, to feed. Infin. 82. רָעָה 10. with ל, 82. It has (·) instead of (:) because *Shēvā* follows (106, 1) 89.

88. אֶת-צֶאֱן 11. 13. The circle over אֶת is to direct attention to a marginal note אֶת על נקוד, i. e. pointed over the אֶת, viz. with two dots. The meaning of these symbols is not known. There are 14 other passages marked in the same manner, which Vander Hooght cites in his Preface, § 37. 2.

89. בִּשְׁכֶם bish, kém, at Shechem. בּ 87. for בּ (106, 1). *Dāgēsh* is not inscribed in כ, because the word begins

with (·) (111, 2). The place probably took its name from the prince mentioned Gen. xxxiv. 2.

90. V. 13. לָכָה *lēcáh, go*. The imperative of לָכָה 86. is לָךְ, before *Makkaph* לָךְ, the initial י being dropt (76. 200, 9), which, taking the paragogic ה 38. 40. 44. 217. 259. becomes לָכָה (175, 5). לָכָה 2 pl. v. 27. in pause לָכָה xlii. 33.

On the laws which regulate the use of the paragogic ה with regard to the signification of the verbs to which it is attached, see (234).

91. וְאֶשְׁלַחְךָ *věesh, lā, khăcá, and I send thee*. 1 p. s. pres. *Kal* וְאֶשְׁלַח xlii. 4. with וְ. The preformant א from אָנֹכִי *I*, takes (·) instead of (·) (189, 15). The present of this verb being derived from the form אֶשְׁלַח 77. would be וְאֶשְׁלַח. See 38. for (·) and *Méthege*. Hence we have וְאֶשְׁלַח 3 p. s. pres. xli. 8. וְאֶשְׁלַחְךָ ver. 14. with affix. וְאֶשְׁלַחְךָ 2 p. pl. ver. 22. וְאֶשְׁלַחְךָ imp. with ה paragog. xliii. 8. וְאֶשְׁלַחְךָ xliii. 4. part *Pihél*. וְאֶשְׁלַחְךָ xlix. 21. *set free*, fem. part. pass. *Kal*. וְאֶשְׁלַחְךָ 3 p. pl. pres. ver. 32.

92. V. 14. וְרָאָה, see 31. 37. εἰ ὑγιαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου, LXX.

93. וְהָשִׁבְנִי *vā, hăshī, vé, ni, and bring back (to) me*. 2 p. s. imp. *Hiph.* with Vau having (·) by (173, 6), and affix of 1 p. from וָשׁוּב *to return*, verb וָשׁוּב 165. the preposition being supplied as in 36. The imperative וְהָשִׁב (211) is contracted from וְהָשׁוּב (201, 2. where see also the Note). The (·) becomes (·), the accent being drawn down. 59. It is to be remarked, that the imperfect vowel (·) is here used to make a syllable. וְהָשִׁב *and he restores*, 3 p. pres. xl. 21. וְהָשִׁבְנִי xlii. 37. 1 p. s. with affix. וְהָשִׁב xliii. 21. וְהָשִׁבְנִי xliv. 8. וְהָשִׁב xliii. 18. part. וְהָשִׁב xlii. 25. וְהָשִׁב xlii. 28. 3 p. pret. *Hoph.* וְהָשִׁב part. xliii. 12.

94. דָּגֶשׁ though preceded by a quiescent, has *Dāgēsh*

in ד, because of the distinctive accent on the last (110. 1) 2.

95. מֵעֵמֶק *mē,hé,mek, from the valley.* מֵ 25. before a guttural takes (·) (172, 4) 109. עֵמֶק 3d form segolate (150). עֵמֶק *to be deep.*

96. V. 15. וַיִּמְצְאֵהוּ *vai,im,tsā,é,hū, and (there) meets him.* 3 p. s. pres. *Kal.* מָצָא verb ה"ל *to find*, with affix. so וַיִּמְצְאֵם ver. 17. מִצְאָנִי ver. 32. 1 p. pl. pret. מִצְאָנִי *Niph.* pret. with ה. 63. *whether is there*, xli. 38.

The vowel of union in the present tense is (·), in the pret. (-), 99. 117. 204.

The Hellenistic Greek imitates this use of מָצָא, as Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ. John v. 14. See Schleusner ν. εὕρισκω. So εὔρεν ἡμᾶς κακὰ πολλά. 1 Maccab. i. 11.

97. אִישׁ *ish, a man.* n. m. with art. הָאִישׁ ver. 15. אִשָּׁה xli. 45. and אִשְׁתּוֹ f. xxxix. 7. אִשְׁתּוֹ xxxix. 9. *his wife.* See 159. This word often has the force of *each*, 114. xl. 5. xlii. 21, 25. xliv. 11.

98. תָּעָה *thō,héh, (he was) wandering.* Part. *Kal.* תָּעָה 10.

99. וַיִּשְׁאַלְהוּ *vai,ish,ā,lé,hū, and he asks him.* 96. שָׁאַל. שָׁאַל 3 p. pres. without affix. xl. 7. שָׁאַל xliii. 7. infin. abs. where it is followed by לְ *of the thing enquired*, which is used xliii. 27. *of the person* also.

The accent is *Dargá*, a conjunctive.

100. לֵאמֹר *lē,mór, saying.* Inf. from אָמַר 44. with ל, put for לְאָמַר, and this for לְאָמַר (86, 5. 106, 5) 141. 226.

It is often used pleonastically after verbs of *speaking* (222, 7), as the participle λέγων in Hebrew Greek. See Maccab. quoted 291.

101. תִּבְקֶשׁ *seekest thou.* 2 p. s. pres. *Pihél.* 71. Part. מִבְקֶשׁ ver. 16. This verb does not occur in *Kal.* The ת is doubled by the *Dāgēsh* after *Makkaph* (112).

102. V. 16. אָנְכִי *I*. Pers. pron. probably an Egyptian word (145, 4).

103. אֵיפֹה *where*. A compound from אֵי interrog. *where* (179, 9). and פֹּה adv. *here*, xl. 15; so אֵימֶנָה *whence*, 106. It is written אָפֹא xliii. 11, where it has the sense *now*. See (179, 11). Another form of this interrogative is אֵין with ן paragog., from which comes מֵאֵין xlii. 7, *whence*.

104. הֵם *they*. Pron. pl. see xl. 12, 18, where it *supplies the place of the verb substantive*, 14. Fem. הֵנָּה, (*whence* כְּהֵנָּה *like them*, xli. 19.) xli. 26. הֵמָּה xlii. 35. the same.

105. V. 17. נִסְעוּ *they have removed*. 3 p. pl. pret. נָסַע *to strike a tent*. וַיִּסַּע xlv. 1. 3 p. pres. 25.

106. מִזֶּה *hence, from this (place)*. 48. See (241, 3).

107. נֵלְכָה *we go, i. e. let us go*. 1 p. pl. pres. 86.

101. אַחֵר *after*. For אַחֶר (171, 5) properly a noun in constr. from אַחֵר *to be behind*, whence אַחֲרָיו xlix. 17. *backwards*. See 70. 553. Its plural אַחֲרֵי often occurs (171, 6), as xlviii. 1. "*followings after*," and with affixes אַחֲרֵיהֶן xli. 3; and with the particle בֵּן 321. for *afterwards*, xli. 32. It precedes a clause l. 14.

דֹּתָנָה *to Dothan*. 13. The noun has two forms, both occurring in this verse. דֹּתָן means *two wells*, and has the Chaldee dual termination.

109. V. 18. מֵרָחֵק *from a distance*. 95. רָחֵק n. form x. (153, 8). רָחֵק *to be far off*, whence הִרְחִיקוּ xliv. 4. *Hiph. pret. they had gotten to a distance*.

110. וּבְמִתְרָם *and before that*. ו changed into ו 14. 148. מִתְרָם is a n. segolate (171, 5) meaning *interruption or cutting off* (241, 8), thus בְּמִתְרָם קוֹץ "in abscissione æstatis." Schrod. *Gram. Reg.* 95. b. a. *before the summer*. It is used also without the prefix ב as in Gen.

ii. 5, and is found with the present and perfect tenses, as also with the infinitive mood. See xli. 50. xlv. 28.

Sometimes this particle is followed by לֹא *not*, without affecting the sense, as יָבוֹא לֹא בְּטָרֶם לָא, Zeph. ii. 2, *Before it comes*.

111. יִקְרַב *he approaches*. 3 p. s. pres. קָרַב *to be near*. 77. Hence קָרוֹב *near*, xlv. 10. קֶרֶב n. *segolate, the inmost part, nearest to the centre*. בְּקֶרֶב *in the midst*, xlv. 6. קִרְבָּנָה xli. 21. *their inward part*, for קִרְבָּן with ה *paragog*.

112. וַיִּתְנַכְּלוּ *they plot against*. 3 p. pl. *Hithpáhél* (196) נִכְלָל.

Métheg (130) 123.

113. לְהַמִּיתוֹ *to put him to death*. Inf. *Hiph*. מִית *to die*, with ל 82.

The inf. is הָמִית, which is changed as in 93. The perfect of this verb is מָת xlii. 38. for מָוֹת (201, 2) f. מָתָה xlviii. 7. Part. מָת xlviii. 21. Inf. מִוֵּת xlvii. 29. אָמַת 1 p. pres. xlv. 28. אָמִוּתָה same with ה xlv. 30. וַיָּמַת 3 p. with ו, l. 26. נָמִוּת 1 p. pl. xlii. 2. תָּמִוּתוּ 2 p. pl. xlii. 20. תָּמִית 2 p. s. pres. *Hiph*. xlii. 37. *thou shalt kill*, used for imp.

114. V. 19. אִישׁ אֶל-אָחִיו *each to his brother*. 12. 45. 97.

115. בָּעַל *lord or possessor*. Segol. n. This word followed by another noun is used simply to denote an attribute. Thus בָּעַל הַחֲלָמוֹת *dreamer*. בָּעָלֵי הַחֲמִים *archers*, 613. xlix. 23. (note 2, p. 309).

116. V. 20. וְעַתָּה *and now*. עָרָה n. defective from עָתָה and עָתָה f. *time*, used adverbially. For *Dāgēsh* see 25.

117. וְנָהַרְגֵהוּ *and let us kill him*. הָרַג *to kill*. The regular form of 1 p. pl. pres. נָהַרַג (211) here becomes נִהַרַג ver. 26. (107) 38. On adding the affix הוּ, this

would be בְּהִלָּהוּ 96; but the affix being *asyllabic*, and the terminating vowel of the present *mutable*, that vowel is rejected (210) by which it becomes בְּהִלָּהוּ, and by the concurrence of the *Shevas*, בְּהִלָּהוּ (106, 2). 158. 163.

ג does not take *Dāgēsh*, because the quiescent *Sheva* follows the imperfect vowel (-), which has arisen from (-) (111, 3).

118. וְנִשְׁלַחְהוּ *and let us cast him*. 1 p. pl. pres. *Hiph.* שָׁלַח, not used in *Kal*. If this verb meant *to fall*, as is probable, the *Hiphhil* would have the usual causative sense. הִשְׁלַיְכוּ 2 p. pl. imp. ver. 22. וְנִשְׁלַכוּ 3 p. pl. pres. ver. 24. where the י of the *Hiphhil* is omitted.

119. הַבְּרוֹת *of the pits*. Pl. fem. 2, with ה (180). בְּאוֹר for בְּאוֹר (73). used xl. 15. *of the prison*, or place in it. See Jeremiah xxxvii. 16, xxxviii. 6.

120. וְאָמַרְנוּ *and say*. 44. 1 p. pl. pret. used as a future or imperative, *in consequence of its dependence upon the preceding verb* (236. 240) 155.

121. חַיָּה *a beast*, n. f. *life, an animal, a wild beast*, see 383. 520.

122. אֲכָלְתָּהוּ *hath eaten him*. 3 p. s. f. pret. אָכַל, with affix אֲכָלְתָּהוּ in pause (99. 106, 3. 208). אֲכָלָה 2 p. pres. f. pl. xli. 4. אָכַל part. xxxix. 6. 141. Hence מִמָּאֵל *food*, n. form v. (161) in constr. מִמָּאֵל xl. 17. אָכַל same, xli. 35. אָכַלְכֶם xlvii. 24.

123. מַה־יְהִיּוּ *what are, what will become of*. 78. 9. יְהִיּוּ 3 p. pl. pres. for יְהִיּוּ (201, 2).

Métheg (130) 112. On the discrepancy of gender, or *logical construction*, see (216, 1, 2) 226. 309. 373. 508. 563. 608.

124. V. 21. וַיִּצְלָהוּ *and delivers him*. 3 p. pres. *Hiph.* by *assimilation*, 25, from נָצַל not used in *Kal*. For affix see 96. הִצִּיל inf. ver. 22.

125. מִיָּדָם *from their hand*. יָד n. defective, *hand*,

and affix ם pl. f. יָדוֹת xliii. 34. *portions*, xlvii. 24. בִּידְרָם xliii. 12. יָדְנוּ xxxvii. 27.

126. נִכְּנֹנוּ *we strike*, i. e. *let us*. נִכָּה not used in *Kal*. pres. *Hiph*. 1 p. pl. נִכָּה for נִכְּנֹה. The affix נִכְּ is for נִכָּה, having *Nún* epenthetic, or *Nún* of *confirmation and inference* (207, 2). On assuming it the final letter of the verb is excluded. 156.

On the influence supposed to be exerted by this *Nún* on the sense, see Syntax (235).

From the rendering of נִכָּה by the word πατάσσω, in the LXX, is derived the usage of that verb in the Gr. Test. for *to kill*, and *to injure severely*, Acts vii. 27, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. Rev. xi. 6, πατάξαι τὴν γῆν ἐν πάσῃ ᾧλῃ.

127. נִכָּשׁ (as to) *the life, mortally*, εἰς ψυχάν, LXX. נִכָּשׁ 1st form segolate, with pause accent (123, 5). 164. נִכָּשׁוּ xlii. 21.

128. V. 22. אַל-תִּשְׁפְּכוּ דָם *do not shed blood*. אַל a particle used to deprecate, 130. for אֵלֶּה (note, p. 150). תִּשְׁפְּכוּ 2 p. pres. pl. תִּשְׁפְּכוּ. *Prohibitions are always expressed by this tense, the imperative being reserved for commands*, xliii. 23. xlix. 4, 6.

דָּם n. m. defective, with affix. דָּמוֹ in pause דָּמוֹ ver. 26.

129. בְּמִדְבָּר *in the desert*. 13. מִדְבָּר an Heemanti noun (156) from דָּבַר (157, 17) having this signification, as some suppose, “quod eo pecudes in pascua *ducantur*,” the primary meaning of the verb being *to lead*. See 36.

130. וְיָד-אֵל-תִּשְׁלַח-כָּוֹ וְיָד *and put not forth a hand against him*. 125. 128. 91. So יִשְׁלַח יָמִינוֹ xlviii. 14. This phrase is imitated in the New Test. κατ’ ἐκείνους τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, Acts xii. 1. So we have πέμψον σου τὸ δρέπανον, Rev. xiv. 18.

131. לְמַעַן *for the purpose of, in order to*. A com-

pound word used as a causal conjunction from $\text{וְ$ and מֵעַן , which is from מֵ and עָנָה , to answer (171, 7. 242, 15).

132. V. 23. וַיְהִי and it was. 9. 3 p. pres. *Kal* apocopated form. *The cause of the apocope* is, that *Vau* draws back the accent (119, 3, 7).

This expression is *commonly used to introduce a narrative*, see xlii. 35, and is the origin of the phrase καὶ ἐγένετο , so frequent in the New Test. See 134 (222, 7). The distinctive accent separates it from the context. תְּהִי ver. 27. after אֶל (119, 8).

On the influence supposed to be exerted by this apocope on the sense of verbs, see syntax (233, 3).

133. כַּאֲשֶׁר according to that which, when. 49. 222. כִּי an inseparable particle denoting similitude (174. et sqq.), see xli. 12. In which case it is often repeated, as in xliv. 18. This particle *with an infinitive* must often be rendered *when*, as כִּי יִבְרָךְ xxxix. 10. כִּי יִבְרָךְ xliv. 30. See 238. 239. 269. 280.

134. וַיִּפְשְׁטוּ that they strip. 3 p. pl. pres. *Hiph.* פָּשַׁף . The illative *Vau*, see 14, must often be rendered in English by this particle. See xxxix. 11, 18, 19. In the last of these verses the LXX. literally translate it, $\text{Ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ.}$

The Greek Test. exhibits the same idiom, $\text{καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχομένων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν, Luke xiv. 1,}$ where our Version has correctly rendered the particle *that*; and the apocryphal writers, as $\text{καὶ ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν τὰ ἔθνη κυκλόθεν ὅτι ᾠκοδομήθη τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐνεκαινίσθη τὸ ἀγίασμα ὡς τὸ πρότερον, καὶ ὠργίσθησαν σφόδρα, 1 Macc. v. 1.}$ Sometimes in this formula the second καὶ is omitted, which gives rise to a construction quite peculiar to the sacred writers; thus the LXX version of xli. 1. ἐγένετο δὲ

μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραώ εἶδεν ἐνύπνιον; and Luke i. 41, καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος, κ. τ. λ. Sometimes ἔσται is used in the same way, καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται, Acts ii. 21. See 132. 208. In xlii. 10, this particle must be rendered *but*. In xliv. 9, *then*; xliv. 22, *if*, and *then* in the apodosis. So Ep. James ii. 4, καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, κ. τ. λ., are ye not *then*, &c., Eng. Ver. It does in fact only mark the connexion of ideas without entering into the nicer shades of difference, which other particles were subsequently invented to express. Sometimes it cannot be rendered in English, as תָּמָד xliv. 9.

This passage exhibits the species of Epanorthosis, entitled the *change of the contained for the container*, (note to 216, 4).

135. תָּמָד cut, *ton, to, his tunic*. 29. תָּמָד another form of the same word. The *Kāmets* here is the imperfect one, the mixed syllable תָּמָד, or syllable ending in a consonant, *having no accent* (54). If the learner will attend to this simple principle, it will explain the difficulty in the majority of cases. See 141. 165. 182. 238. 476. Some cases occur in which grammatical analogy seems our only guide, as תָּמָד v. 16. תָּמָד xliv. 27. In other corresponding cases we have an imperfect vowel, as מִתְּבַקֵּשׁ, v. 15. So verses 20. 26. We know, however, from the formation of the verb, that the *Kāmets* is the perfect vowel in these instances.

136. V. 24. וְיִקְחוּ and they take him. 3 p. pl. pres. לָקַח for יִקְחוּ. For the conjugation of this verb, which is found only in *Kal*, *Niphal*, and *Puhal*, see (76. 198, 16). Its first radical is lost by *assimilation*, like *Nún*, 25. As the word ends with a vowel, the syllabic affix is used. וְיִקְחוּ ver. 31. same without the affix. וְיִקְחוּ 1 p. xxxix. 20. וְיִקְחוּ 1 p. s. xl. 11. וְיִקְחוּ xlii. 36. 2 p. pl. in pause. וְיִקְחוּ

xlvi. 9. imp. with affix. קָדְרוּ xlii. 33. 2 p. pl. לָקַחְתָּ
xliii. 19. inf. with ל.

The *Zākéf kātón* is here the tone accent. The other, *Kadmá*, is used for *Métheg* (128. 131).

137. רֵק (was) *empty*. n. defective. Sometimes written רֵיק, pl. f. רֵיקוֹת xli. 27. רֵיק *to be empty*, whence *Hiph.* part. pl. מְרִיקִים xlii. 35. *were emptying*.

138. אֵין *want*. n. segolate 1st form with medial *Yod* (148, 10), 144. 200. 510. 583, to express a negation. *There was no water*. It is found with affixes, as אֵינְךָ xliii. 5. followed by a participle, *thou art not*. See ver. 29. and 169. On the use of this participle read (241, 5). The construction אֵין וּפְתָחַר xli. 8. is remarkable, אֵין being in const. form though not followed by its complementary noun. So it is used after לָחֵם xlvii. 13. We have the usual mode of construction xli. 8. 15.

139. מַיִם *water*. pl. n. of dual form (138, 1) 182, supposed to be contracted for מַיִים from sing. מַי, like שָׁמַיִם *the heavens*.

The penult being pure and imperfect except in a pause, this form of word is *Milhél* (117).

140. V. 25. וַיֵּשְׁבוּ *and they sit*. יָשָׁב *to sit, to dwell, to remain*, 3 p. pl. pres. 86. יָשָׁב before *Makkáph*, xliv. 33. הוֹשָׁב xlvii. 6. יוֹשָׁב xlvii. 11. 3 p. pres. *Hiph.* It appears from this passage and others that the ancient Hebrews *sat*, and did *not recline* at their meals. Pole.

141. לֶאֱכֹל *to eat*. 82. 122. 100. אֵ is changed into (ר) *Kāmets khātúph*, by *Makkáph*. 135.

142. לֶחֶם *bread*. n. segolate 1st form (148, 4), whence בֵּית־לֶחֶם xlviii. 7. Bethlehem, *house of bread*. In xlvii. 12. it is used *absolutely*, i. e. without a preposition, as a complement to the verb יִכְלֶל. 315.

The *Sëgoltá* does not mark the tone (63).

143. וַיִּשָּׂאוּ *and they lift up*. 3 p. pl. pres. נִשָּׂא for יִשָּׂא 25, having *Dāgēsh* omitted, 84. The verb also means *to bear, take away, forgive*, as Isaiah liii. 12. הִטָּא־רַבִּים נִשָּׂא *he bare the sin of many*, from which are derived the New Testament expressions, αἴρειν ἁμαρτίαν and ἀναφέρειν ἁμαρτίαν, John i. 29, 1 Pet. ii. 24, and elsewhere, implying *to suffer* the punishment due to sin and taking upon one's self its consequences.

נִשָּׂאתִי 2 p. pret. xlvii. 30. נִשָּׂאתָם pl. xlv. 19. נִשָּׂאִים part. pl. and f. נִשָּׂאת xlv. 23. Inf. שָׂאת xlv. 1, and with לְשָׂאת xlv. 27. (73). Imp. שֵׂא l. 17. תִּשָּׂא xxxix. 7. 3 p. f. pres. יִשָּׂא 3 p. m. xl. 13. Hence מִשָּׂאת, pl. מִשָּׂאוֹת xliii. 34. *a gift*, in constr. מִשָּׂאת.

144. עֵינֵיהֶם *their eyes*. עֵין n. m. in constr. עֵין *an eye* or *fountain*, xlix. 22. dual עֵינִים in constr. עֵינֵי xli. 37. segolate י. (148, 4) 138. עֵינֶיהָ xxxix. 7. *her eyes*. עֵינָיו xxxix. 4. *in his eyes*. לְעֵינֵיהֶם xlii. 24. *before their eyes*.

The phrase here used is imitated in the Gr. Test. ἐπαρὰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, Luke vi. 20. and elsewhere. See xxxix. 7. The affix is grave, (145, 13) 148, and therefore has the accent.

145. אָרָהָת *a travelling company* or *caravan*. ἡ συνᾠδία, Luke ii. 44. n. or participle f. in constr. from אָרָהָת. אָרָה *to travel*. אָרָה ■ way, xlix. 17. n. segol. iv. (151).

146. יִשְׁמַעְאֵלִים *of Ishmaelites*. לִישְׁמַעְאֵלִים ver. 28. *to the*, where ל excludes the article, and takes its vowel, 13.

147. מִגִּלְעָד *from Gilead*. 25, where was a celebrated emporium for merchandise. Jer. viii. 22. xxii. 6. Pole.

148. וּבְמִלֵּיהֶם *and their camels*. 14. 110. בָּמֶלֶךְ *a camel*, the same word. In the plur. it takes *Dāgēsh*, as though it were for בְּמִלִּים from a form בְּמִלָּל.

149. נִכְאָת וַצְרֵי וְלֹט *various kinds of spice*. There

are different opinions as to the particular interpretation of the words. נִכְאָת is generally understood to be a gum called *styrax*. לָן that called *ladanum*. זָרִי the *balsam*.

150. הוֹלְקִים *going*. Part. pl. הֹלֵךְ, same as יֹלֵךְ 86. *The student will do well to notice the affinity between verbs having one or other of the letters אהוי among their radicals, and of those which have the same for the second or third, or commence with Nún.* See (202, 3). 386. 413. 430. 488. 523. 611. הִתְהַלֵּךְ 3 p. pl. pres. *Hithp.* xlviii. 15. This word is repeatedly used to denote *a habit of mind*, as of Enoch, Gen. v. 22, which is frequent in the New Testament with verbs of motion, as περιπατέω. See Colos. ii. 6.

151. לְהוֹרִיד *to bring down*. 82. inf. *Hiph.* יָרַד *to descend*. To travel from north to south, as from Canaan to Egypt.

יִרְדְּנִי xlviii. 20. 1 p. pl. pret. יָרַד xlviii. 20. inf. abs. מִרְדָּה inf. with מ xlv. 3. לְרַדָּה inf. const. with ל xlv. 26. רָדָה imp. with ה paragog. xlv. 9. (175, 5). 40. רָדִי imp. pl. xlv. 2. אָרַד 1 p. pres. xlv. 4. יָרַד 3 p. xlv. 38. גָּרַד 1 p. pl. xlv. 5. גָּרָדָה xlv. 4. יָרַדִּי xlv. 3. הוֹרִיד 3 p. pret. *Hiph.* xlv. 31. הוֹרִידָם xlv. 38. 2 p. pl. הוֹרִידֵנִי 1 p. pl. xlv. 22. הוֹרִידִי imp. 2 p. pl. xlv. 11. 3 p. pl. pres. xlv. 11. הוֹרִיד 3 p. s. pret. *Hoph.* xxxix. 1.

152. מִצְרַיִם *to Egypt*. 83. 196. מִצְרַיִם xl. 1. Egypt, so called from the son of Ham. Gen. x. 6.

153. V. 26. יְהוּדָה *Judah*. Derived from יָדָה *to praise and confess*, (as ἐξομολογέμαι in the New Test.) and יָה *Jah*. See Gen. xxix. 35. יָדָה xlix. 8. *Hiph.* pres.

154. בָּצַע *profit*. n. segolate. Rei segmentum, minutum frustulum (argenti), nummulus, lucrum. Simonis. בָּצַע *to cut*.

155. וְכִסֵּינוּ *and cover*. i. e. let us. 1 p. pl. כָּסָה *Pihél*

irregular for כָּפִינוּ, (·) being required by analogy (202, 10) 275. Pret. for Imperat. 120.

156. V. 27. וְנִמְכְּרֵנוּ *and let us sell him*, 126. מָכַר *to sell*.

157. בְּשָׂרֵנוּ *our flesh*. בָּשָׂר n. s. בְּשָׂרָה xl. 19. In the varied uses of this word we trace the origin of the several significations of σαρκί in the New Test.

158. V. 28. וַיַּעֲבֵרוּ *and there pass by*. עָבַר *to pass*. יַעֲבֹר 3 p. pres. xli. 46, see 117; where the first radical being guttural, the vowels undergo a similar change. הֵעֲבִיר *Hiph. pret.* xlvii. 21. Hence עָבַר *transition*. בָּעָבֵר l. 10. *on the other side*.

159. אֲנָשִׁים *men*. This word is generally used as the pl. for אִישׁ, 97. Its singular is אִנּוֹשׁ, though it is formed as if from אָנַשׁ. In const. אֲנָשִׁי for אֲנָשִׁי (106, 2) xxxix. 11.

160. מִדְיָנִים *Midianites*. Called מִדְיָנִים v. 36. מִדְיָן and מִדְיָן sons of Abraham by Keturah, Gen. xxv. 1, “Distinguuntur Ismaelitæ et Midianitæ ut genus et species ejusdem nationis, aliis in locis promiscue Ismaelitæ et Madianitæ dicuntur. Josephus Madianitas vocat Ἀραβας τοῦ Ἰσραηλιτῶν γένους.” Rosenmüller. אֲנָשִׁים מִדְיָנִים. So Ἄνδρες Ἰσραηλιταί, Acts ii. 22. See also Acts xv. 7. xxii. 1.

161. סוֹחְרִים *merchants*. סוֹחֵר part. סָחַר *to go about* (for purposes of trade), see xlii. 34. אֶת־הָאָרֶץ סוֹחְרֵי *trade in the land*.

162. וַיִּמְשְׁקוּ *and they draw up*. מָשַׁךְ 3 p. pl. pres.

163. וַיַּעֲלֵוּ *and make to ascend*. 3 p. pl. pres. *Hiph.* עָלָה, see 65. The variation from the paradigm of עָלָה (211) is in consequence of the guttural. See 270. 289. עָלָה part. f. xli. 3. עָלָה xli. 4. inf. abs. עָלֵי xli. 17. imp. 2 p. pl. עָלִינוּ xli. 24. עָלֵי xli. 33. apoc. pres. עָלֵה l. 1 p. pres. *Hiph.* with the affix, xli. 4.

164. כֶּסֶף (shekels of) *silver*. n. segolate i. in pause

127. taken for *שָׁחַל בָּסָח*, as Gen. xx. 16. *פִּסְפִּיקָם* xlii. 25. (148, 6).

165. V. 29. *וַיָּשָׁב* and (he) returns. 3 s. pres. *Kal*. *שׁוּב* 93. The illative *Vau* drawing back the accent in the present, the penult. vowel ו is changed into *Kāméts khātúph* 135 (119, 3. Coroll.), sometimes into (ֹ) 180. 203. 208. 231. 340.

166. *וַיִּקְרַע* and he rends. *יִקְרַע* form of present 77.

167. *בְּבִגְדָיו* his garments. *בִּגְר* n. segolate “perfidia, pannus latus, tegumentum, stragulum, in specie vestis laxa Orientalium.” Simonis. *בְּבִגְדוֹ* xxxix. 12.

The ד in *בִּגְדוֹ*, and other asyllabic augments of this word, does not take *Dāgēsh* (111, 4).

168. V. 30. *הַיָּלָד* the young man. *יָלַד* to beget or bring forth, 2. 294. *יָלְדָה* xli. 50. *נִלְדָה* xlviii. 5. part. pl. *Niph*. *הוֹלִידָה* xlviii. 6. 2 p. pret. *Hiph*.

169. *אֵינֶנּוּ* is not, want of him, his not being. 138. for *אֵינֶנּוּ* from *אֵינוּ* with paragogic ו (175, 20). xlii. 13. Matt. ii. 18. *Παχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἔθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.* The original, Jer. xxxi. 15. is *כִּי אֵינֶנּוּ*.

170. *אֵנָּה* whither. From *אֵן*, an interrogative particle and local 83. *And as for me, whither do I go?*

171. V. 31. *יִשְׁחָטוּ* they kill. 3 p. pres. *שָׁחַט* the guttural with (-).

172. *שְׂעִיר עִזִּים* a he-goat. *עִז* f. n. a goat. *שְׂעִיר* hairy, from *שָׁעַר* to be rough, bristly, whence in construction *שְׂעִיר עִזִּים* “pilosus caprarum, i. e. caper.” Simonis.

173. *יִטְבְּלוּ* they tinge, immerse, *טָבַל*.

174. V. 32. *זֵאת* this. Pron. demons. f. 48. With art. *הַזֵּאת* xxxix. 9.

175. *הִכָּרָה* recognise. For *הִכָּרָה* 25. imp. *Hiph*. from *נָכַר* not used in *Kal*. *הִכָּרָהוּ* xlii. 8. 3 p. pret. with affix.

יִפְרֶה xlii. 8. 3 p. pres. with affix. יִפְרֶה xlii. 7. יִפְרֶה xxxvii. 33. הִתְנַבֵּר xlii. 7. 3 p. pres. *Hithp. he makes himself strange*, or *dissembles*, the word having probably had a privative sense *not to know*, as in the Arabic at present.

176. הַכֶּתֶנֶת *whether (it is) the garment*. Interrogative ה 42. 63. 397. (179). On its office see (179, 2). *It is very often followed by* אִם (179, 3) as in this clause. *That it is not the definite article is evident from the noun being in construction*. See 55.

177. הוּא *it*. f. pron. 14, ancient form for הוּא (145, 3).

178. Ver. 33. טָרַף טָרַף *is surely torn in pieces*. 64. טָרַף is 3 p. pret. 4th species, called *Pūhāl*, which is the passive of *Pihél* (183, 6). The deviation from the regular form טָרַף is in consequence of the guttural (194, 12). From this verb we have טָרַף *that which is torn in pieces*, xlix. 9.

179. V. 34. שְׂמָלָתִי *his garments*. שְׂמָלָה f. “vestis, proprie exterior, quâ corpus, maxime vero latus sinistrum, cingitur.” Simonis. שְׂמָלָה pl. xlv. 22. Sometimes it occurs in the form שְׂלָמָה, on which transposition see (82).

180. וַיֵּשֶׁם *and places*. 165. שָׁמָּה 3 p. pret. pl. xl. 15. שָׁם xliii. 22. שָׁמָּה xlvii. 29. imp. שָׁמָּה xliii. 31. plur. שָׁמָּה 3 p. pres. xliii. 32. אֶשְׁמָה xlv. 21. לְשָׁמָּה inf. with ל xlv. 7. וַיֵּשֶׁמָּה xlv. 8. שְׂמָלָתָם xlvii. 6.

181. שֵׁן *sackcloth*. “Saccus, tegumentum instar sacci asperum et vile, cilicium: dicitur pro שֵׁן ut אֶף pro אֶף.” Simonis, see 187. Hence, when it is augmented, the ה is doubled, as שֵׁן xlii. 25. See (148, 11).

182. בְּמַתְּנָיו *běmoth, náv*. With the short (ַ) 135. *On his loins*. מַתְּנָיו dual, 139, “a firmitate et robore.” Simonis. The Hebrew dual is used in a more limited

manner than in Greek (138, 3). The root מָתַן is not found in Hebrew, but exists in Arabic in this sense.

183. וַיִּתְאַבֵּל *and he mourns*. 3 p. pres. *Hithp.* אָבַל. This verb takes עַל 65. or אֶל 45. to denote the object. אָבַל ver. 35. *mourning*, adj. אָבֵל l. 11. *grief*, n. segol.

184. יָמִים *days*. The singular in use is יוֹם 227. This is contracted from יוֹמִים by the general principle in (73). See xl. 4, where some suppose it to mean *a year*, which it often does by ellipsis of the word שָׁנָה.

185. רַבִּים *many*. רַב and רָב l. 20. defective form from רָבַב 611. רַב *it is enough*, xlv. 28. רַב *a multitude*, xlviii. 16.

186. V. 35. יָקֻמוּ *rise up*. 3 p. pres. for יִקְוֹמוּ קוּם 57. קָמוּ xli. 30. קוּם imp. xlv. 4. נִקְוָהָ xliii. 8. נִקְוָם xlv. 5. יִקְוֹמוּ xlix. 9. pres. *Hiph.* with affix.

187. בָּנֶתָיו *his daughters*. As if from בָּנָה s. f. from בָּן 5. The singular in use is בַּת for בָּתָּה or בָּתָּה (137, 2) xli. 45.

188. לְנַחֲמוֹ *to console him*. 82. נָחַם inf. *Pihél* with *Dāgēsh* implied. See 3. לְהַנְחִימָם *to take comfort to himself*. נָחַם l. 21.

189. וַיִּמָּאֵן *and he refuses*. *Dāgēsh* omitted, 203. 208. מָאֵן not found in *Kal*.

190. שְׂאֵלָה *to the grave*, or place of the dead. 83. εἰς ἄδου, LXX. It is commonly derived from שָׁאַל *to demand*, “quod omnes homines petat, sed invitâ formæ analogiâ,” Simonis: who seeks its origin in a Syriac root meaning *to withdraw*.

191. וַיִּבְכֶּה *and weeps for*. Apocopated present for יִבְכֶּה (119, 9) having (:) at the end of the word, which is very rare (44). from בָּכָה xlv. 14. בָּכָה xliii. 30. inf. Hence בָּכָה *weeping*, xlv. 2. בָּכָה l. 4. *weeping for*.

The *Dāgēsh* here is said to denote emphasis.

In the next verse the English version has literally

"sold him into Egypt," for "brought him down into Egypt and sold him." The verb מָכַר is here used in what is called technically a *pregnant sense*, partaking in a measure of the signification of another verb, a construction which we find also in Greek; as in Eurip. Hec. 419, οἱμοι τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον; II. π. 574. ἐς Πηλῆ' ἰκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν. "Ex solenni, nunc satis noto usu; est enim pro ἰκέτην ἐλθεῖν ἐς οἶκον τινός." Heyne. Thus in 1 John ii. 28, ἴνα, ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. See (230). xlii. 28. 417.

192. V. 36. סָרִיס n. m. in const. from סָרִיס *an eunuch*, or any officer about the court, see xl. 2, where it is used of the cupbearer and baker. The pl. is סָרִיסִים, in constr. סָרִיסִים with (ר) immutable and סָרִיסִי, see xl. 2, 7.

193. שָׂר *prince* or *chief*. n. m. constr. for שָׂר from שָׁר verb ע"ו, see xl. 2. Hence שָׂרָה, the name of Abraham's wife, Gen. xvii. 15.

194. הַטְּבָחִים *of the satellites*. טָבַח *to kill*. מֶבֶח *a cook, an executioner*. A form of noun which often denotes trades, professions, &c. (154, 12). τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραὼ ἀρχιμαγειρῷ, LXX. "aulico Pharaonis satellitum Principi." Dathe.

Hence מֶבֶח xliii. 16, *that which is killed*. מֶבֶח imp. ibid.

CHAP. XXXIX.

195. V. 1. וַיִּקְנֶהוּ *and buys him*. 3 p. s. pres. with affix. קָנָה *to buy* or *acquire*, whence the appellative Cain. See Gen. iv. 1. The accent is called *Pāzér*.

From this verb comes מִקְנֶה n. m. *a possession*; hence applied to *cattle*, xlvi. 6; xlvii. 17. קָנָה imp. xlvii. 19. יָקַן apoc. pres. xlvii. 20.

196. מִצְרַי an Egyptian. 152. Nouns denoting country or relation generally have this termination (166) 235. 288. 585, as נִכְרִי a stranger. חֲתִי xlix. 30. a Hittite. On the mode of formation of such nouns see (166, 13).

197. שָׁמָּה thither. From שָׁם n. s. used as a particle, there, “*proprie remotum*,” with הַ paragog. “שָׁמָּה Hebræis inusitatum *altus fuit et consequenter remotus*.” Simonis. מִשָּׁם xlii. 2. thence. See 258. (175, 10).

198. V. 2. יְהוָה pronounced by the Jews יְהוֹי, except where that word precedes it, in which case it is read יְהוֹיָה. The antient pronunciation is unknown (159, vi. 2). *Jehovah*, the English pronunciation, is incorrect, having the sound of *y*, not of the English *j* (15).

199. מַצְלִיחַ prosperous, making to prosper, (הַרְבֵּי his way). Part. Hiph. מַצְלִיחַ, with furtive *Pathákh*, (45). See next verse.

200. בְּבֵית in (the) house. בֵּית segolate i. (148, 10) 138. The plural in use is בְּתִים 135, from a different singular (148, 10). בְּתִיָּם xlii. 19.

201. V. 3. אֲדֹנָיו of his lord. The affix shews it to be a plural noun (145, 5). So we have אֲדֹנָי יֻקָּה ver. 20. And Joseph himself is called אֲדֹנָי הָאָרֶץ xlii. 30, the plural being emphatical (223, 3) 226. The singular is אֲדֹנָי xlv. 8; whence אֲדֹנִי xlii. 10. The form אֲדֹנִי is always used of *God*, (139, 6) the (־) distinguishing it from אֲדֹנִי my lords. The language of this and the next verse appears to have been imitated in Ps. i. 3. לְאֲדֹנֵיהֶם xl. 1. with ל and affix pl.

202. V. 4. חֵן favour. n. m. defective. חֲנִן to be merciful, gracious. Hence the phrase found in Acts vii. 46. and elsewhere, εὖρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. חֲנִן xxxix. 21. has the force of חֵן לִי favour to him (206). See 36. 404.

203. וַיִּשְׁרֹת *and ministers*. 189. 165. שָׂרָת not used in *Kal*.

204. וַיִּפְקְדֵהוּ *and he appoints him to superintend*. With עַל 3 p. pres. *Hiph.* פָּקַד *to visit*. inf. and pres. l. 24. הִפְקִיד 3 p. pret. ver. 5. יִפְקֹד 3 p. pres. xli. 34. See xl. 4, where the *Kal* with הָיָה has the same force, though some understand לְהֵיוֹת *to be*. Hence פָּקִיד *a superintendant*, form v. (153, 6) pl. פִּקְדִים xli. 34. פָּקְדוֹן *a deposit*, xli. 36.

205. וְיֵשׁ-לּוֹ *is his*. יֵשׁ n. denoting *existence*, used for the verb substantive, see xlii. 1. It takes affixes, as יֵשֶׁךְ xliii. 4. followed by a participle, and with נ epenthetic, 126. יֵשֶׁנּוּ Deut. xxix. 14. הֲיֵשׁ *whether is*, xliii. 7. with הָ 63. There is an ellipsis here of הָיָה. See the next verse.

206. נָתַן *he gave or placed*. see vv. 20, 22. xli. 41, 42.* On the conjugation of this verb, see (198, 9). In imitation of this usage of it we have δίδωμι *to appoint*, Eph. iv. 11. καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, κ. τ. λ. It is used also for *uttering* ■ sound, as in xlv. 2; as we have ἡχώ δίδουσα θόρυβον, Eurip. Hec. 1093. It is here construed with ב, as in John iii. 35. καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

נָתַן 3 p. pres. xlvii. 11, with affix וַיִּתְּנֵהוּ *and he puts him*, v. 20. נָתַן 1 p. xl. 11, and נָתַתָּה with הָ xlv. 18. Imperat. תִּתֵּן xlii. 37, for תִּתֵּן xlvii. 19. (198, 8). Inf. commonly תֵּת from תִּתֵּן (198, 11) with ל, לָתֵת xlii. 25. וְנָתַתָּ xl. 13. having accent on the last (119), *and thou shalt give*. נָתַתִּי xli. 41. נָתַתָּם xlvii. 24.

207. V. 5. מֵאָז *from the time when*. מֵאָז a particle of time, *then*, xlix. 4.

208. וַיְבָרֶךְ *that he blesses*. 189. 165. 134. 3 p. pres.

* So in Welsh the verb rhoddi, as Mark xiv. 46, Hwythau a roisant eu dwylaw arno.

Pihél בִּהֵל, having *Kāméts* for (-) with *Dāgēsh*, because of *Résh*. The first meaning of the verb is *to bend the knee*, as the camels do to receive their burden (146, 6). בִּהֵל *the knee*, dual בִּרְכָיִם xlvi. 12. l. 23. בִּרְכָיו xlvi. 12. בִּרְכָה *a blessing*, in const. בִּרְכַת, pl. in const. בִּרְכֹת xlix. 25.

209. בִּגְלָל *on account of*. From בָּלַל n. s. “occasio, causa, q. d. rerum revolutio,” Simonis. in constr. and בָּ 13. גָּלַל *to roll*.

210. V. 6. וַיַּעֲזֹב *and he leaves*. 3 p. pres. עָזַב ver. 13.

211. יָדַע *he knows*. Hence נִדְעָה *it was* (or *could be*) *known*. 3 p. pret. *Niph.* xlii. 21. One of the parts of the verb in which an irregularity may occur (200, 2). In xli. 31, it is formed regularly יָדַע 3 p. pres. יָדְעִי 3 p. pret. *Kal*, xlii. 23. אָדַע xlii. 33. 1 p. pres. With הִּי paragog. אָדַעָה xlii. 34. יָדוּעַ xliii. 7. inf. abs. הוֹדִיעַ xli. 39. 3 p. pret. *Hiph.* הִתְנַדַּע xlv. 1. infin. *Hithp.* where we see that the first radical is ו (200).

212. מְאֻמָּה *any thing*. “Compositum videtur ex מָה וְמָה quod aut quod, h. e. hoc vel illud.” Simonis. מָה אִוְּ מָה (169, 10). See ver. 23, where we have אֶת־כָּל־מְאֻמָּה for *every thing*.

213. כִּי־אִם 26. 66. The two particles together have the force *but, except*, as in Ps. i. 2. See ver. 9. xl. 14. xlii. 16. (242, 15). “*For surely, or since surely, truly* will suit every passage in which this combination is found.” Professor Lee, *Dissertations &c.*, p. 164, note.

214. יָפָה *beautiful*. In constr. for יָפָה יָפָה *to be beautiful*. Pl. f. יָפָת xli. 4.

215. תִּפְאָרַת (of) *form*. An instance of *distinctive construction* (225) καλὸς τῷ εἶδει, LXX. See xli. 2, 3. 311.*

* The Welsh translation Teg yr olwg has exactly the same idiom. So lanach dy lygaid. Habac. i. 13.

When nouns are in distinctive construction, the first has a conjunctive accent (247, 2).

216. מְרֵאָה *aspect, a vision*. Heemanti noun (161) m. (135, 4). רֵאָה 31. pl. with affix מְרֵאֵיהֶן xli. 21. Pl. fem. מְרֵאָתָה xlv. 2.

217. V. 7. שָׁכַב *lie*. Imp. שָׁכַב *with* ה *paragog.* 90. *Dāgēsh* omitted in כ (111, 2). לְשָׁכַב inf. of one of the rare forms (190, 6) with ל.

Hence מִשְׁכָּב a *bed*, xlix. 4.

218. עִמִּי *with me*. עָם a defective noun denoting *connection*, from עָמָם. עָמָה ver. 10. *with her*. עִמָּכֶם xlii. 38. *with you*. מֵעָמָם *from with, from*, xli. 32.

219. V. 8. וַיִּמְאֵן 189. The accent is called *Shalshéleth*: with *Pēsík* it is a subdistinctive, (246, 2).

220. V. 9. גָּדוֹל *great*. גָּדַל *to be great*. Whence אֲגַדֵּל xli. 40. יִגְדַּל xlviii. 19. On the use of מ, see 25. גָּדְלָה f.

221. חָשַׁךְ *he hath kept back*.

222. בְּאֲשֶׁר *because that, in that which*. 133. Luke xix. 44. ἀντὶ ὧν οὗτοι ἔγραψας τὸν καιρὸν ᾗς ἐπισκοποῖς σου.

223. אַתָּה *thou*. Pron. f. אַתָּה m. xli. 40. for אַתָּה with ה *paragog.* without any addition to the sense (175, 11). אַתָּם pl. xlii. 7.

224. אֵיךְ *how*. An apocopated form of אֵיכָה particle interrogative.

225. וַחֲטָאתִי *and sin, in which case I sin*. חָטָא *to sin*, with ל xl. 1. xliii. 9. with כ xlii. 22. חָטָאָה xl. 1. חָטָאוּ xlii. 22.

Hence חָטָאָה a *sin*. חָטָאוּ l. 17. חָטָאִי *my sins*, xli. 9. from חָטָא the same.

226. לְאֱלֹהִים *against God*. 100. in constr. לְאֱלֹהֵי xlv. 1. אֱלֹהִים n. pl. construed with singular verb, xlv. 16. by *logical construction* (216) 123. The sing. אֱלֹהֵי is sometimes used, as also אֱלֹ xliii. 14. The pl. is emphatical (223, 3) 201.

227. V. 10. יוֹם יוֹם *day after day*. 184. “*Distribution, diversity, comparison, or the like,*” are usually expressed by a repetition of this kind (222, 5). Thus Mark vi. 39. 40. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαί. κ. τ. λ. and elsewhere.* יוֹם is also used for *time* generally, whence הֵנָּה כְּהַיּוֹם v. 11. *about this time*. יָמִים xl. 4. *some time*. Taken absolutely in this manner, it often stands for *a year*. See 298.

228. אֶצְלָהּ *near her*. אֶצֶל n. m. segol, *nearness*, xli. 3. אֶצְלִי ver. 15.

229. V. 11. מְלֶאכֶתוֹ *his business*. מְלֶאכָה an *embassy, business*. Root מֶלַךְ, not found in Hebrew. 544.

230. וַתִּתְּכֶשֶׁתּוּ *and she lays hold of him*. תִּתְּכֶשׁ 96. 99.

231. V. 12. וַיָּנֵס *and flies*. נָס 165. We have here a good illustration of the *relative use of the tenses* (231, 7). The preterite עָנָה and the present וַיָּנֵס are used to express the same *time*, the mind of the reader being supposed to be carried back to the period implied by the first, and contemporaneous events being then considered as present.

232. וַיֵּצֵא *and goes out*. 3 s. p. יָצָא. יָצָא xlii. 15. 2 p. pl. הוֹצֵאתִנִי xl. 14. *bring me out*. 2 p. pret. *Hiph.* הוֹצֵאתָ xliii. 23. הוֹצֵאתָ imp. xlv. 1. מֵן generally follows this verb with the noun of the place *from which*. In xlv. 4, we have a different construction, וַיֵּצֵא מֵתִּתְּכֶשֶׁתּוֹ; see (note p. 319).

233. הַחוּצָה *to the door*. חוּץ *that which is without*, 83.

234. V. 14. וַתִּקְרָא *that she calls*, 134. קָרָא xli. 52. קָרָא 1 p. ver. 14. יָקָרָא xli. 8. See 386.

* We have the same idiom in Welsh, Eithr yn hytrach myned waeth-waeth. Mark v. 26.

235. עֶבְרִי *a Hebrew*, 196. a descendant of Heber, or a person from beyond the Euphrates, from עֵבֶר 158. The name is first given to Abraham, Gen. xiv. 13. pl. עֲבָרִים xl. 15. by contraction for עֲבָרַיִם (139), as נִקְּחָם xlv. 10.

236. לִצְחָק *to mock*. With בּ. Inf. *Pi*. צָחַק *to laugh*, 501. The (·) is changed into(·) because of accent in the next word.

237. בְּקוֹל *with a voice*. קוֹל n. m. So ἐν denoting the instrument or mode is often found in the New Test. Luke xxii. 49. Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ. And in the Apocrypha, as καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν ἐλεφάντι, καὶ ἐν ἵππεύσι, καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ. 1 Maccab. i. 17.

The expression בְּקוֹל קוֹל is also imitated. Luke xix. 37. ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ. κ. τ. λ.

238. V. 15. כֶּשְׁמֹהּ, *ho*, not *kěshām*, *ho*. 135. for שְׁמֶה and בּ see 46. 133.

239. הִרְיָמְתִּי *I raised*. הָרַם *to be high*, 1 p. pret. *Hiph.* from 3 p. הָרַם. יָרַם 3 p. pres. xli. 44. פָּהֲרִימִי *on my raising*, infin. ver. 18. with בּ 133. and affix.

The י is similarly inserted in the 1st and 2d persons in the *Niphhál* of these verbs ע"ו (201, 6, 8).

240. V. 16. וַתִּנָּח *and she deposits*. 3 p. f. pret. *Hiph.* irregularly formed from נָח ("procubuit, de camelo sidente," Simonis.) which is not used in *Kal*. 3d pret. הִנָּח. pres. without ו נִיחָה. הִנָּחָה xlii. 33. *leave as a deposit*.

241. עַד *until*. n. segol. (148, 13) for עָדִי or עָדָן (74). with בּ xlix. 10. *until*, or *as long as*. On these connected particles, see (171, 8. 242, 2).

242. V. 17. הַעֲבָד *the servant*. עָבַד *to serve*. עָבַד, in the pause, xlv. 10. עָבַד, a segolate, form i. whence the first syllable takes (-), the word being augmented, as עָבַדְתָּ ver. 19. (148, 6). עָבַדְתָּ xliii. 18. עָבַדְתִּי xl. 20. עָבַדְתָּ xlii. 10.

243. V. 18. The construction וְהָיָה קוֹלִי וְהָיָה exhibiting the present and infinitive united by ו to express the same time, though not unusual, is worth notice. Thus we have the participle and present in John v. 44. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε for ζητοῦντες.

244. V. 19. וַיִּחַר *that (his anger) is kindled*. 3 p. pres. apoc. חָקַח. This verb is often followed by ל or ב with the affix of the person angry, אָפָה being implied or expressed, as Gen. iv. 5. וַיִּחַר לְקַיִן and *Cain was angry*. See xliv. 18. Sometimes by בְּעֵינָי, as Gen. xxxi. 35. On the construction of this verb, see (230, 2).

245. אָפָה *his anger*. אָפָה for אָפָה (76) *the nose, anger*. אָפָה *to breathe*. אָפָה xlii. 6. dual, *faces*. אָפָה xlviii. 12.

246. V. 20. בֵּית הַסֵּהר. This phrase only occurs in the history of Joseph. It is evident from the context, that it means *a prison*, but the origin of it is uncertain. By some סֵהר is supposed to be an Egyptian word. See 303. Others think the expression equivalent to *domus rotunditatis* or *munimentum*. The LXX. have ἐν τῷ ὀχυρώματι.

247. מְקוֹם (the) *place*. n. m. constr. from מָקוֹם. הָיָה 57. The sentence that follows here stands for the qualifying noun (224, 5). Notwithstanding it is, in construction, the distinctive accent is used. See xl. 3, where we have two instances; xli. 10, and (247, 14).

248. אֲסוּרִי (the) *prisoners*. אָסַר *to bind*. The circle informs us that the *Kěri* or *various reading* is אֲסִירִי from אָסִיר. The *Chětiv* or *reading in the text* is from אָסִיר, which occurs xl. 3. pl. אֲסוּרִים ver. 5. 396.

249. V. 21. וַיִּט *and he inclines*. by apocope and assimilation for וַיִּנְטָה, 3 p. pres. נָטָה *to extend, to incline*, 532, by *assimilation*, 25.

250. חֶסֶד *kindness*. n. segolate, form i. having (ר) for (ר) on account of the accent. The verb עָנָה is often

construed with this noun, see xl. 14. whence Luke i. 72. ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, and elsewhere.

251. V. 22. עֲשִׂי they were doing. part. pl. עֹשֶׂה 28, i. e. *was done, the active being used for the passive*. The same idiom occurs Luke xvi. 9. ἵνα ὅταν ἐκλίπηται, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, i. e. *you may be received*, Mark iv. 29. εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, and elsewhere. See (230, 13). 322. 463. 648. So עֲשִׂי xlviii. 1. עֹשֶׂה xlviii. 2, in both of which places the LXX. have ἀπηγγέλη. So also עֲשִׂי l. 11.

252. V. 23. לֹא . . . אֵין. This expresses a complete negative. Thus Ps. x. 4: לֹא בְּחַשְׁבוֹתָיו אֵין אֱלֹהִים *God is in none of his thoughts*, not, as in the English Version, *God is not in all his thoughts*. So in Eph. iv. 29. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, and elsewhere. *On the grammatical principle of the negative* see (218, 2. 241. 4). It is connected with the *predicate* of sentences, and not with the *subject*, as in the European languages.

CHAP. XL.

253. V. 1. מְשַׁקֶּה *one who makes to drink*. (The) *cupbearer*. Hiph. part. מְשַׁקֶּה *to drink*, in constr. In ver. 21. it is used to denote the office. Pl. מְשַׁקֶּה ver. 2. by contraction for מְשַׁקְּהִים (73).

254. הַאֲפֶה *the baker*. part. Kal אָפֶה *to cook*. The previous word being in regimen did not take the article, 55.

255. V. 2. יִקְצֹף *is angry*. קָצַף xli. 10. construed with עַל.

256. שְׁנֵי *two*. constr. form of שְׁנַיִם for שְׁנַיִם ordinal. fem. שְׁנַיִם for שְׁנַיִם (138, 1), and contracted into שְׁנַיִם, see 7. (181, 2). With affix שְׁנַיִם ver. 5. *they two*. See 308.

257. V. 3. מִשְׁמֶר *the custody*. מִשְׁמֶר n. m. form i. (161), in constr. properly *place of custody*, Heemanti nouns beginning with ׀ *having frequently this sense*, viz. that of *place*, 280. 414. שָׁמֶר 85. מִשְׁמֶרֶם with affix, xlii. 19.

On the accentuation of this passage see 247.

258. שָׁם . . . אֲשֶׁר 49. 197. The mode of expressing *where*. In like manner בּוֹ . . . אֲשֶׁר xlii. 38. *in whom*, which is imitated in the New Test. 1 Pet. ii. 24. ὃ τῷ μῶλων αὐτοῦ ἰαθῆτε. See xlii. 38. xliii. 5. xliv. 16. So אֲרִי . . . אֲשֶׁר xlv. 4. The construction is explained (216, 14).*

359. V. 5. לַיְלָה *night*. n. m. same as לַיִל, having ה paragogic, and *therefore* preserving the accent in the original syllable (175, 8).

260. כְּפִתְרוֹן *according to (the) interpretation*, i. e. *according to the event*. “Unâ nocte somniarunt, sed diversæ sententiæ somnia.” Dathe. On *this form of noun*, which is *considered intensitive*, see (168). 289. 332. 387. 425. The root is פָּתַר *to explain*, used only of dreams, xl. 22. pl. פְּתָרִים ver. 8. פָּתַר part. ver. 8. the οὐνειποκρίτης of the Greeks. See Bp. Blomfield’s Persæ, Gloss. 229. 231. פָּתַר n. *interpretation*, ver. 16. פָּתַר infin. xli. 15. יִפְתָּר before Makkáph, xli. 12.

261. V. 6. בֹּקֶר *morning*. Segolate v. (152) 486.

262. זַעֲפִים *sad*. m. pl. part. זָעַף, see ver. 7.

263. V. 7. מִדּוּעַ *why*. Supposed to be compounded of מָה and דּוּעַ for יָדוּעַ *knowledge* (76), q. d. “*quæ est scientia sive mens et ratio*.” Simonis.

264. פְּגִימָם *your faces*. פָּגַם n. pl. m. *the parts of a thing that are obvious, the countenance*, from פָּגַה *to turn*,

* Est etiam frequens apud Brit. relativi pleonasmus, ut apud Heb. Cujus semen in eo, Gen. i. 11. Yr hwn y mae ei hâd ynddo. Dr. Davies’s Gram. de Relativorum structu a.

in constr. **לְפָנַי** xli. 56. with **לְפָנַי** *before*, v. 9. from which is derived the word *ἐνώπιον*, so frequent in the New Testament. Luke v. 18. *ἐξῆτοῦ αὐτὸν εἰσενέγκειν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.* **מִלְפָּנַי** xli. 46. *from before.* **בְּפָנַי** xli. 31. *on account of*; which the LXX. have rendered *ἀπὸ τοῦ λιμοῦ*. So *ἀπὸ* in the Greek Testament is found in the sense of *by reason of*. **לְפָנָיו** *before him.* xli. 28. With affix, **פָּנָי** xliii. 3.

265. **הַיּוֹם** *this day.* xli. 9. See 336.

266. V. 9. **נֶכֶדָן** *a vine.* n. segolate i.

267. V. 10. **שְׁלֹשָׁה** *a triad*, i. e. *three.* f. sing. (181, 2) in apposition (226) with the noun pl. masc. (226, 3) see 7. We have the constr. form **שְׁלֹשֶׁת** in ver. 12. **שְׁלִישִׁי** the ordinal, *the third*, xlii. 18. **שְׁלֹשִׁים** *thirty*, xli. 46. The difference of construction may be noticed, **שְׁלֹשֶׁת יָמִים** *three days.* **שְׁלֹשֶׁת הַסָּבִים** *the three baskets*, ver. 18. **שְׁלֹשִׁים** l. 23. *the third generation.*

268. **שָׁרְיָנִים** *branches.* **שָׁרִיג** an augmented n. of form III. (154, 10), and having (ר) immutable, as representing the *Páthakh* and *Dāgēsh*, *the branch of the vine*, from **שָׁרַג** *to entwine*, from the nature of the tendrils.

269. **כְּפֹרֶחֶת** *as one that was budding.* part. f. for **פֹּרֶחֶת** (192), in consequence of the guttural, with פ 133. from **פָּרַח** *to germinate.*

270. **עָלָתָהּ** *came forth.* 3 p. pret. fem. **עָלָה** 163. from this sense of the verb we have **עָלָה** *a leaf.*

271. **נֹצְהָ** *its fruit, or blossom.* נָצַץ n. defective from **נָצַץ** *to shine, to blossom.* “Vulgo flos, sed obstat series orationis tam Gen. xl. 10, quam Hiob. 15. 33. Jes. 18. 5.” Simonis. “Magis est quam פָּרַח, id enim est flos. נָצַץ autem, id quod flore discusso subnascitur, in vite est gemma, quæ proprie dicitur בֹּסֵר.” Rosenmüller.

272. **הִבְשִׁילוּ** *made ripe*, i. e. *produced ripe (grapes).* 3 p. pret. pl. **הִבְשִׁיל** *to be cooked or to ripen.*

273. אֲשַׁבְּלִיתִּיהָ *the clusters of it.* אֲשַׁבְּלִי n. m. form II. (158), see Num. xiii. 23, 24. "nomen generale, ut vitium, cypri, sive palmæ," by some derived from שָׁבַל 420. by allusion to the dropping off of the berries after drought.

274. עֲנָבִים *grapes.* s. עָנַב often used to limit אֲשַׁבְּלִי to the vine. In xlix. 11. we have דַּם־עֲנָבִים *blood of grapes,* i. e. *wine.*

275. V. 11. כֶּוֶס (*the*) *full cup.* Simonis places it under פָּסָה 155. It is fem. gen. contrary to the general rule. See (135, 4) note.

276. וְאֶשְׁחֹט *and I press out.* שָׁחַט only occurs here. Some critics give it the sense of *jugulo*, and assert that *jugulare vinum* is a common Orientalism for *to mix.* "Videtur tum moris fuisse, ut uvæ recentes in calicem regum exprimerentur. Ægyptii enim ante Psammetichi regis ætatem neque ipsi biberunt vinum, neque Diis libarunt, docti a sacerdotibus vino inesse pestiferi aliquid." Rosenmüller.

277. כַּף (*the*) *hand.* n. f. from כָּפַף *to bend.* It signifies curvature or surface in general, and is applied to the palm of the hand and sole of the foot by ellipsis of יָד or רֶגֶל.

278. V. 13. רֹאשְׁךָ *thy head.* רֹאשׁ for רִאשׁ pl. רִאשִׁים *rā, shīm* not *rō, shīm* (73. 152, 3), א being retained to avoid ambiguity, hence רִאשִׁית xlix. 3. *beginning*, a form of noun denoting condition (142, 5), for רִאשִׁית הָרִאשִׁוֹן *the former*, ver. 13. pl. רִאשִׁוֹת xli. 20.

Ex usu loquendi Hebræorum *ferre vel tollere caput est censum agere.* Censebit et numerabit te inter servos suos. Rosenmüller.

279. מִנְיָן *thy office.* מִן n. m. *a station, appointment,* מִנְיָן *to appoint.*

280. כַּמִּשְׁכָּט *according to the manner,* for כַּמִּשְׁכָּט 13.

מִשְׁפָּט n. m. from שָׁפַט *to judge*, form i. (161), *the place of judgment*, see 257. or *judgment* itself. Also, *custom, habitual method*.

281. V. 14. זְכֹר־נִי *remember me*. 2 p. pret. זָכַר ver. 23. the affix having epenthetic Nun (207, 2, 3), and excluding the final vowel of the word (209, 7). *On the use of the pret. for an emphatical imperative*, see (236, 2), so וַעֲשֵׂיהָ *and do*. הִזְכֵּר־נִי *mention me*. יִזְכֹּר xlii. 9. מִזְכִּיר xli. 9. part. *Hiph.*

282. יִיטֵב *it is (shall be) well*. 3 p. pres. יָטַב 86. same as טוֹב, see (202, 3), 285.

283. עִמָּדִי *with me*. עָמַד n. for particle (171), *used only with affix of first person*.

284. V. 15. גָּנַב גְּנָבָתִי *I was indeed stolen*. κλοπή ἐλάττων, LXX. Inf. *Pūhāl* or passive verbal noun (194) and 2 p. pret. גָּנַב. On the construction see 64.

285. טוֹב *good*. f. טוֹבָה xliv. 4, also verb, *to be good*, see 282. מְבֹרָה f. pl. xli. 5. טוֹב n. s. *the good*, xlv. 18. Hence מֵיטֵב *that which is good*, in constr. xlvii. 6.

286. V. 16. אָף *also*. “Proprie accumulationem, accessionem, inclusionem, sive inclusum quid significat, אָפָה inclusit.” Simonis. The n. for particle as 283.

287. סָל *a basket*. pl. in constr. סָלִי. סָלָל *to lift up*, the last radical being dropt. (77) 297. 344. 379. 416. 422.

288. חֹרִי *a relative noun*, see 196. It means “*full of holes*,” as in the margin of the English Version. “Canistra foraminosi operis a חֹר foramen.” Michaelis. Other critics render it *whiteness*, or *white bread*, from חָרַר which occurs in this sense, Esther i. 6. *The difference of signification in this and many other instances was probably marked by a different pronunciation of the guttural, when the language was spoken.* (12) 291.

289. V. 17. הָעֲלִיּוֹן *the topmast*. n. m. intens. form.
 260. from עָלָה 163. ■ word often used κατ' ἑξοχῆν of the Deity, and rendered *Most High*.

290. הָעוֹף *the birds*. n. s. taken collectively. עָף *to fly*.

291. V. 18. יַעֲנֶה *and answers*. 3 p. pres. apocop. עָנָה *to answer*, full form יַעֲנֶנָה xli. 16, where it is construed with אֶת, and means *to bestow in answer*.

עָנָה infin. xlv. 3. It also signifies *to suffer*, see 288; whence עָנִי *affliction*, with affix. עָנִי xli. 52. The construction וַיַּעַן . . . וַיִּשְׁמַר has given rise to the frequent use of ἀποκρίνομαι in the New Testament, as Luke vi. 3. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. So 1 Maccab. ii. 17. καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ εἶπον τῷ Ματθαίᾳ λέγοντες, κ. τ. λ.

292. V. 19. וְתִלָּה *and hath hanged*, i. e. *will hang*, by the principle laid down (236). So 333.

293. עֵץ *a tree*. n. m. *wood, a cross*. ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, Gal. iii. 13.

294. V. 20. הַלֵּדָתָהּ *(of Pharaoh's) being born*, or *birth day*. a form of inf. *Hoph*. יָלַד 2. 168. Upon the usage of הָא see (229, 8, 9). יָלַד pres. 3 p. xli. 50.

295. מִשְׁתֶּה *a feast*. שָׁתָה *to drink*. יִשְׁתֶּה 3 p. pres. for יִשְׁתֶּהוּ (73) xliii. 34. Mark vi. 21. καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, κ. τ. λ.

296. V. 23. וַיִּשְׁכַּחְהוּ *but forgets him*. שָׁכַח. שָׁכַח xli. 30. 1 p. pl. pres.

CHAP. XLI.

297. V. 1. מִקֵּץ *from*, i. e. *after the end*. 25. קָץ n. defective קָצַץ *to cut*. (77) 287.

298. שְׁנַתַּיִם *two years*. 8. יָמִים is added by pleonasm

to denote *two full years*. 184. So יָדֵשׁ יָמִים *a full month*, Gen. xxix. 14. See in No. 134 the LXX. version of this place. So 1 Maccab. i. 29. καὶ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, κ. τ. λ. The two words are in immediate apposition, (219, 3. 220).

299. עָמַד *standing*. part. עָמֵד xlv. 1. תַּעֲמִידָהּ 2 p. pl. pres. f. בַּעֲמִידָהּ xli. 46, *in his standing*, infin. without *Dāgēsh* inscribed in the ד (111, 2). וַיַּעֲמִידָהּ xlvii. 7. *Hiph.* with affix.

300. יָאֵר *river*. An Egyptian word, applied generally to the Nile as a proper name. See 640. It is sometimes found without the definite article (221, 3).

301. V. 2. פָּרוֹת *cows*. פָּרָה m. פָּרוֹת f.

302. בְּרִיאָת *fat*, f. pl. בְּרִיאָת.

303. אָחוּ for אָחוּ (148, 13) *a bulrush*, probably an Egyptian word denoting *every thing growing in a marsh*. It may be remarked that the occurrence of these Egyptian words supplies an argument in favour of the authenticity of the book of Genesis, in the same manner as the Latinisms of the New Testament do in behalf of it. 246. 300. 318. 355. 360. 363.

304. V. 3. דַּקָּוֹת *thin*. pl. דָּקָה. דָּקָה *to be comminuted*, *thin*, 327. 329.

305. שִׁפָּה in constr. שִׁפָּת n. f. *the lip*, 2d sense, *the brink, an extremity of any thing*. So χεῖλος τῆς θαλάσσης, Heb. xi. 12.

306. V. 4. יִיקֶץ *awakes*. 3 p. pres. יָקָץ 86. יִיקֶץ in pause, 1 p. ver. 21.

307. V. 5. יִישָׁן *sleeps*. 3 p. pres. יָשָׁן 86. in pause.

308. שְׁנִיָּת *a second (time)*, ordinal, f. (181, 2). 256. by ellipsis of פָּעַם. שְׁנִי m. xli. 52.

309. שְׁבָלִים *ears of corn*. pl. m. from s. f. שְׁבָלָה (141). In ver. 23. it is construed with a feminine adj., though the masculine affix is used with respect to it in the same;

the same variety occurs in ver. 27. See (215. 220, 5) This word was pronounced by the Benjamites, סבֿלֿת, Jud. xii. 6, which has been alleged as a proof that the Hebrew, like other languages, contained a variety of dialects. Vide Matt. xxvi. 73. Acts i. 19.

310. קִנְהָ *a stalk or reed.* κάνα.

311. V. 6. וּשְׂדוֹפֶת *and eaten up.* part. pass. pl. שָׂרָף, a word always used of *the blight* of corn. See 14. 215.

312. קָדִים *the east wind.* קֶדֶם *the east,* from קָדָם *to be before.* Hence Cadmus, *an eastern man.*

313. זִמְחוֹת *were growing up.* part. pl. f. Kal. זָמַח *to germinate, to flower.*

314. תִּבְלַעְנָה *swallow up.* 2 p. pres. בָּלַע. תִּבְלַעְנָן ver. 24. the same.

315. V. 7. מָלֵא *full.* f. pl. מְלֵאוֹת. Also a verb, *to be full*; whence יִמְלֵאוּ xlii. 25. 3 p. pres. Pihél, *they fill*; where it has two nouns as its *complements*, פְּלִיָּהם *the thing filled,* and פֶּר *the thing that fills,* the latter being put *absolutely*, 142. מָלֵא imp. xliv. 1. 549.

316. V. 8. וַתִּפְּעֶם *that (his spirit) was troubled.* ἐταράχθη, LXX. 3 p. pres. Niph: with accent drawn back on account of ו (119). פָּעַם is not used in Kal, “plenus fuit, in specie curis, irâ, &c.” Simonis.

317. רוּחוֹ *his spirit.* from רוּחַ ver. 38. n. with furtive Páthakh (45).

318. חֲרָטְמִי pl. of חֲרָטִים *a diviner.* A word of uncertain origin, ἱερογγραμμάτης, LXX. “ἱερογγραμμάτης, scripturæ hieroglyphicæ et eruditionis universæ apud Ægyptios peritus,” Mill quoted by Simonis. The word occurs also in Daniel. Some critics consider it an Egyptian word.

319. חֲכָמֶיהָ *wise men of it.* חָכָם n. m. ver. 33. *wise.*

320. אוֹתָם *them,* 32, viz. *his dreams,* though the singular had preceded it.

321. V. 13. כֵּן *so, thus*, (174, 2), for כִּנֵּן (241, 5 note). כֵּן before *Makkáph*, xliv. 10. Originally perhaps a verbal from כָּנַן or כִּנֵּן 337, meaning *right*; whence כְּנָנִים xlii. 11. *upright men*. כֵּן עָלַי xlii. 21. See (242, 15).

322. The *Hiphhíl* הִשִּׁיב, see 93. may either refer to Pharaoh, or to Joseph. In the latter case it must mean by a bold figure of speech, *declared that I should return*. See (157, 6). Or it may be explained on the principle mentioned, 251. *One restored*, i. e. *I was restored*. So the LXX. ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι.

323. V. 14. וַיִּרְצְחוּ *and they bring him hastily*. יִרְצֵץ *Hiph.* from רָצַח *to run*. We have here short *Khírík* and *Dāgēsh* for long *Khírík*.

324. וַיִּגְלַח *he shaves*. 3 p. pres. *Pihél*. גָּלַח does not occur in *Kal*.

325. יַחֲלֶה *he changes*. חָלַה *to come behind*, in *Pihél* *to change*, or *make to succeed*. חֲלִיפָה xlv. 22. ■ *change of garment*.

326. V. 16. בְּלִעְדֵּי *without me*. A particle compounded of בֶּל a negative, עֲדִים pl. in constr. of עָד, meaning, *besides, except*, and affix; “q. d. defectus processionum ad,” Simonis, or of בָּ, ל, and עָד (171, 7). בְּלִעְדֵּיהָ xli. 44.

327. V. 19. דִּלְוֹת same as דִּקְוֹת *thin*. דָּל from דָּלַל *to be exhausted*, 304. 329.

328. מְאֹד *greatly, very*. n. of intensity, used as a particle. It is imitated in the LXX. and New Test. by σφόδρα, as here ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα. Matt. ii. 10. ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα, and in Apocrypha passim, as καὶ ἐγένετο ὄργη μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα, 1 Maccab. i. 64. see below ver. 31.

329. רַקֹּת *tender, thin*. רָקַה *to be delicate*, 304. 327. The singular רָק is taken as an adverb *only*, ver. 40.

330. V. 21. בְּתִחְלָה *in the beginning*, 13. תְּחִלָּה n. f. form iv. (163) for תְּחַלֵּל from חָלַל *to pierce, to loose*.

Pihél, to profane. Hiph. to begin. Hence *הָלַלְתָּ* *thou profanest*, xlix. 4. * *הִתְחַלְּינָה* *they began*, xli. 54. 2. pl. f. pres. *Hiph.* *הִחָל* xliv. 12. construed with ל. From this verb is derived *חָלַל* *profane* (243), and with ה paragog. *חָלַלְהָ*, a word expressive of indignant abhorrence, construed with מן, xliv. 7, “in profanum sit, nefas.” Simonis. *μὴ γένοιτο*. LXX. They have also rendered it in many places by *ἰλεώς σοι*, the expression used by Peter, Matt. xvi. 22. This interjection is construed with ל of the person, and מ of the thing.

331. V. 23. *צַנְמוֹת* this word is only found in this passage, and is of doubtful meaning, *thin, dry*, “quales in lapidoso solo aut petrâ rarâ humo tectâ nasci solent.” Michaelis in Simonis Lex.

332. V. 27. *רָעַב* *hunger, famine.* The intens. form *רָעַבֹּן* 260. occurs xlii. 19. In xlii. 33. the expression *אֶת־רָעַבֹּן בְּמִתְקֵם* is elliptical for *אֶת־רָעַבֹּן*, as in v. 19. *רָעַב* *to be hungry*, whence *הִרְעַב* xli. 55. 3 p. f. pres.

333. V. 30. *וְכָלָה* *and shall consume, make an end*, xliv. 12. 292. *Pihél* from *כָּלָה* *to be completed* (154, 7). *הִתְחַלְּינָה* ver. 53. *כָּלִי* xliii. 2. with ל. *וַיִּכַּל* apoc. pres. xlix. 33.

334. V. 31. *כָּבֵד* *it shall be heavy.* adj. and verb, xliii. 1; used of *dulness of vision*, xlviii. 10; of *multitude*, l. 9. Hence comes *כְּבוֹד* *glory*, xlv. 13. By the same association *βάρος* has a similar signification in the New Testament, as is perhaps the case 1 Thess. ii. 6, *δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι*. See Schleusner in v.

335. V. 32. *הַשְּׁנוֹת* *the being repeated.* Inf. *Niph.* *הִשְׁנָה* *to change.* Hence *הַשְּׁנוֹת* n. m. *repetition*, used as an adj. *double*, as *כֶּסֶף הַשְּׁנוֹת* xliii. 12. *money of repetition*, i. e. *double money*. In xliii. 15. we have *כֶּסֶף הַשְּׁנוֹת*. *מִרְכַּבְתָּ* xli. 43, with the article before the second word, *the second chariot*.

336. פַּעַמַּיִם *two times*. dual in pause. פֶּעַם *a foot or step*. הַפֶּעַם *this time*, xlvi. 30. See 265.

337. נִבְּנוֹן *is established*, *Niph.* 3 p. pret. for נִבְּנוֹן (201, 2), from בָּן not used in *Kal*. יָבִינוּ xliii. 25.

338. מַמְהֵר (*is*) *making haste*. *Pihél* מָהַר *to hasten*, construed with ל. יִמְהַר xliii. 30. מִהֲרֵי xlv. 9. *Dāgēsh* being omitted.

339. V. 33. נִבְּנוֹן *intelligent*. Part. *Niph.* from בָּן or בִּין originally to *separate*, metaph. to *understand*, 407.

340. וַיִּשִׁיתָהוּ *and place him*. יָשַׁת xlv. 4. pres. from שָׁת or שִׁית (201, 11). יָשַׁת xlviii. 14. with ו.

341. V. 34. חֲמֵשׁ *divide into fifths*. verb derived from the cardinal חָמֵשׁ *five*, xliii. 34. f. חֲמִשָּׁה xlvii. 2. Hence חֲמִישִׁית xlvii. 24. *a fifth*. חֲמִשׁ *a division into five*, xlvii. 26.

342. V. 35. קָבַץ *to collect*. הִקְבִּיצוּ xlix. 2. *Niph.* imp. 2 p. pl.

343. צָבַר *to store up*.

344. בָּר *corn*. “frumentum a paleâ separatum et purgatum.” Simonis. בָּרַר *to cleanse*. See 287.

345. תַּחַת *under, in lieu of*. xlv. 33, “proprie stratio et quasi inferioritas, locus inferior et substratus.” תַּתְּחַת l. 19.

346. בְּעָרִים *in the cities*. ב with (◌) the vowel of the article. 13. עָרִים from sing. עִיר for עִיר n. segol. 4th form. xli. 48. for עִירִים (73), (151, 2).

347. V. 36. תִּפְּרָת *is, i. e. shall be destroyed*. פָּרַת *to cut*, 2 p. pres. f. *Niph.*

348. V. 39. כְּמֹדֶךָ *like thee*. כְּמֹי and כְּמֹי for כָּ as, 133. with the affix. Simonis says, “*proprie nomen est, speciem, instar significans, ut כְּמֹנִי secundum speciem, i. e. instar mei*, xlv. 15.

The construction of the *Hiphhil* requiring two complements is well illustrated by הוֹדִיעַ in this verse (229, 11).

349. V. 40. פִּיִּךְ *thy mouth*. פִּי m. constr. for פִּיהָ, n. segol. 4th form (151, 2), *a mouth*. פִּי xlv. 12. *my mouth*. the pronominal affix being dropped after י (145, 7). פִּיִּי xlii. 27. לִפִּי xlvii. 12. עַל פִּי xliii. 7. *according to*. פִּי being used pleonastically, as דְּבַר 69. xlv. 21. *according to the saying*.

350. יִנָּשֶׁךְ *shall depend, or dispose* (their affairs), pres. by *Assimilation* 25. from נָשַׁךְ, generally *to unite*, then *to arrange, dispose* a thing or one's self; in particular *to arm, to kiss*. יִנָּשֶׁךְ xlv. 15. l. 1.

351. בִּסְאָה *a throne*. derived either from כָּסָה 155, in which case it will mean *a covered seat*, or put for כִּרְסֵא (in which form it appears in the cognate dialects), the excluded letter being represented by *Dāgēsh*.

352. V. 42. וַיִּסָּר *and he takes off*. *Hiph.* pres. סָר *to recede*, for יָסַר, in consequence of final *Rēsh* (201, 10). סָרָה xlviii. 17. inf. יָסַר xlix. 10.

353. טַבָּעָתוֹ *his ring*. טָבַע *to be immersed*. טָבַע n. f. “annulus obsignatorius, q. d. immersio, quod mergatur in lutum sigillare.” Simonis. “Annulus regius omnibus temporibus apud Orientales signum regiae potestatis fuit.” Rosenmüller.

354. וַיִּלְבֹּשׁ *and makes him put on*. *Hiph.* from לָבַשׁ *to clothe*. לָבַשׁ *clothing*, xlix. 11.

355. נֶשֶׁשׁ *fine linen*. “Orta e voce Ægyptiacâ Shenseh, quæ byssum significat ex gossypio arbore vel frutice decerptam.” Rosenmüller. ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην. LXX. Thus, Luke xvi. 19. ἀνθρώπος τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδύσκειτο πορφύραν καὶ βύσσον.

356. רֶבֶד *a neck chain*. here in constr.

357. זָהָב *gold*. On the use of the definite article (see 221).

358. צִוָּאר *the neck*. צִוָּארִי xlv. 14. pl. in constr.

359. וַיַּרְכֵּב *and makes to ride*. *Hiph.* רָכַב construed

with על or כּ. Hence רִכְבּוֹ xlix. 17. *his rider*, part. with affix. מִרְכָּבָה and מִרְכַּבְתִּי xli. 29. *a chariot*. See Est. vi. 11, where we read that the same honour was paid to Mordecai.

360. אֶבְרֶךְ probably an Egyptian word, 303. The two interpretations most commonly adopted are *bow the knee*, or *adorned by the king*.

361. וְנָתַן and *he puts*. infinitive absolute, see 206. The Samaritan has וְנָתַן. “Potest lectio recepta defendi ex idiotismo, quo verbum finitum cum infinitivo constructum sæpe solet omitti. Plena constructio extat, Numb. xxi. 2. נָתַן תִּתֵּן.” Dathe. “Whenever the infinitive absolute stands alone, and is used in a definite sense, the expression is elliptical, the definite verb being omitted, which would complete the phrase.” M. Stuart’s Heb. Gram. § 212.

362. V. 44. רֶגֶל *the foot*. n. segol. i. form רִגְלֵיהֶם xliii. 24. רִגְלָיו xlix. 10. 391.

363. V. 45. שֵׁם *the name*. n. m. “signum eminens, nota distinguens, titulus.” Simonis. שָׁמָּה *to be high*.

Jerome says the words שָׁמָּה פִּצְּתָהּ פִּצְּתָהּ are Egyptian, meaning *Saviour of the world*. Others interpret it, *Revealer of secrets*. שֵׁן is said to be Egyptian for *the Sun*, and to mean in this place *Heliopolis*, as the LXX. have rendered it.

364. כֹּהֵן *priest*. כָּהֵן in *Pihél*, to *act as a priest*. From Exod. xix. 22, it has been inferred that the word originally means *one that approaches*, viz. to the presence of God.

365. V. 46. בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה *thirty years old*. 5. 267, 8.*

* It is literally translated in Welsh, A Joseph oedd fab deng mlwydd ar hugain.

366. V. 47. וַתֵּשׂ *and brings forth*. 28. καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ . . δράγματα. LXX. Hence the use of ποιέω in the New Testament, as in Matt. vii. 17. οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρπὸν καλοῦς ποιεῖ. Luke xiii. 9. ἄν μὲν ποιήσῃ κάρπον, and elsewhere.

367. לְקַמְצִים *by handfuls*. δράγματα, LXX. קָמַץ *to collect into the hand*. קָמַץ *the fist*.

368. V. 48. סְבִיבֵתֶיהָ *around it, the suburbs of it*. f. pl. from סָבַב *a circuit*, with affix. סָבַב 59.

369. V. 49. חֹל *sand*.

370. יָם *the sea*. n. defective. This is a common metaphor in Scripture, see Gen. xxii. 17. Hence Heb. xi. 12. καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

371. הִרְבָּה *much*. a form of infin. *Hiph.* from רָבָה *to be great*, 462, used adverbially (222). “*Multiplicari, multiplicatio, et adverbialiter multum, valde.*” Simonis.

372. חָלָה *he ceased*, taken impersonally, 23.

373. V. 50. יָלַד 294. The apparent nominative נִשְׁנִי בָנִים, 23. is here taken collectively in apposition with the real nominative implied, and has therefore only a *logical agreement with the verb*, (215, 5) 123. See v. 57.

374. V. 51. בְּכוֹר *the first born*. בְּכֹרָה *primogeniture*. n. f. xliii. 33.

375. מְנַשֶּׁה *Manasseh*. part. *Pihél* נָשָׁה *to forget*, whence נִשְׁנִי בָנִים *hath caused me to forget*, for נִשְׁנִי 3 pret. with affix (211), or infinitive by ellipsis, 361. Michaelis says it is a Syriasm.

376. עָמַל *labour, sorrow*, n. m.

377. V. 52. אֶפְרַיִם *Ephraim*, (ר) for (-) in pause. פָּרָה *to bear fruit*. Forma dualis, says Rosenmüller, quod hic secundus esset, quasi geminam dicas *fæcunditatem*. הִפְרִי 3 p. pret. *Hiph.* *hath made me fruitful*. יִפְרֶה xlvii. 27. מִפְרָה xlviii. 4. *Hiph.* part. with affix.

378. V. 55. צָעַק *to cry out*. pres. יִצְעַק.

379. הָעָם *the people*. ה with (ר) (180, 9). עָם n. defective, 218. 287, for עָמם.

380. V. 56. פָּתַח *to open*. יִפְתָּח xlii. 27. 3 p. s. pres. Hence פָּתַח *an opening, or door*, xliii. 19. by the idiom of the language, *at the door*, the word being put *absolutely* (220), as בֵּית xlv. 16. *in the house*; a similar construction occurs xlii. 25. xliv. 1.

381. שָׁבַר commonly *to break*. Here, *to sell corn*, a signification which it draws from שָׁבַר *corn*, xlii. 1, whence שָׁבָרָם xlii. 26; also *to buy corn*. The foregoing words are elliptical, either for שָׁבַר בָּהֶם אוֹשֵׁר בְּלִפְתָּיִם *all the houses in which was food, or which were with them*, the Egyptians, i. e. which they had. לְשָׁבַר ver. 57. שָׁבַר xlii. 2. imp. נִשְׁבָּרָה xliii. 4. 1 pl. pres. הַמְשַׁבֵּר xlii. 6. *the person who sells corn*, part. *Hiph*.

382. נִיחַזַּק *and is strong*. חָזַק ver. 57. originally *to bind, to strengthen, and to be strong*, 3 p. pres.

הִתְחַזַּק *he strengthened himself*. 3 p. pret. *Hithp*. xlviii. 2.

CHAP. XLII.

383. V. 2. וְנִחְיֶה *and we live, that we may*. 1 p. pl. pres. חָיָה for חָיִי (204, 6) 121. חָיִי xlv. 27. apoc. pres. וְחָיִי xlii. 18. *and live*, i. e. *ye shall live*, imperat. 2 p. pl. הִחְיִיתָנוּ *thou hast kept us alive*, xlvii. 25. 2 p. pret. *Hiph*. חַיּוֹתָ xlv. 7. inf. Hence also חַיִּים n. pl. *life*, xlvii. 8. חָיִי xlvii. 28. חַי adj. *alive*, xliii. 7. in pause חַי xliii. 27; also *life*, used by ellipsis of חַי in adjuration as in xlii. 15. *by the life of Pharaoh*, where it is in the constr. form חַי. Before the word יְהוָה it is always pointed חַי. מַחְיָה xlv. 5. n. f. *food, preservation of life*.

נִחְיֶה וְלֹא נָמוּת here and xliii. 8, is an instance of a mode

of expression often adopted for the sake of *emphasis*, when first a positive statement is made, and then the contrary is denied. See Isaiah l. 10. Thus 1 John i. 5. ὁ θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμίᾳ. v. 6. ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀληθειάν.

384. V. 4. בְּיָמִין *Benjamin, son of right hand*. 5. יָמִין *the right hand*, xlviii. 13.

385. בֶּן *lest perhaps*. for its derivation see (242, 5).

386. יִקְרְאוּ *happen to him*. קָרָא is here used, as is frequently the case, for קָרָה, see (202, 4), 413. So יִקְרָא xlix. 1, where it is construed with אָת; קִרְאוּ ver. 38. and לִקְרֹאת xli. 29. for לִקְרֹאת. See 150. 418.

387. אָסֹן *a great calamity*. n. intens. 260. The root אָסָה is not found in Hebrew. The LXX. render it μαλακία here and xli. 29. So in v. 38. they have καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, which may throw light on the use of this word in the New Testament. See Matt. iii. 23.

388. V. 5. כְּנָעַן *Canaan*. with (ר) in pause.

389. V. 6. שָׁלִיט *Lord*. augmented noun, form III. (154, 10) from שָׁלַט *to be powerful*; whence *Sultan*.

390. V. 7. קָשׁוֹת *hard things*. קָשָׁה adj. Verb of same form, *to be hard*. קָשְׁתָּה xlix. 7. 3 p. pret. fem. at a pause.

391. V. 9. מְרַגְּלִים *spies*. part. *Pihél*. רָגַל from רָגַל 362. *to move the foot, to explore*, in a bad sense; *to calumniate*.

392. עֲרֹת *nakedness*. n. f. constr. עָרָה from עָרָה *to be naked*, the last radical assuming its original form ו, (202, 7).

In v. 11. בְּכֵן אִישׁ אֶחָד בָּחַנּוּ afford an instance of the usual mode of construction in Hebrew, by which the most prominent idea, in this case the predicate, is put

first for the sake of emphasis (212, 3). Others occur vv. 18. 21. 34. xlix. 5. 9. See 421.*

393. V. 13. הַקָּטָן *the youngest*. הָיָן adj. *small*, also הָיָן xliv. 20.

394. V. 15. תִּבְחַנּוּ *ye are (shall be) proved*. 2 p. pl. *Niph.* בָּחֵן *to prove*, with (·) restored in the pause (120, 6). וַיִּבְחֵנוּ ver. 16.

395. הֵנָּה *hither*. הָנָּה עַד xliv. 28. *up to this time*, 241. On the construction of this passage see (242, 9).

396. V. 16. הֵאָסְרוּ *be bound*. *Niph.* imp. 2 p. pl. אָסַר 248. with (·) because of א. וַיֵּאָסֶר xlv. 29. pres. used of yoking horses in a chariot. אָסַר xlix. 11. *binding*, part. with , paragog. (175, 15, 16) 495. אָסַר ver. 19. pres. *Niph.*

The accent *Mūnákħ* is here used for the euphonic (131), in the 3d place (127, 2) 481.

397. הֲאֵמֶת *whether truth*. 176. from אָמֵן 400. comes אֱמֶת, and by contraction אֵמֶת n. *truth* (76).

398. V. 17. וַיֵּאָסֶר *and he puts (them) all*. אָסַף *to collect*. אָסַף xlix. 1. imp. *Niph.*

399. V. 19. יִרָא *one that fears*. Also verb of same form, whence וַיִּירָא ver. 35. 3 p. pl. pres. in pause. תִּירָא xlv. 3. 2 p. s. תִּירָא xliii. 23. It is sometimes construed with מ, as xlv. 3; whence in Hebrew Greek φοβεῖσθαι ἀπό, as Luke xii. 4. μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, and 1 Maccab. xi. 62. καὶ ἀπὸ λόγων ἀνδρὸς ἀμαρτώλου μὴ φοβηθῆτε.†

400. V. 20. יֵאָמֵן *shall be established*. *Niph.* 3 p. pl. dres. אָמֵן in its first sense *to be firm*, then *to be true*, also

* This is common in Welsh as here Gwyr cywir ydym ni. Matt. xii. 8. Arglwydd ar y Sabbath hefyd yw Mab y dyn. The Welsh translation of Isaiah lv. 8. gives the exact turn of the original, which the English does not.

† So in Welsh, Nac ofna rhagddynt hwy. Josh. xi. 6.

to nourish. In *Hiph.* to believe. הָאִמֵּין 3 p. pret. xlv. 26. the characteristic ה of *Hiphhíl* taking (·) before the guttural (195, 2) 476.

401. V. 21. אָבֵל *truly*. particle.

402. אָשָׁם *guilty*. n.

403. צָרָה *affliction*. צָרַר *to compress, afflict*, with נָפַשׁ, see 127. 419. So Matt. xxvi. 38. περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου.

404. בְּהִתְחַנֵּן *in his seeking favour*, i. e. *when he was*, *Hithp.* 202. “Continuo et enixe ad misericordiam commovere conatus est, deprecatus est.” Simonis. יִחְנֶךָ xliii. 29. *be gracious unto thee*, for יִחְנֶךָ by a transposition of points, though Schultens considers it as present *Hoph.* from הִנָּה *to incline, be inclined unto thee*.

405. V. 22. נִדְרָשׁ *is required*. דָּרַשׁ *to seek*, *Niph.*

406. V. 23. מְלִיץ *an interpreter*. *Hiph.* part. of לִיץ *to speak a foreign tongue, to mock*.

407. בֵּינֵיהֶם *between them*. בֵּין a noun denoting *distinction*, 339. in constr. form (p. 149, note. 171, 6). On the two modes of construction when this particle is used, see (241, 14). מִבֵּין xlix. 10. *from between*. We have here its pl. used as a particle. The dual also occurs, as 1 Sam. xvii. 4. אִישׁ הַבָּנִים *a champion, or man between the two parties*.

408. V. 25. וַיִּצַּו *and he orders*. pres. apoc. *Pihél.* צִוָּה does not occur in *Kal*. לְצִוָּה xlix. 33. infin. with ל. וַיִּצְוֶה l. 16. 3 p. pl. where it is construed with אֵל *they deputed, or commissioned one*. צִוִּיתָה xlv. 19. *Pūhál*, with ה paragog.

409. כְּלִיָּהֶם *their sacks*. כְּלִי pl. כְּלִים from כָּלָה 333. “quicquid usu quotidiano consumitur et atteritur,” *furniture, vessels in general, a garment, warlike instrument*, as xlix. 5.

410. צָדָה *food. viaticum*, properly that which is caught in hunting. צָדַה *to hunt*.

411. לַדֶּרֶךְ *for the way*. הָ being excluded, 13. נֶגְדָה n. segolate. בִּגְדָה ver. 38.

412. V. 26. חָמֹר *an ass*. perhaps from his reddish colour, חָמַר *to be red*. On the gender of this noun see (135, 4. note.) Ver. 26. לַחֲמִירָהּ, ver. 27. לַחֲמִירָו xliii. 24. See 495.

413. V. 27. מִסְכָּוָא *fodder*. n. derived from סָפָא in the sense of סָפָה *to consume*. See 386.

414. מְלוֹן *an inn, or place of lodging*. 257. לֹוֹן *to sojourn*. The LXX. have οὗ κατέλυσαν. Luke ii. 7. δίοτι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. See 13. 411.

415. אֶמְתַּחַת *a sack*. n. from מָתַח *to extend, augmented* by א (157, 2. 158) “continuitatis et firmæ consistentiæ indice.” Simonis.

416. V. 28. לִבָּם *their heart*. לֵב n. defective for לִבָּב, which also occurs. לִבּוֹ xlv. 26. (77) 287. The phrase לֵב יִדְבַּר עַל לֵב l. 21. literally *to speak to the heart*, means *to comfort*. It occurs Isaiah xl. 1. and elsewhere.

417. וַיִּחַדְדוּ *and they tremble*, in a pregnant sense 191. חָדַד. 3 p. pres. pl. (106, 2).

418. V. 29. חֲקִירוֹת *the things that happen*. part. f. pl. חָקַד *to meet, to happen*, 386. וַחֲקִירָהוּ xliv. 29.

419. V. 35. צָרוֹר *a purse, or bag*, n. m. צָרַר same as צָוַר 403. “*The bag of his silver*,” for *his bag of silver* (224, 8). pl. f. צָרוֹרוֹת (141).

420. V. 36. שָׁבַלְתֶּם *ye have deprived*. 2 p. Pihél שָׁבַל *to be deprived*, whence the two forms שָׁבַלְתִּי and שָׁבַלְתִּי xliii. 14. (188, 15).

421. עָלִי 65. Perhaps there is an emphasis in this passage not marked in the English Version. Against me are all these things. LXX. ἐπ’ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα. See 392. So לִיָּהֶם xlviii. 5. קָבַיָּהֶם xlviii. 9.

In xlviii. 7. Rosenmüller observes upon עָלַי Plures exponunt *apud me*, sed videtur potius dolor ejus indicari, q. dicas, *magno meo damno, quod ægerrime tuli*.

422. V. 38. לְבַדּוֹ *alone, by himself*. a particle compounded of לְ, בָדָה n. denoting *separation*, from פָּדָד *to be separate*, and the affix : so לְבָדָם xliii. 32. with *Dāgēsh* in ד, 287.

423. נִשְׁאַר *is left*. שָׁאַר *to survive*, Niph. pret. whence שְׁאֵרִית xlv. 7. *a remnant*, n. f. See (137, 2. 142, 5).

424. שֵׁיבתי *my grey hairs*. שֵׁיבָה *greyness*, n. f. שֵׁיב *to be grey*.

425. יָגוֹן *great sorrow*. n. intens. יָגַה *to be grieved*, 260.

CHAP. XLIII.

426. V. 2. שָׁבוּ שָׁבְרוּ *return, buy*, i. e. *go again and buy*. 165. 381. On this idiom see (222, 4) xlv. 4.

427. מְעַט *a little, smallness, few*. From מָעַט *to be small*, see xlvii. 9.

428. V. 3. עֵיד in *Hiph. to testify*. construed with ב, does not occur in *Kal*. On this idiom see 64. and ver. 7. διαμαρτυρία μεμαρτύρηται. LXX. In v. 6. they have ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν.

429. בְּלֹאִי *except*. particle formed by the addition of י paragog. to the segolate n. בָּלַת *cutting off, separation*, followed by אָם xlvii. 18. See (241, 8).

430. V. 6. הִרְעַתֶּם *did ye act ill*. *Hiph.* רָע 21. with (·) for (י) (201, 10). וַיִּרָע xlviii. 17. is formed as from יָרַע in the same sense, *it was evil*. See (202, 3).

431. V. 8. טַפֵּינוּ *our little ones*. מָה *a little child*. Root מָפַה not found in Hebrew, (77) 287.

432. V. 9. אֶעֱרֹבֵנוּ is usually rendered *will be surety for him*. עָרַב is *to mix, to trade, to undertake for another*,

whence ἀρράβων in the New Test. Some give to it the sense *to bring down*, here and xlv. 32. LXX. ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν.

433. נָצַף not used in *Kal*. In *Hiph.* to place. וַיִּצָּף xlvii. 2.

434. V. 10. לֹא־לֵא unless. a compound particle from לֵא *if, perhaps*, l. 15, and לֵא for לֹא *not*.

435. מָהָה not used in *Kal*, from which is formed the unusual species הַמְהִמָּה *to delay* (184), with the first radical doubled. The point in the ה called *Mappík* (47) shews that it is *radical*, not *quiescent*, 460. 512, in which case the verb, though ending in ה, is regularly conjugated (202, 6).

There is an aposiopesis here, as in Luke xiii. 9, ἄρα μὲν ποιήσῃ καρπόν.

436. שָׁבְנוּ 93. The force of the preterite here should be noticed. *We should have returned*, see (238).

437. V. 11. זָמְרָה a song. n. f. *that which is celebrated in song*, from זָמַר *to prune, to modulate*, whence מְזִמֹּר *a psalm*.

438. מִנְחָה *an oblation or gift*. In the Levitical law a meat or drink-offering. The root מָנָה *to give*, is not found in Hebrew, but in Arabic.

439. דְּבַשׁ *honey*. Many critics think it is *the juice of grapes or palms* curdled to the thickness of honey.

440. קִטְמִיִּים *Pistachio nuts*.

441. אֶשְׁקֵר *the almond*. from שָׁקַד *to be diligent*, this tree being the first to put forth fruit; which derivation explains a remarkable instance of *Paronomasia* in Jer. i. 11, 12. a figure very frequently used in the Old Testament. 444.

442. V. 12. אֵלַי *perhaps*. A compound noun (171, 5). See xlix. 8. 16. 19.

443. מִשְׁגָּה *an error*. n. m. שָׁגָה *to err*.

444. V. 14. **עֲשֵׂה** *the Almighty*. n. pl. (139, 6) which is variously derived. “Ex significatione radicis Arab. **עֲשֵׂה** quæ sensum habet roboris et eminentiæ.” Simonis. It is connected by Paronomasia with this root in Joel i. 15. **כְּעֵשֶׂה מִשְׁעֵי יְהוָה**. With the conclusion of this verse compare Esther iv. 16. **וְכַאֲשֶׁר אָבְדֹתַי אֶבְדֹתַי**.

445. **רִחֵם** n. pl. **רִחֲמִים** *pity*, “proprie commotiones viscerum et uteri. τὰ σπλάγχνα.” Simonis. ver. 30. **רִחְמֵי** *his bowels*, xlix. 24, *the womb*. δὴν χάριν. LXX. Hence in the New Testament the use of σπλάγχνα and σπλαγχνίζομαι. Philip. ii. 1. εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί.

446. V. 16. **צִהָרִים** *mid-day*. a dual form from **צִהָר** *light*, “quod relationem habet ad duo diversa tempora,” Simonis; which connects it with the rule (138, 3) 587. 621.

447. V. 18. **גָּלַל** *to roll*. *Hithp. to roll himself*. “Clericus metaphorum esse putat e luctâ deductam. Sensus LXX. ita expresserunt, τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, eosque secutus Hieronymus, ut devolvat in nos calumniam.” Rosenmüller.

448. **נָפַל** *to fall*. *Hithp. to rush upon with violence*. **וַיִּפֹּל** xlix. 17. present with ו. **וַיִּפֹּלִי** xlv. 14.

449. V. 19. **נִגַּשׁ** *to approach*. **וַיִּגַּשׁ** xlvi. 14. *Hiph.* pres. **וַיִּגַּשׁ** imp. xlv. 4. **וַיִּגַּשׁ** 3 p. pres. in pause, xlv. 4.

450. V. 20. **בִּי אֶדְרִי**. The same phrase occurs xlv. 18. Exod. iv. 10, 13. The LXX. render it δεόμεθα Κύριε. Simonis considers **בִּי** as a particle of entreaty derived from the imperat. *Hiph.* **דָּרַי** of a verb *to pray*, and agreeing with **אֶדְרִי**, Marc. i. 24. and elsewhere. Many other interpretations are proposed, some taking it for the inseparable ב with the affix. Gesenius considers it to be contracted for **בְּעִי** *entreaty*. See (243, 2) and the note upon it.

451. V. 21. **מִשְׁקָל** *weight*. n. m, **שָׁקַל** *to weigh*.

452. V. 23. **מִטְמוֹן** *hidden treasure*. n. m. **טָמַן** *to hide*.

453. V. 24. רָחַץ *to wash*, used of *the person*. See 582.

454. V. 28. וַיִּקְרִי *they fix their eyes reverently on the ground*. 3 p. pres. pl. בָּקֵר.

455. V. 30. פָּמַר not used in *Kal*. *Niph.* *to be warmed*.

456. V. הַקִּדְרָה *to the inner part of the house*. קִדְרָה n. segol. with הָ. See 83.

457. V. 31. יִתְאַפֵּק *strengthens himself*. אָפַק only occurs in *Hithp*.

458. V. 32. תוֹעֵבָה *an abomination*. n. f. תָּעַב in *Pihél*, *to abominate*. Rosenmüller cites Herod. 11. 41. τῶν εἵνεκα οὗτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνή . . . μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἑλληνος χρῆσεται, οὔδε κρέως καθαροῦ βοὸς διατετμημένου Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ γεύσεται.

459. V. 33. הַצָּעִיר *the younger*. צָעִיר *little*. צָעַר *to be small*. הַצָּעִירָה *minority*, n. f.

460. V. תָּמָה *to be astonished*. 435.

461. V. רֵעַ *a friend*. n. m. אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ has the same force as אִישׁ אֶל-אֶחָיו xlii. 28. *one with the other*.

462. V. 34. וַתֵּרָב *and it was great*. pres. apoc. from רָבָה 371. וַיִּרְבֵּי xlvii. 27. הִרְבִּיתָהּ xlviii. 4. Herod. 6. 57. ἦν θυσίῃν τις δημοτελὲς ποιέηται, πρώτους ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἵζειν τοὺς βασιλῆας, καὶ ἀπὸ τούτων πρῶτον ἄρχεσθαι διπλήσια νέμοντας ἑκατέρῳ τὰ πάντα ἢ τοῖσι ἄλλοις δαιτύμονεσι. Xenophon de Repub. Lac. 15. 4. mentions the same circumstance, and adds, οὐκ ἵνα διπλάσια καταφάγοιεν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἀπὸ τοῦδε τιμῆσαι ἔχοιεν εἴτινα βούλοιντο.

463. V. שָׂבַר *to drink plentifully*. Hence σίκερα, Luke i. 15. וַיִּשְׂבֵּר *inebriating liquor*. וַיִּשְׂבֵּר is perhaps taken impersonally. 251.

CHAP. XLIV.

464. V. 2. כַּבֵּיעַ *a cup*. n. m.

465. V. 3. אָנר *shone*. pret. for אָנר (201, 2). On the construction of ver. 4. see note on (229, 9).

466. V. 4. רָדַף *to pursue*.

467. V. 5. נָשַׁג not used in *Kal*. *Hiph.* *to reach, to overtake*.

468. V. 6. שָׁלַם *to be whole*. *Pihél*, *to make whole, to perfect, to return, to compensate*, see 37.

469. V. 5. נָחַשׁ *to dig*. 11. *to divine*, from נָחַשׁ *a serpent*, xlix. 16, “nam multa exempla ὀφιομαντείας occurrunt apud veteres. Alii statuunt verba fodiendi etiamsensum habere hariolandi et explorandi.” Simonis. “Κυαθομαντείας recentioribus adhuc temporibus in Ægypto notam fuisse patet.” Rosenmüller.

470. V. 8. אוּ or. particle.

471. V. 10. נָקִי for נָקִיָּה by (74), see (note, p. 238), and נָקִיָּה *guiltless*. נָקָה *to be pure*.

472. V. 12. חָפַשׁ *to search*. *Pihél* same with intense signification.

473. V. 13. עָמַס *to lade*.

474. V. 16. נִצְטַדֵּק *do we (shall we) justify ourselves*. δίκαιομασμεν. LXX. *Hithp.* צָדַק *to be just*. The preformant letter ט is transposed with צ and changed into ׀ (83).

475. V. 17. עֲוֹן *iniquity*. צָוָה *to be perverse*.

476. V. 18. אוֹז *the ear*. dual אוֹזִים with short (ו) 135. Hence the verb in *Hiph.* הָאָזִין *to give ear, to listen*, הָאָזִין having (ו) 400.

477. V. 20. יָתַר not used in *Kal*. *Niph.* *to survive, to be left*. On the formation of which see (200, 14), 488. *Hiph.* *to excel*. הִתְיַתֵּר xlix. 4. 2 p. pres. see 556.

478. V. 28. אָךְ *surely*. particle.

479. V. 30. קָשַׁר *to bind*. קוֹשֵׁרָה part. pass. f. On the force of this participle, as distinguished from that of *Nipphal*, see (157, 19). The same phrase occurs

1 Sam. xviii. 1. In other words, *whom he loves as himself*.

Verses 30, 31. are manifestly one sentence, the apodosis commencing at וְהָיָה. This is a plain proof how constrained and artificial is the system of stopping adopted in the Hebrew Bible.

CHAP. XLV.

480. V. 3. בָּהֶל not used in *Kal*. *Niph.* to be disturbed.

481. V. 5. עָצַב to grieve. תַּעֲצֹבוּ *Niph.* 2 p. pl. pres. with *Mūnakh* for *Métheg*, (131) 396.

482. V. 6. חָרַשׁ ploughing. n. m. חָרַשׁ to plough, to fabricate.

483. V. קָצִיר harvest. n. m. קָצִר to cut, to mow.

484. V. 7. פְּלִיטָה a refuge, an escape, a remnant that escapes. n. f. פָּלַט to escape. On the force of the particles in ver. 8. see (241, 10).

485. V. 9. כֹּה thus. a particle of similitude, place, or time.

486. V. 10. בָּקָר cattle. n. m. so called, "quod terram aratro findat," Simonis; who supposes the primary signification of בָּקָר to be to cleanse. 261.

487. V. 11. וְכִלְפִּלְתִּי and I will sustain. 1 p. s. a form of verb derived from כָּלַל by dropping the medial and doubling the second radical (201, 4). יִכְלִלְךָ xlvi. 12. 3 p. pres. יִכְלִלְךָ l. 21.

The Vau removes the tone to the ult. (119).

488. תִּוְרַשׁ thou be made poor. *Niph.* יָרַשׁ (200, 14) 477. in the signification of רָשׁ to be poor, 150.

489. V. 17. טָעַן to load.

490. בָּעִיר cattle. n. m.

491. V. 18. חֵלֶב fat, the best of any thing, as of

wheat, Ps. cxlvii. 14, n. m. segolate, in pause חֶלֶב xlix. 12.

τὸν μυελὸν τῆς γῆς. LXX.

492. V. 19. עֲגִלָּה *a chariot*. n. f.

493. V. 20. חָסַד *to spare*. חֲסִידִים *a common expression*. See Deut. vii. 16, xix. 13. 21. &c.

494. V. 22. מֵאָה *a hundred*. n. f. in constr. מֵאֹת xlvii. 9.

495. V. 23. אֶתֶּן *she ass*. n. f. In xlix. 11. we have חֲסִידִים *his foal*, parallel with עֵינֵי, being put for בְּנֵי with *paragoric*, 396. See 412.

496. מִזֶּן *aliment*. זָוַן *to nourish*.

497. V. 24. רָגַז *to be agitated with fear or anger*. On ver. 25. see note to (229, 9).

498. V. 26. פָּוַה *to become cold*. “Verba לָפֻי רַבִּי plerique reddunt *animi deliquium passus est*, scil. præ nimia lætitiâ. Sed hoc verbis quæ sequuntur parum aptum est. Igitur melius פָּוַה ex significatione verbi Syriaci *frigere* vertitur, ut sensus sit, *verum ille hoc parum commovebatur*.” Rosenmüller after Dathe.

CHAP. XLVI.

499. V. 1. בְּאֶרֶה שֶׁבַע *to Beer sheba*, 83. בְּאֶר *well*, n. f. see note to (135, 4). שֶׁבַע *the number seven, an oath ratified by the sacrifice of seven victims*, see Gen. xxi. 28—31. τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

500. זָבַח *to slay, to sacrifice*. זֶבַח n. *slaying, that which is slain, a sacrifice*.

501. יִצְחָק *Isaac*. צָחַק 236. See Gen. xviii. 12.

502. V. 3. גּוֹי n. m. *a people, a nation*. The custom here alluded to of pressing the eyes of the dying is frequently mentioned in the classical writers. “Antiquissimus non solum Hebræorum verum et Græcorum mos erat, ut morituro carissimus quisque clauderet oculos. Ita apud

Homerum Laertes dolet, quod Ulyssi ab uxore oculi non clausi essent. Od. xxiv. 294." Rosenmüller. Eurip. Hecub. 430. ζῆ, καὶ θανούσης ὅμμα συγκαλείσει τὸ σόν.

503. V. 6. רָכַשׁ *to acquire*. רְכִישׁ *substance acquired*.

504. זָרַע *seed*. n. segolate. זָרַע *to sow*, xlvii. 23.

The clause 8 . . 27, containing the genealogy, is omitted in the text printed with these sheets.

505. V. 28. יָרָה *to cast*. Hiph. הִירָה *to instruct*. "Ad monstrandum ante eum Goshenam, i. e. dirigendum et præparandum omnia." Rosenmüller. Dathe thinks the local ה in גִּשְׁנָה opposes this interpretation, and following the reading of the Syriac and Samaritan, renders it "Qui eum rogaret, ut Gosenem veniret."

506. V. 34. בְּעֵקֶר *that, in order that, on account of*. particle comp. (171, 7) from ב and עֵקֶר n. m. denoting *transition*, from עָקַר 158.

"Ratio cur Ægyptii pastores Israelitas et in universum peregrinos detestarentur, hæc est. Peregrini gregum pastores a moribus Ægyptiorum alieni animalia cujuscunque generis sic pascebant et nutriebant, ut ea promiscue etiam jugularent, eorumque carne vescerentur. Id vero Ægyptii, animalium cultores superstitiosissimi, toto pectore abominabantur, et nullo modo ferendum esse censebant." Jablonsky ap. Rosenmüller.

CHAP. XLVII.

507. V. 2. קֵצָה *extremity*. n. m. from קָצַח *to cut off*. Hence מִקְצָה *from the extremity*, i. e. *the sum or whole body*. "Ad unum omnes, nam hæc summa est eorum, qui inter extrema continentur. Videtur phrasis esse truncata pro קֵצָה וְעַד קֵצָה." Rosenmüller on Gen. xix. 4. See v. 21.

508. V. 3. The construction *לְעֶה . . . עֲבָדָיָהּ*, namely, *each of thy servants* is a shepherd, is to be noticed as an instance of logical agreement. 123. So in ver. 18. we have *נִבְחַר מֵאֲדָנִי*, and xlix. 22. *בְּנֹת צִעְרָה*. Ep. Gal. vi. 1. *ὁμῆς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς*. On the repetition in this verse and ver. 19. see (222, 5).

509. V. 4. *גָּר to dwell*. *מָגוּר* m. *a place of dwelling*, pl. in constr. *מִגְרֵי* ver. 9. Hence *גָּר a whelp*, xlix. 9. “adhuc in hospitio et sub tutelâ matris.” Simonis.

510. V. 6. *חֵיל strength, excellence*. n. segolate i. 138. *אֲנָשֵׁי חֵיל* so *אֲנָשֵׁי מַחֲנֶה* xlv. 34. *אֲנָשֵׁי הַשָּׁם* Gen. vi. 4. See (225, 2). Thus in Greek, *ὁ ἀνθρωπος τῆς ἀμαρτίας*. 2 Thess. ii. 3.

511. V. 11. *אָחָז to take hold of, to possess*. *אֶחָזוּ* xlvii. 27. *Niph.* in a reciprocal sense, *They possessed themselves of* (157, 20). *אֶחָזָה* n. f. *a possession*.

512. V. 13. *וַתֵּלֶה*. This is by some considered as an apocopated present from *לָהָה* used for *לָאָה to be weary, or spent with fatigue*; by others it is derived from *יָלֶה* in the same signification, which verb however does not elsewhere occur. 435.

513. V. 14. *לָקַט to collect*. in *Pihêl* same with intens. signif.

514. V. 15. *תָּמַם to be finished, consumed, perfect*, sometimes between *תָּמַם* and in a moral sense, as *תָּמִימֵי דָרָה* Ps. cxix. 1. *יָתַם* pres. “media radicalis deficiens more Chaldæorum in primâ compensatur.” Simonis. *תָּם* ver. 18.

515. *יָהֵב to give*. Imp. with *ה* paragog. *הָהֵב*. pl. *הֵבִי* v. 16.

516. *אָפַס has ceased*. Pret. with (·) 33.

517. V. 17. *קוֹס a horse*. n. m.

518. *נָהַל* not used in *Kal*. *To lead the herd to water, to feed, to nourish*.

519. V. 18. כָּחַר not used in *Kal*. To deny, to conceal.

520. בְּהֵמָה *cattle*. n. f. used in opposition to חַיָּה the wild beast, 121.

521. גּוּיָה the body. n. f.

522. אֲדָמָה *earth*, from אָדָם to be red, whence also אָדָם man. In constr. אֲדָמָה.

523. V. 19. יָשַׁם to be desolate. The more common form of this verb is שָׁמָם 150.

524. V. 21. גְּבוּל a limit. נָקַל to determine, or define.

525. V. 22. חָקַק to cut or engrave, to decree. חֶק that which is decreed or defined, a statute, usage, or privilege. מִחֶקֶק xlix. 10. part. Pihél, one that makes decrees.

526. V. 23. הֵא behold. "Proprie res, quam tanquam præsentem digito quasi monstramus." Simonis.

527. V. 24. תְּבוּאָה n. f. produce (of the earth), from בּוֹא 19. analogous to the Latin *Proventus*, and our *Income*.

528. אַרְבַּע *four*. in constr. with the thing numbered, אַרְבָּעִים ver. 28. *forty*, 6.

529. V. 29. יָרֵךְ the thigh. To put the hand under the thigh was a mode of adjuration, the origin of which is uncertain. The same phrase occurs Gen. xxiv. 2. יָרֵכָה n. f. the same, also the side. יָרֵכָתוֹ xlix. 13. his border.

530. V. 30. קָבַר to bury. קְבֻרָה n. f. a place of burial. קְבֻרָה xlix. 30. אֶקְבְּרָה xlviii. 7.

531. V. 31. שָׁבַע not used in *Kal*. Niph. to bind one's self by an oath.

532. מִטָּה a bed. n. f. from נָטָה 249. "Sensus est, Jacobum, quum iusjurandum et promissionem a filio accepisset, præ senectutis imbecillitate super lectum cubantem cervicali suo se incubuisse, ut Deo de ea re gratias ageret. LXX. verterunt προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄγκυρον τῆς

ῥάβδου αὐτοῦ, pro מַטֵּה legentes מַטֵּה. Hanc lectionem secutus est Apostolus. Heb. xi. 21." Rosenmüller.

CHAP. XLVIII.

533. V. 1. חָלָה *to be sick*. חֵלָה part. See 251.

534. V. 4. קָהָל *a company*.

535. עוֹלָם *an age, an indefinite period, endless duration*. עָלַם *to hide*. It corresponds with the word αἶων of the New Test. The LXX. have here εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον. See xlix. 26.

536. V. 6. נָחַל *to inherit*. נַחֲלָה *an inheritance*, n. f.

537. V. 7. פָּתַן commonly connected with פָּתָר n. s. *a plain*, explained by Hosea xii. 13. where we have עֲקָרָה as an equivalent expression. 56.

538. פְּבֵרָה *a measure of uncertain length*. It occurs Gen. xxxv. 16. 2 Kings v. 19.

539. אֶפְרַת the place spoken of in the New Test. as Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, comp. Micah v. 2. with Matth. ii. 5.

540. V. 10. חָבַק *to embrace*, in *Kal* and *Pihél*.

541. V. 11. פָּלַל *to judge, to expect*. "Proprie secuit, spec. diremit lites, judicavit. In sensu latiore aestimavit, existimavit, arbitratus est (judicio quasi facto), adeoque ominatus est. In *Kal* non occurrit." Simonis.

542. V. 13. שְׁמָאל *the left hand*. written also שְׁמֹאל.

543. V. 14. שָׁבַל *Pihél* pret. "transversim posuit manus." Simonis; who considers the original notion of the verb to be *to bind*. In *Hiph.* it means *to understand* or *cause to understand*; whence in the inscription to the Psalms we so often have the word מְשָׁכִיל *a didactic song*. Rosenmüller considers this as a prosopopeia. "Intelligere fecit manus, i. e. de industriâ sic imposuit eis manus, quasi ipsæ scirent quid agerent."

544. V. 16. מְלָאךְ *a messenger*, 229. "Intelligitur

idem ille angelus, qui luctatus cum Israele narratur supra xxxii. 24. Quum autem angelo hic tribuatur, quod Dei solius proprium sit, nostri angelum increatum sive Messiam hic indicari fere putant, quem passim patribus angeli specie apparuisse volunt." Rosenmüller. The truth of this interpretation appears amongst other passages from Exod. iii. 2—6. compared with Acts vii. 30—35. Hosea xii. 3, 4, 5. "Patres primorum quatuor seculorum . . . unanimiter docuerunt Τὸν Λόγον fuisse ductorem Hebræorum in Arabiâ Petræâ." Jahn. Enchiridion Hermeneuticæ, § 20. p. 56.

545. הַנִּזְלֵל *who delivereth*. "נִזְלֵל polluit. unde נִזְלֵל assumptâ significatione passivâ, pollutus, inquinatus sanguine, vindex sanguinis, quod sanguine cognati pollutus et infamis haberetur, donec ulcisceretur. Hinc 2. Goelis jure usus est, vindicavit, redemit, liberavit, sp. jure cognitionis." Simonis from Michaelis.

546. הַנִּזְלֵל *to multiply*.

547. V. 17. הַנִּזְלֵל *to lay hold of*.

548. V. 19. אֵלֶּם ■ particle of affirmation and opposition, *nevertheless*.

549. מְלֵא *fulness*, 315. From this expression is taken the phrase πληρῶμα τῶν ἐθνῶν used by St. Paul, Rom. xi. 25. Our translators have given its proper meaning *a multitude of nations*. So Isaiah xxxi. 4. רְעִים מְלֵא *many shepherds*.

550. V. 21. שֵׁכֶם *the shoulder*, 2. *a part*. "In nomine שֵׁכֶם est ἀμφοιβολία. Nam quum proprie humerum seu partem notet, est et nomen proprium urbis, cujus mentio facta supra xxxiii. 18, quam Simeon et Levi diripuerunt. Hoc itaque loco, quod alius sermo assequi nequeat, sub nomine שֵׁכֶם, *partius unius*, significat Jacobus simul se Josepho dare urbem Sichem, ut postea Ephraim eam in suâ sorte nactus est (Jos. xxi. 21.) et in eo sunt relata Josephi ossa." Rosenmüller. מִשְׁכָּם xlix. 15.

551. הָרֵב *a sword*. n. f. see note to (135, 4). segol. י.
 הָרֵב *to be desolate*.

552. קֶשֶׁת *a bow*. n. segol. י.

CHAP. XLIX.

553. V. 1. אַחֲרֶיהָ *that which follows*. 108, a form of noun denoting *a state of things* (142, 5). אַחֲרֵי הַיָּמִים *the days to come*. This expression is often used by the Prophets to denote the Gospel dispensation, as in Isaiah ii. 1. It is imitated in the New Test. by the phrase ἐσχάταις ἡμέραις, as in Ep. James v. 3. Heb. i. 1.

This chapter will afford many instances of *parallelism*, or that studied correspondence or antithesis of the several clauses that make up a sentence, which is the chief characteristic of Hebrew poetry and the higher species of composition.

To the careful investigation of this subject the attention of the student should be early directed, as it exerts so important an influence upon the phraseology, and consequently on the interpretation of Scripture. The numerous instances of it that are found in the New Test. and some of the Apocryphal Books, afford a very strong internal evidence that the writers of these books were Jews. The subject is discussed in Bp. Lowth's Lectures on Hebrew Poetry, and Bp. Jebb's Sacred Literature. See also Horne's Introduction, Part I. chap. 10, and the note to Moses Stuart's Translation of Ernesti's Elements of Biblical Criticism, London, 1827, p. 67. "How great assistance," says the latter writer, "may be derived from a thorough knowledge of this idiom, one can scarcely imagine, who has not made the experiment."

554. V. 3. כֹּחַ *strength*.

555. אֵין *grief*. whence the name Benoni, given to

Benjamin by his mother, Gen. xxxv. 18; also *strength, wealth*. רִאשִׁית אָנוּ *his first-born*, Deut. xxi. 17.

556. יָתֵר *excellence*. יָתֵר 477.

557. עָז *strength*. עָז *to be strong*. עָז ver. 7.

558. V. 4. פָּחוּ *swelling of water, incontinence* (was in thee).

559. יָצוּעַ *that which is spread, a couch*. Part. *Pahúl*. יָצַע *to strew*.

560. V. 8. חָמָס *violence*. חָמָס *to be cruel*.

561. מְבָרָה occurs only in this place, and is of doubtful signification and origin. By some it is supposed to be the same with the Greek μάχαλα, by others to mean *consultation, betrothing a bride, or a place of habitation*.

562. V. 6. סֵדֶר *a secret counsel*.

563. יָחַד *to be one, or united*. יָחַד 3 s. pres. fem. construed with the masculine מְבָרָה, a reference being made to the thing implied, viz. בְּפֶשֶׁי. 123.

564. רָצוֹן *that which pleases*. רָצָה *to take delight in*, the force of which is imitated in the New Test. by the verb εὐδοκέω. Matth. iii. 17. Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. 1 Maccab. x. 47. καὶ εὐδόκησαν ἐν Ἀλεξάνδρῳ.

565. עָקַר *to cut the nerve, or hamstring*; so in *Pihél*. “Syriace etiam evertere ædificia.” Dathe. ἐνευροκόπησαν ταῦρον. LXX.

566. שָׁזַר *an ox*. taken collectively for the cattle of Shechem, which they were unable to drive away, see Gen. xxxiv. 8. Others point it שָׁזַר *a wall*, ver. 22.

567. V. 7. אָרַר *to curse*.

568. עֲבָרָה *wrath*. עָבַר 158. “Proprie impetus effusior torrentis.” Simonis.

569. חָלַק *to divide*. “Cum Simeonitarum tum Levitarum agri sparsi per Israelitarum reliquorum sedes fuere.” Rosenmüller.

570. פָּיַץ *to overflow*. *Hiph. to scatter*.

571. V. 8. עֶרֶף *the neck*.

572. אֹיֵב *an enemy*. part. אֹיֵב.

573. V. 9. אֲרִיָּה *a lion*. אָרַי with ה paragogic. אָרַה *to gather, or cull*.

574. כָּרַע *he hath bent himself*, properly, to the knees.

575. רָבַץ *to crouch*. “*proprie de animalibus, quæ complicatis pedibus pectori incumbunt, sed de hominibus etiam obtinet.*” Simonis. It is used also of the *sitting of birds*. See ver. 14. רָבַצְתָּ ver. 25. part. fem. where it is used of the *abyss*.

576. לִבְיָא ♀ *lioness*.

577. V. 10. נֶשֶׁבֶט *a rod, a sceptre*, also *a tribe*, ver. 16. The expression יָסִיד נֶשֶׁבֶט . . . occurs also Zech. x. 11.

578. שָׁלֵה. On the form of this noun see (154, 10). The meaning of the word has been the subject of much discussion. By almost all commentators the words are supposed to be prophetic of the Messiah, but upon the explanation of the terms in which the prophecy is conveyed, they are far from unanimous. “*Nos quidem non dubitamus esse nomen appellativum a שָׁלֵה tranquillus fuit. Erit igitur tranquillitas, i. e. tranquillitatis auctor, qui turbata omnia ad pacem feliciter revocabit, nec sensu diversum a שֶׁר־שָׁלוֹם (prince of peace), Isaiah ix. 5.*” Rosenmüller. Some consider the true reading to be שָׁלוֹ for שָׁלוֹ *whose it* (viz. the kingdom) *is*, or שָׁלוֹ *his offspring*, from שָׁל a noun of the same form as בֶּן. Among the latter is Dathe, who renders it thus: “*non deerunt reges Judæ, nec legislatores. Quamdiu prolem habebit, ei gentes obedient.*”

579. יִקְהָה *obedience*, from יָקַה *to obey*. By some it is taken to mean *collection*, or *expectation*, as from קָהָה *to expect*, whence קָהָתִי ver. 18.

580. V. 11. עֵיֶר *a young ass*, n. segolate.

581. שִׁרְקָה and m. שִׁרְקָה *a vine of excellent quality*.

582. כָּבַס *to wash*. used properly of garments, see 453, and metaphorically of *the heart*. Generally found in *Pihél*.

583. יַין *wine*, n. segolate, 138. found in singular only. The figure implies that the wine should be so abundant, as to be used for the commonest purposes. See the blessing pronounced on Asher, Deut. xxxiii. 24.

584. סוֹת is by some supposed to be by aphæresis from כִּסּוֹת *covering*, from כָּסָה 155. We have instances of other initial letters with (:) being so cut off (76). Simonis derives it from a root not now found.

585. V. 12. חֶבְלִילִי *very red*, a form of noun denoting *kind*, 196. The substantive חֶבְלִילִית *redness*, denoting the condition, (142, 5) occurs Prov. xxiii. 29.

586. לָבָן and לָבָן *white*, in distinctive construction. 215. לָבָן *to be white*.

587. שֵׁן dual שָׁנִים *the* (double row of) *teeth*, (138, 3). 446. שָׁן *to whet*.

588. V. 13. חֹף *the shore*. The portion of the tribe of Zebulun extended from the lake of Tiberias to the Mediterranean Sea. Jos. xix. 10, &c. Rosenmüller.

589. שָׁכַן *to dwell*.

590. אֶנִּי pl. אֶנִּית *a ship*. Hence the name Βηθανία, John i. 28. of a place upon the Jordan. בֵּית אֶנִּית called also Βηθαβαρά or *place of the ford*, from עָבַרָה.

591. V. 14. In the name יִשְׁשַׁכָּר the second ש has no diacritical mark. "Simonis makes the probable conjecture that the consonants of the *Chéthiv* (vid. sup. 248) should be pointed יִשְׁשַׁכָּר, and that a constant *Kéri* is to be understood for the present vowel points." Gibbs's Edition of Gesenius's Lex. in voce. See Gen. xxx. 18.

גֵּרֶם *bone*. חֲמֹר גֵּרֶם *a bony or strong ass*.

592. מִשְׁפָּתִים dual of מִשְׁפָּת, from root שָׁפַת *to place*, of uncertain signification. By some it is supposed to be

canals of water for the use of cattle in the field. By others, *boundaries* or *land marks*, or *the divisions of the stalls in the stables*. “Hæc hominis cum asino comparatio minus habet offensionis in Orientis regionibus, in quibus . . . non tam vilia animalia habentur quam apud nos.” Rosenmüller. See Jahn. Ench. Herm., § 34, and Horne’s Introduction, Part II. chap. 5. sec. 1. § 7. The King of Shechem, Gen. xxxiv. 2. is called *הַמֶּלֶךְ*. 412.

593. V. 15. *מְנוּחָה* *rest*. *נָחָה* *to rest*, used of an animal lying on its breast.

594. *נָעַם* *to be pleasant*, f. in pause *נָעָמָה*.

595. *סָבַל* *to bear a burden*.

596. *מָס* *tribute*, “q. d. maceratio, dissolutio virium subditorum. *מָס* liquefactus est. Frequentatur magis de tributo quod labore et servitiis absolvitur, quam quod ære penditur.” Simonis.

597. V. 16. *דָּין* or *דִּין* *to judge*.

598. V. 17. *שָׂפִיפָן* *a viper*, “cerastes.” Vulgate.

599. *נִשָּׁךְ* *to bite*.

600. *עָקֵב* n. m. See note to (135, 5) *the end of a thing, the heel*, and taken as a particle, *at last*, ver. 19. *עָקֵב* 3.

601. V. 18. *יְשׁוּעָה* *help, deliverance*. The *σωτηρία* of the New Test. *יָשַׁע* not used in *Kal*, in *Hiph.* *to save*.

602. V. 19. *נִגְדָּוֶר* *a troop*. *נָגַד* *to attack with a troop*. Also *נָגַד*.

603. V. 20. *שֶׂמֶן* f. *שֶׁמֶנָּה* *fat*. Root the same form. *His bread shall be good*.

604. *מַעֲדָן* pl. with *Dagêsh* *מַעֲדָנִים*, *that in which one delights, a dainty*. Root *עָדָן* occurs in *Hithp.* *to act delicately*.

605. V. 21. *אֵילָה* ■ *stag*. m. *אֵיל*. Many commentators, adopting the opinion of Bochart, think it should be pointed *אֵילָה* ■ *terebinthus*.

606. אֶמֶר pl. אֶמְרִים in reg. אֶמְרִי *words*, 44. Bochart points it אֶמְרִי from אֶמֶר *a branch*.

607. יִשְׁפֹּר *beauty*. יִשְׁפֹּר *to be beautiful*. “Naphthali instar cervæ emissæ sese manibus hostium, multum licet luctando, extricabit, et lætorum carminum materiam in laudes suas uberrimam tum sibi tum reliquis contribulibus relinquet.” Rosenmüller. Those who adopt the other pointing render it, “Naphthali est terebinthus patula, ramos edens pulcherrimos.”

608. V. 22. פָּרָה 377. Part. פָּרָה f. פֹּרֶיָה and פָּרַת, having a reference to the signification of פָּגַן, which is here put for *a bough*, not to its gender, “ut Jud. xviii. 7. masculino הָעָם subjungitur f. יִשְׁפֹּר, quia illud notionem הִבְרָה societatis habet.” Rosenmüller. For the construction see 123. We have the same image in Ps. i. 3. On the use of עָלִי see (241, 11).

609. צָעַד *to advance, to climb*. Rosenmüller compares Ps. cxxviii. 3.

610. V. 23. מָרַר *to be bitter*. *Pihél, to make bitter, to maltreat*.

611. רָבַב *to be many*, 185. 3 p. pl. pret. is supposed here to borrow the sense of the cognate verb רָקַב *to shoot at*. 150.

612. שָׂטַם *to hate*, l. 15.

613. חֵץ *an arrow*, see 115.

614. V. 24. אֵיתָן *firmness*, pret. from יָתָן *to be constant*, with א Heemanti. (157, 2). “Sedet in robore arcus ejus, arcum suum in illos fortiter instruit.” Rosenmüller. One of *the months* is so called, from the constant flow of the streams during it.

615. פָּזָן *to be agile*.

616. זֶרַע *an arm*. זֶרַעִי יָדַי for זֶרַעִי.

617. אָבִיר *strong*. “Originatio dubia. Semper de Deo adhibetur, ideoque semper in regimine occurrit.” Simonis.

618. אֶבֶן *a stone*. *Thence was the shepherd, the defender of Israel*. “Ab illo inde tempore, quo rebus tam duris est eluctatus, sustinuit me cum tota familiâ.” Rosenmüller. Some critics read מִשֵּׁם comparing it by the parallelism with מִיָּדָי. So Dathe, “Per eum qui custodiebat lapidem Israelis,” as if an allusion were intended to the history, Gen. xxviii. 12, 13.

619. V. 25. עֲזָרָה *to help*. וְעֲזָרָהּ for אֲשֶׁר, *who helpeth thee*. The affix has the *Nun* Epenthetic, (207, 3).

620. תְּהוֹם *the abyss*, Gen. i. 2.

621. שְׁדָיִם *breasts*, dual (138, 3) 446. שָׁד “q. d. effusio lactis,” Simonis, from שָׁדָה, which however does not occur.

622. V. 26. נָבַר *to be strong*, with עָל *to prevail over*.

623. הוֹרֵי *of my progenitors*, part. act. from הָרָה *to conceive*. As this verb is commonly used of the female sex, some critics think the word should be הָרָה. The LXX. render it ὁπέων μονίμων, as though they read הָרָה and took עַד in the sense of *duration*, as in Isai. ix. 6. אֲבִי-עַד “*the everlasting Father*.” According to the common punctuation the two are separated by the *Zākéf kātón*.

624. תַּאֲוָה *desire*. אָוָה *to desire*. By some it is here derived from תַּאֲחָה *to determine*, and supposed to mean *a boundary*.

625. גִּבְעָה *a hill*.

626. קֶדְקֶד *the crown of the head*. 135. ל has the force of *upon*. It is often used in *mediate construction*, and must be construed according to the nature of the relation, (241, 13).

627. נָזַר *separate, egregious*. נָזַר *to separate*, whence the term *Nazarite*, Numb. vi. 2, 13, 18.

628. V. 27. זֶאֵב *a wolf*.

629. עָר *booty*, in which sense it occurs, Isai. xxxiii. 23. Zeph. iii. 8.

630. עֶרֶב *evening*, whence perhaps the word ἑσπέρως, n. f. see note (135, 4).

631. שָׁלַל *prey*, “spolium hosti detractum. שָׁלַל proprie traxit.” Simonis.

632. V. 29. מַעְרָה *a cave*. On the use of the particles לָא and ב in vv. 29, 30. see (241, 18).

633. V. 33. נָגַע *to expire*.

CHAP. L.

634. V. 2. רָפָא *to heal*. הַרְפְּאִים *the physicians*.

635. הָנִיט *to embalm*. הַנְּטִים pl. *embalmings*.

636. V. 5. כָּרָה *to dig*.

637. V. 9. פָּרָשׁ *a horseman*. The (ר) being immutable remains in the antepenult. of the pl. פָּרָשִׁים (154, 13).

638. מַחֲנֶה *a camp, a company forming a camp*, “חָנָה in genere *inclinavit, deflexit*, spec. ad commorandum, *castramentatus est*.” Simonis. Hence the name Mahanaim, *two camps*, Gen. xxxii. 2.

639. V. 10. נָיִן *a smooth and level place, a threshing floor*.

640. הַיַּרְדֵּן *the Jordan*, properly the River, from יָרַד *to run, flow*. So the English Avon is in fact the Welsh Afon, *a River*. See 300. The article is here used with a proper name, (221, 3).

641. סָפַד *to bewail*. מִסָּפֶד *lamentation*.

642. V. 11. אָבֵל which is often prefixed to proper names is supposed originally to have meant *a plain*. The LXX. have πένθος Ἀιγύπτου, as though it had the same signification as אָבֵל 183. Possibly it may be an instance of the paronomasia above alluded to. 441.

643. V. 15. נָמַל *to make a return, to confer a benefit, or the reverse*.

644. V. 17. אָנא a particle of entreaty. "The same perhaps with נא" (243, 2).

645. פִּשַׁע transgression, prevarication. "פִּשַׁע erupit contra aliquem tanquam jumentum ferociens. In sensu morali exorbitavit, defecit, prævaricatus est." Simonis.

646. V. 20. חִשַּׁב to think.

647. V. 25. עֵצָה bone.

648. V. 26. וַיִּשֶׂם and one puts, taken impersonally. see 251. pres. יִשֶּׂם i. g. שָׂם 180. According to the *Kēri*, see 248, it should be וַיִּשֶׂם and was put. *Hoph.* from שָׂם.

649. אָרֹן a chest, coffin, ark.

The learner is recommended to use the Index, for the purpose of examining himself in the signification and pointing of the several words. By considering what points they are capable of, and what will be their parsing according to the punctuation which he attaches to them, and then referring to the numbers in the Analysis to see whether he has parsed them correctly, he may make it an useful praxis upon the rules of the grammar.

INDEX.

אב 18.	אחי 12.	איש 97.
אבות <i>ibid.</i>	אחיו <i>ibid.</i>	אישה <i>ibid.</i>
אביאני 19.	אחינו <i>ibid.</i>	איתן 614.
אביהם 22.	אחיד <i>ibid.</i>	אך 478.
אביר 617.	אחיכם <i>ibid.</i>	אכל 122.
אבל 183. 401. 642.	אחד 74.	אכלכם <i>ibid.</i>
אבן 618.	אחד עשר 7.	אכלתהו <i>ibid.</i>
אברד 360.	אחו 303.	אכלכל 487.
אנדל 220.	אחז 511.	אל 45. 128. 226.
אנידה 40.	אחזה <i>ibid.</i>	אלה 1.
אדון 201.	אחר 70. 108.	אלהים 226.
אדני <i>ibid.</i>	אחור <i>ibid.</i>	אליהם 45.
אדניו <i>ibid.</i>	אחרי <i>ibid.</i>	אליו <i>ibid.</i>
אדם 522.	אחריהו <i>ibid.</i>	אליה <i>ibid.</i>
אדמה <i>ibid.</i>	אחרי בן <i>ibid.</i>	אלם 53.
אדע 211.	אחרות <i>ibid.</i>	אלמות 54.
אהב 24.	אחרית 553.	אלמים <i>ibid.</i>
אהבו <i>ibid.</i>	אי 103.	אלמתי <i>ibid.</i>
או 470.	אי מזה <i>ibid.</i>	אם 66. 81.
אזה 624.	איב 572.	אמו <i>ibid.</i>
אוכל 122.	איך 224.	אמות 113.
אולי 442.	אילה 605.	אמותה <i>ibid.</i>
אולם 548.	אין 103. 138.	אמן 400.
און 555.	אינד <i>ibid.</i>	אמר 44. 606.
אור 465.	איננו 169.	אמרה 44.
אז 207.	אין כל 252.	אמרים <i>ibid.</i>
אזן 476.	איפה 103.	אמת 397.
אח 12.	איקץ 306.	אמתחת 415.

אנא 644.
אנה 170.
אנחנו 52.
אני 80. 590.
אנית 590.
אנכי 102.
אנשים 159.
אסון 387.
אסף 398.
אסר 248. 396.
אסור 248.
אעלך 163.
אעשה 28.
אף 245. 286.
אפים 245.
אפו *ibid.*

אפה 254.
אפוא 103.
אפס 516.
אפק 457.
אפרים 377.
אפרת 539.
אצל 228.
אקה 136.
אראה 31.
אראנו *ibid.*
ארבע 528.
ארבעים *ibid.*
ארד 151.
ארה 573.
ארון 649.
אריה 573.

ארה 145.
ארץ 83.
ארר 567.
אשיבנו 93.
אשימה 180.
אשכול 273.
אשם 402.
אשר 49. 258.
אשת 97.
אשתו *ibid.*
את 11. 223.
אתו 11. 32.
אתנו 11.
אתך 32.
אתון 495.

ב

ב 13. 68. 89. 237.
בא 19.
באה *ibid.*
באי *ibid.*
באים *ibid.*
באן *ibid.*
באות *ibid.*
באתם *ibid.*
באר 499.
באשר 222.
בבוא 19.
בבור 13.
בגד 167.
בגלל 209.
בדד 422.
בדס 13.
בהל 480.
בחמה 520.
בוא 19.

בוו 339.
בור 119.
ברות *ibid.*
בזה 48.
בחן 394.
בטנים 440.
בטרם 110.
בי אדני 450.
בידכם 125.
בין 407.
בית 200.
בכה 191.
בכית *ibid.*
בכי *ibid.*
בכות *ibid.*
בכור 374.
בלע 314.
בלעדי 326.
בלתי 429.

במתניו 182.
בן 5.
בנה *ibid.*
בני *ibid.*
בניך *ibid.*
בניו *ibid.*
בנים *ibid.*
בנימין 384.
בנתיו 187.
בסל 13.
בעבור 506.
בעוד 24.
בעיר 490.
בעל 115.
בעלי *ibid.*
בצאן 13.
בצע 154.
בקר 261. 486.
בר 344.

בריא 302.
ברך 208.
ברכה *ibid.*
בשדה 56.

בשל 272.
בשר 157.
בשרנו *ibid.*
בת 187.

בתוך 55.
בתוכה *ibid.*
בתיכם 200.

ג

גאל 545.
גביע 464.
גבל 524.
גבול *ibid.*
גבעה 625.
גבר 622.
גדל 220.
גדול *ibid.*

גדוד 602.
גוי 502.
גויה 521.
גוע 633.
גור 509.
גלח 324.
גלל 447.
גם 58.

גמל 148. 643.
גנב 284.
גער 77.
גפן 266.
גרם 591.
גרון 639.
גשו 449.

ד

דבה 20.
דבר 36. 69.
דברה 36.
דברתי *ibid.*
דברו *ibid.*
דברם *ibid.*

דבריו 69.
דברים *ibid.*
דבריוכם *ibid.*
דבש 439.
דגה 546.
דין 597.

דלל 327.
דם 128.
דקק 304.
דרך 411.
דרש 405.
דתינה 108.

ה

ה definite article, 19.
ה initial, 63. 176.
ה final, 40. 41. 90. 151.
ה local, 83.
הא 526.
האזין 476.
האלה 1.
האמין 400.
האספו 398.
הביא 19.
הבאת *ibid.*

הביאתיו 19.
הביאו *ibid.*
הבא *ibid.*
הביאו *ibid.*
הובאו *ibid.*
הברה 83.
הגדתם 40.
הגידה *ibid.*
הוא 14. 177.
הודיע 211.
הולדת 168.

הלך 150.
הולכים *ibid.*
הוצאתני 232.
הוציאו *ibid.*
הורד 151.
הורדו *ibid.*
הורדנו *ibid.*
הורדתם *ibid.*
הושב 93. 140.
הזה 48.
הזכרתני 281.

החיתנו 383.
 החיות *ibid.*
 החל 330.
 היה 9.
 היו *ibid.*
 היות *ibid.*
 היינו *ibid.*
 הייתה *ibid.*
 היש 205.
 הכר 175.
 הכרוהו *ibid.*
 הלדת 294.
 הלוא 34.
 הלזה 48.
 הם 104.

המה 104.
 הז 51.
 הנם *ibid.*
 הננו *ibid.*
 הנני *ibid.*
 הנה 104. 305.
 הניחו 240.
 הנמצא 96.
 הסיר 352.
 העביר 158.
 העוד 42.
 העודנו *ibid.*
 הפעם 336.
 הפקיד 204.
 הפרני 377.

הקבצו 342.
 הראה 31.
 הרבה 371.
 הרביתך 462.
 הרג 117.
 הרחיקו 109.
 השיב 93.
 השיבנו *ibid.*
 השליכו 118.
 התהלכו 150.
 התודע 211.
 התחזק 382.
 התנחם 188.
 התנכר 175.

ו

ו 14. 134. 165.
 וארא 31.
 ויהי 132.
 ויוספן 41.
 ויכל 333.
 וימת 113.
 ויסע 106.
 ויעש 28.

ויפשיטו 134.
 ויצלהו 124.
 ויקח 136.
 ויקחו *ibid.*
 וירא 31.
 וישב 93.
 ונאמר 44.
 ונגד 40.

ונהרגהו 117.
 ונחלמה 38.
 ונראה 31.
 ונשב 93.
 ונשלכהו 118.
 ותאמר 44.
 ותלה 512.
 ותעש 28.

ז

זאב 628.
 זאת 174.
 זבח 500.
 זה 48.

זהב 357.
 זון 496.
 זכר 281.
 זמר 437.

זקן 26.
 זקנים *ibid.*
 זרע 504.

ח

חבק 540.
 חדל 372.
 חול 369.

חוס 493.
 חוף 588.
 חוץ 233.

חזק 382.
 חטא 225.
 חטאתם *ibid.*

חיה 121. 383.
 חיו *ibid.*
 חי *ibid.*
 חיוו *ibid.*
 חיים *ibid.*
 חכלילי 585.
 חכם 319.
 חלב 491.
 חלה 533.
 חלל 330.
 חלילה *ibid.*
 חלם 38.
 חלמת *ibid.*
 חלמנו *ibid.*
 חלוס 39.

חלמתיו 39.
 חלף 325.
 חליפה *ibid.*
 חלק 569.
 חמור 412.
 חמס 560.
 חמש 341.
 חמישית *ibid.*
 חן 202.
 חנו *ibid.*
 חנן 404.
 חנה 638.
 חנט 635.
 חסד 250.

חפש 472.
 חץ 613.
 חק 525.
 חקק *ibid.*
 חרב 551.
 חרד 417. 456.
 חרה 244.
 חרטם 318.
 חרי 288.
 חרש 482.
 חריש *ibid.*
 חשב 646.
 חשך 221.
 חתי 196.

ט

טבח 194.
 טבל 173.
 טבע 353.

טוב 285.
 טבות *ibid.*
 טמז 452.

טען 489.
 טף 431.
 טרף 178.

י

י *paragoric*, 396. 495.
 יאר 300.
 יבא 19.
 יבוא *ibid.*
 יביאו יבואו *ibid.*
 יגד 40.
 יגידו *ibid.*
 יגדל 220.
 יגה 425.
 יגון *ibid.*
 יד 125.
 ידות *ibid.*
 ידנו *ibid.*
 ידבר 36.

ידברו 36.
 ידה 153.
 ידע 211.
 ידוע *ibid.*
 יהב 515.
 יהודה 153.
 יהוה 198.
 יהיו 9.
 יודו 153.
 יודע 211.
 יוכל 35.
 יוכלון *ibid.*
 יום 184.
 יוסף 4.

יוצא 232.
 יירדו 151.
 יושב 140.
 יהד 563.
 יחלמו 38.
 יחנך 404.
 יחר 244.
 יטב 282.
 יין 583.
 יכינן 337.
 יכל 35.
 יכלו *ibid.*
 יכלכל 487.
 יכר 175.

יכירם 175.
 ילד 2. 168. 294.
 ילך 86.
 ים 370.
 ימים 184.
 ימין 384.
 ימצאהו 96.
 ימצאם *ibid.*
 יניח 240.
 ינס 231.
 יסב 59.
 יסור 352.
 יסף 41.
 יעברו 158.
 יעל 163.
 יעמידהו 299.
 יעקב 3.
 יעשה 28.
 יעשו *ibid.*
 יפה 214.
 יפת *ibid.*
 יפרו 377.
 יצא 232.
 יצו 408.
 יצחק 501.

יצע 559.
 יצוע *ibid.*
 יקה 579.
 יקהה *ibid.*
 יקם 186.
 יקומו *ibid.*
 יקימנו *ibid.*
 יקן 195.
 יקץ 306.
 ירא 31. 399.
 יראו 31.
 ירבו 462.
 ירד 151.
 ירדן 640.
 ירה 505.
 ירח 73.
 ירך 529.
 ירכתו *ibid.*
 ירץ 430.
 ירש 488.
 יש 205.
 ישד *ibid.*
 ישא 143.
 ישאלהו 99.

ישב 140.
 ישימו 180.
 ישית 340.
 ישלח 91.
 ישלחהו *ibid.*
 ישלחו *ibid.*
 ישליכו 118.
 ישם 523. 648.
 ישמע 46.
 ישמעו *ibid.*
 ישמעאלים 146.
 ישן 307.
 ישע 601.
 ישועה *ibid.*
 ישראל 23.
 ישת 340.
 ישתו 295.
 ישתחוו 61.
 ישתחו *ibid.*
 יתאבל 183.
 יתן 206.
 יתנהו *ibid.*
 יתנכלו 112.
 יתר 477. 556.

כ

כ 133.
 כאשר *ibid.*
 כבאי *ibid.*
 כבד 334.
 כבוד *ibid.*
 כברה 538.
 כבס 582.
 כדברה 133.
 כה 485.
 כהן 364.

כהנה 104.
 כח 554.
 כוכב 75.
 כון 337.
 כוס 275.
 כזה 48.
 כחד 519.
 כי 26.
 כי אם 213.
 כל 25.

כלנה 25.
 כלנו *ibid.*
 כלה 333.
 כלו *ibid.*
 כליהם 409.
 כמה 78.
 כמו 348.
 כמוד *ibid.*
 כמוני *ibid.*
 כמר 455.

כן 279. 321.
 כנען 388.
 כסא 351.
 כסה 155.
 כסינו *ibid.*

כסף 164.
 כספיהם *ibid.*
 כף 277.
 כראותו 31.

כרה 636.
 כרע 574.
 כרת 347.
 כתנת 29. 135.

ל

ל 27. 82.
 לא 34.
 לאכל 122.
 לאמר 100.
 לב 416.
 לבו *ibid.*
 לבדו 422.
 לבוא 19.
 לביא 576.
 לבן 586.
 לבש 354.
 לבוש *ibid.*
 להגיד 40.
 להם 27.

לו 27. 434.
 לולא *ibid.*
 לון 414.
 לוץ 406.
 לחם 142.
 לט 149.
 לי 27.
 ליל 259.
 לד 27.
 לכה 90.
 לכו *ibid.*
 למה 78.
 למען 131.
 לנו 27.

לספר 71.
 לערים 27.
 לעשותו 28.
 לפניו 264.
 לקה 136.
 לקחת *ibid.*
 לחט 513.
 לקראת 386.
 לראות 31.
 לרדת 151.
 לרע 21.
 לשאת 143.
 לתת 206.

מ

מ 25. 95.
 מאד 328.
 מאה 494.
 מאומה 212.
 מאז 207.
 מאין 103.
 מאכל 122.
 מאלמים 53.
 מאן 189.
 מאת 11.
 מאתם *ibid.*
 מבין 407.
 מבקש 101.

מגור 509.
 מגיד 40.
 מדבר 36. 129.
 מדוע 263.
 מדינים 160.
 מה 78.
 מהה 435.
 מהר 338.
 מובאים 19.
 מולדת 2.
 מושל 67.
 מות 113.
 מזה 48. 106.

מזון 496.
 מזכיר 281.
 מזמור 437.
 מחחק 525.
 מחיה 383.
 מחנה 638.
 מטה 532.
 מטמון 452.
 מי 78.
 מידם 125.
 מיטב 285.
 מים 139.
 מכל 25.

מכס 25.
מכר 156.
מכרה 561.
מלא 315. 549.
מלאך 544.
מלאכה 229.
מלון 414.
מליץ 406.
מלך 63. 64.
מן 25.
מנוחה 593.
מנה 438.
מנחה *ibid.*
מנשה 375.
מס 526.
מסס *ibid.*
מספוא 413.
מספד 641.
מספר 71.
מעדנים 604.

מעודי 42.
מעט 427.
מעל 65.
מעליהם *ibid.*
מעליך *ibid.*
מעם 218.
מעה 632.
מעשה 28.
מפני 264.
מפרך 377.
מצא 96.
מצאנו *ibid.*
מצרי 196.
מצרים 152.
מקום 247.
מקנה 195.
מקצה 507.
מראה 216.
מרדה 151.
מריקים 137.

מרכבה 359.
מרעה 10.
מרר 610.
משאת 143.
משביר 381.
משנה 443.
משך 162.
משכב 217.
משל 67.
משלח 91.
משם 197.
משמר 257.
משנה 335.
משפט 280.
משפתים 592.
משקה 253.
משקל 451.
משתחווים 61.
מת 113.
מתה *ibid.*

נ

נ epenthetic, 126.
נא 47.
נבוא 19.
נגדך 40.
נגש 449.
נדבר 36.
נהל 518.
נוח 593.
נוכל 35.
נוס 231.
נזר 627.
נזיר *ibid.*
נחש 469.
נחל 536.
נחם 188.

נטה 249.
נכאת 149.
נכנו 126.
נכר 175.
נכרי 196.
נלכה 107.
נמות 113.
נמכרנו 156.
נסעו 105.
נספר 71.
נעם 594.
נער 15.
נערים *ibid.*
נפל 448.
נפש 127.

נץ 271.
נצץ *ibid.*
נצבה 58.
נצבים *ibid.*
נצג 433.
נצטדק 474.
נצל 124.
נקד 454.
נקה 471.
נקי *ibid.*
נקומה 186.
נראה 31.
נרד 151.
נרדה *ibid.*
נשא 143.

נשאים 143.
 נשאתני *ibid.*
 נשאת *ibid.*
 נשאתם *ibid.*
 נשברה 381.

נשג 467.
 נשה 375.
 נשי 17.
 נשים *ibid.*
 נשך 599.

נשק 350.
 נתן 206.
 נתתי *ibid.*
 נתתם *ibid.*

ס

סב 59.
 סביבתיה 368.
 סבל 595.
 סוד 562.
 סוס 517.

סור 352.
 סות 584.
 סחר 161.
 סל 287.
 סלל *ibid.*

ספד 641.
 ספר 71.
 ספרו *ibid.*
 סרים 192.

ע

עבד 242.
 עבדיו *ibid.*
 עבר 158.
 עברה 568.
 עברי 235.
 ענלה 492.
 עד 241. 629.
 עד הנה 395.
 עד כי 241.
 עדן 604.
 עוד 42. 428.
 עודך 42.
 עוה 475.
 עולם 535.
 עון 475.
 עוף 290.
 עז 557.
 עזו *ibid.*
 עזב 210.
 עזים 172.
 עזר 619.

עין 144.
 עיני *ibid.*
 עיניה *ibid.*
 עניהם *ibid.*
 עיר 346. 480.
 על 65.
 על כן *ibid.*
 עלי *ibid.*
 עלינו *ibid.*
 עליו *ibid.*
 על דבר 69.
 על פי 349.
 עלה 163. 270.
 עלו 163.
 עלינו *ibid.*
 עלת *ibid.*
 עליון 289.
 עלם 535.
 עם 218. 379.
 עמה 218.
 עמי *ibid.*

עמכם 218.
 עמד 299.
 עמדי 283.
 עמל 376.
 עמס 473.
 עמק 95.
 ענב 274.
 ענה 291.
 ענות *ibid.*
 עני *ibid.*
 עץ 293.
 עצב 481.
 עצם 647.
 עקב 600.
 עקר 565.
 ערב 432. 630.
 ערות 392.
 ערים 346.
 ערף 571.
 עשה 28. 366.
 עשו 28.

עשית 28.
עשיתם *ibid.*

עשים 28.
עשרה 7.

עשרים 7.
עתה 116.

פ

פדן 538.
פה 103.
פוג 498.
פויץ 570.
פוז 615.
פחז 558.
פי 349.
פלט 484.
פליטה *ibid.*
פלל 541.

פן 385.
פנה 264.
פני *ibid.*
פנים *ibid.*
פס 30.
פעם 316. 336.
פקד 204.
פקדון *ibid.*
פקדים *ibid.*

פר 301.
פרה 377. 608.
פרח 269.
פרש 637.
פשט 134.
פשע 645.
פתח 380.
פתר 260.
פתרון *ibid.*

צ

צאן 13.
צבר 343.
צדה 410.
צדק 474.
צהרים 446.
צואר 358.
צוה 408.

צויתת 408.
צור 403.
צלח 199.
צמח 313.
צנם 331.
צעד 609.

צעיר 459.
צעק 378.
צקח 236.
צרה 403.
צרור 419.
צרי 149.

ק

קבץ 343.
קבר 530.
קדם 312.
קדים *ibid.*
קדקד 626.
קהל 534.
קוה 579.
קויתת *ibid.*
קול 237.
קום 57. 186.
קחו 136.

קחם 136.
קטן 393.
קמה 57.
קמו *ibid.*
קמץ 367.
קנא 84.
קנה 195. 310.
קץ 297.
קצץ *ibid.*
קצה 507.
קצר 483.

קציר 483.
קרא 234. 386.
קרב 111.
קרוב *ibid.*
קרבנה *ibid.*
קרה 418.
קרע 166.
קשה 390.
קשתת *ibid.*
קשר 479.
קשת 552.

ר

ראה 31.
ראו *ibid.*
ראות *ibid.*
ראותי *ibid.*
ראינו *ibid.*
ראתי *ibid.*
ראיתי *ibid.*
ראיתם *ibid.*
ראש 278.
ראשון *ibid.*
ראשים *ibid.*
ראשית *ibid.*
רב 185.
רבב 611.
רבה 371.
רביד 356.

רבים 185.
רבץ 575.
רגז 497.
רגל 362. 391.
רגליו 362.
רדה 151.
רדו *ibid.*
רדף 466.
רוח 317.
רום 239.
רוע 430.
רוץ 323.
רחם 445.
רחמיו *ibid.*
רחץ 453.
רחק 109.

ריק 127.
רכב 359.
רכש 503.
רכוש *ibid.*
רע 461.
רעב 332.
רעה 10. 21.
רעים *ibid.*
רעות 21.
רעי 10.
רפא 634.
רצה 564.
רצון *ibid.*
רק 137.
רקות *ibid.*
רקק 329.

ש

שא 143.
שאת *ibid.*
שאל 99.
שאל *ibid.*
שאלה 190.
שאר 423.
שארי *ibid.*
שב 93.
שבט 577.
שבלים 309.
שבע 6. 499. 531.
שבעת 6.
שבעים *ibid.*
שבר 381.
שנה 443.
שדה 56.
שדי 444.

שדים 621.
שדף 311.
שוב 93. 424.
שום 180.
שור 566.
שות 340.
שחה 61.
שחט 171. 276.
שטם 612.
שילה 578.
שיבה 424.
שים 180.
שכב 217.
שכח 296.
שכל 273. 420. 543.
שכס 550.
שכמה 83.

שכן 589.
שכר 463.
שלט 389.
שליט *ibid.*
שלל 631.
שלם 468.
שלום 37.
שלח 91.
שלחה *ibid.*
שלוש 267.
שלישי *ibid.*
שם 180. 197. 363.
שמו 180.
שמתם *ibid.*
שמאל 542.
שמה 197. 363.
שמלה 179.

שמלת *ibid.*
 שמן 603.
 שמע 46.
 שמעו *ibid.*
 שמענו *ibid.*
 שמעתי *ibid.*
 שמעתם *ibid.*
 שמר 85.
 שמש 72.
 שן 587.
 שן *ibid.*
 שנה 33. 43.
 שנה 8. 335.

שנות 8.
 שנת *ibid.*
 שנתים *ibid.*
 שנים *ibid.*
 שני 256. 308.
 שנים 256.
 שנים עשר 7.
 שניהם 256.
 שנית 308.
 שעיר 172.
 שפה 305.
 שפט 280.
 שפיפון 598.

שפך 128.
 שפר 607.
 שפת 592.
 שק 181.
 שקד 441.
 שקה 253.
 שקל 451.
 שר 193.
 שריג 268.
 שרק 581.
 שרת 203.
 שש 355.
 שתה 295.

ת

תאור 624.
 תאכלנה 122.
 תאר 215.
 תבוא 19.
 תבאנה *ibid.*
 תביאו *ibid.*
 תבואה 527.
 תבקש 101.
 תדבר 36.
 תהום 620.
 תהי 132.
 תהיה 9.
 תהיין *ibid.*
 תוד 55.
 תולדות 2.
 תותר 477.

תחי 383.
 תחלה 330.
 תחלינה *ibid.*
 תחת 345.
 תירא 399.
 תכלינה 333.
 תלה 292.
 תלכו 86.
 תמה 460.
 תמותו 113.
 תמך 547.
 תמם 514.
 תמית 113.
 תן 206.
 תנה *ibid.*
 תסבינה 59.

תסחרו 161.
 תעב 458.
 תעה 98.
 תעמדנה 299.
 תעצבו 481.
 תעשו 28.
 תפש 230.
 תצאו 232.
 תראו 31.
 תרעינה 10.
 תשא 143.
 תשלחו 91.
 תשמע 46.
 תשתחווין 61.
 תתראו 31.

INDEX II.

- Accent, conjunctive and disjunctive, 1.
 euphonic, 2. 3. 26.
 postpositive, 8.
 prepositive, 7.
 Affixes, mode of adding to nouns, 5.
 12.
 grave, 45.
 Adjuration, mode of expressing, 66.
 Age, how expressed, 5.
 Assimilation, 25.
 Article, use of with construct. nouns,
 55.

 Chetiv and Keri, 248.
 Comparison, how expressed, 25.
 Construction, logical, 123.
 Complements of verbs, 348.

 Dagesh, 2. 12. 16.
 Distribution, how expressed, 227.
 Dual, use of, 182.

 Emphasis, mode of expressing, 383.
 392.

 Greek Testament, illustrations of, 43.
 44. 51. 64. 66. 69. 82. 96. 126. 130.
 134. 143. 144. 153. 169. 191. 202.
 206. 222. 227. 237. 243. 251. 252.
 258. 264. 291. 293. 295. 328. 330.
 334. 355. 366. 383. 387. 399. 403.
 414. 432. 445. 463. 508. 510. 532.
 535. 549. 553. 564.

 Infinitive, in fact a noun, 43.
 elliptical, use of, 361.
 used as adverb, 64. 371.

 Kamets, distinction between perfect
 and imperfect, 135.

 Makkaph, 5. 26.

 Negative, how expressed, 252.
 Nominative, real and absolute, 23.
 Nouns, absolute use of, 380.
 in definite construction, 2. 55.
 in distinctive construction, 215.
 denoting age, 26.
 relative or gentile, 196.
 Heemanti, 2.
 segolate, 5. 15. 55.
 Numerals, 6. 7. 8. 256. 267. 528.

 Parallelism, 553.
 Paronomasia, 441. 444.
 Particles, in fact nouns, 21. 34. 45.
 65. 108. 110.
 Prepositions, ellipsis of, after verbs, 36.
 Prohibitions, how expressed, 128.
 Pronouns, used for verb substantive,
 14. 104.

 Syllabication, 1. 50.

 Tenses, formation of, 64.
 government of, 120. 243. 281.
 relative use of, 231.
 Tone syllables, 1.
 of verbs, 35. 50. 57.
 when a word has two accents, 60.
 concurrence of two avoided, 28.

 Verbs, affinity between defective, 150.
 impersonal, use of, 251.
 pregnant, use of, 191.
 Vowel, perfect and imperfect, 1.
 of union in verbs, 96.

Published by the same Author,

SERMONS, preached in the Chapel of St. David's College.
One Volume, 1831, 8s.

A SERMON on DECENCY and ORDER in the CELEBRATION of DIVINE WORSHIP, Addressed to the STUDENTS of the Same.

A SERMON, preached on behalf of the Carmarthen National Schools, and published at the request of the Committee.

To be had of Messrs. Rivingtons.

THE ST. DAVID'S COLLEGE CALENDAR, for 1835, may be had of Messrs. Rees, Landoverly ; and Messrs. Rivingtons, London.

In the press, and to be published by Messrs. Longman & Co.,

An ESSAY on the WELSH SAINTS ; or, the Primitive Christians usually considered to have been the Founders of Churches in Wales. By the Rev. RICE REES, M.A., Fellow of Jesus College, Oxford, and Professor of Welsh at St. David's College.

This work will contain several curious notices of the Ecclesiastical History of the Britons, from the introduction of Christianity to A.D. 700.

THEOLOGY LIBRARY
CLAREMONT, CALIF.

24188

24188

PJ
4571
65
1836

Ollivant, Alfred, bp. of Llandaff, 1798-1882.

An analysis of the text of the history of Joseph, upon the principles of Professor Lee's Hebrew grammar. For the use of the students in St. David's college, Lampeter. By Alfred Ollivant ... 3d ed., enl. and adapted to the 2d ed. of the grammar. London, Duncan, 1836.

viii, xxxi, 102p. 23cm.

I. Hebrew language—Readers. I. Bible. O. T.
Genesis. Hebrew. Selections. 1836. II. Title. III. Title
The history of Joseph.

24-25061

CCSC/mab

Library of Congress

PJ4571.O5

24188

